

Fremsat den 10. november 2015 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af skattekontrolloven, arbejdsmarkedsbidragsloven, kildeskatteloven, ligningsloven og pensionsbeskatningsloven¹⁾

(Indførelse af land-for-land-rapportering for store multinationale koncerner, gennemførelse af ændring af direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet m.v.)

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, § 2 i lov nr. 1376 af 16. december 2014 og senest ved § 4 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, EU-tidende 2011, nr. L 64 side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-tidende 2014, nr. L 359, side 1.«

2. I § 3 B indsættes som *stk. 10-16*:

»*Stk. 10.* Enhver multinational koncerns ultimative moderselskab, som er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark efter selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1, skal til told- og skatteforvaltningen indgive en land-for-land-rapport for et indkomstår, hvis koncernen har en konsolideret omsætning på mindst 5,6 mia. kr. i regnskabsåret forud for det indkomstår, der skal rapporteres for. Land-for-land-rapporten skal indgives senest 12 måneder efter den sidste dag i det indkomstår, som land-for-land-rapporten skal indgives for.

Stk. 11. Et koncernselskab, som ikke er det ultimative moderselskab, skal indgive land-for-land-rapporten i overensstemmelse med stk. 10, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) koncernselskabet er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark efter selskabsskattelovens § 1, og
- 2) en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) koncernens ultimative moderselskab er ikke forpligtet til at indgive land-for-land-rapporten i det land, hvor det er hjemmehørende,
  - b) der sker ikke automatisk udveksling af land-for-land-rapporterne som følge af, at der ikke eksisterer en aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og den jurisdiktion, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende, selv om der er en international aftale om udveksling af skatteoplysninger, eller
  - c) der er en systematisk fejl vedrørende den jurisdiktion, hvor det ultimative moderselskab har skattemæssigt hjemsted, og told- og skatteforvaltningen har meddelt dette til koncernselskabet omfattet af nr. 1.

Stk. 12. Hvis en eller flere af betingelserne i stk. 11, nr. 2, er opfyldt, og der er mere end et dansk koncernselskab, jf. stk. 11, nr. 1, skal koncernselskaberne udvælge et af koncernselskaberne som ansvarlig for indgivelse af land-for-land-rapporten til told- og skatteforvaltningen i overensstemmelse med stk. 10. Udvælgelsen skal meddeles til told- og skatteforvaltningen, jf. stk. 14, 1. pkt.

Stk. 13. Et koncernselskab er ikke være forpligtet til at indgive land-for-land-rapport til told- og skatteforvaltningen, selv om en eller flere af betingelserne i stk. 11, nr. 2, er

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-tidende 2014, nr. L 359, side 1.

opfyldt, hvis den multinationale koncern indgiver en land-for-land-rapport for det pågældende indkomstår gennem et stedfortrædende moderselskab til den skattemyndighed, hvor det stedfortrædende moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, og følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den jurisdiktion, hvor det stedfortrædende moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, kræver indgivelse af land-for-land-rapportering.
- 2) Den jurisdiktion, hvor det stedfortrædende moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, har en international aftale om udveksling af oplysninger med Danmark, og der sker automatisk udveksling af land-for-land-rapporter i henhold til en aftale mellem de kompetente myndigheder
- 3) Der ikke er en systematisk fejl vedrørende den jurisdiktion, hvor det stedfortrædende moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, eller told- og skatteforvaltningen har undladt at meddele en systematisk fejl til koncernselskabet.
- 4) Den jurisdiktion, hvor det stedfortrædende moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, har modtaget en meddelelse, jf. stk. 14, 1. pkt., fra et koncernselskab, som er skattemæssigt hjemmehørende i samme jurisdiktion som det stedfortrædende moderselskab, om at koncernselskabet skal betragtes som det stedfortrædende moderselskab.
- 5) En meddelelse er blevet givet til told- og skatteforvaltningen, jf. stk. 14, 2. pkt.

Stk. 14. Et ultimativt moderselskab, jf. stk. 10, eller et dansk stedfortrædende moderselskab, jf. stk. 11, i en multinational koncern skal senest inden udgangen af det indkomstår, for hvilket land-for-land-rapporteringen skal indgives, meddele told- og skatteforvaltningen, at det er forpligtet til at indgive rapporten. Er koncernselskabet i en multinational koncern ikke det ultimative moderselskab eller det stedfortrædende moderselskab, skal koncernselskabet senest inden udgangen af det indkomstår for hvilket land-for-land-rapporteringen skal indgives, meddele til told- og skatteforvaltningen, hvilket koncernselskab, som er forpligtet til at indgive land-for-land-rapporten, og hvor dette koncernselskab er skattemæssigt hjemmehørende.

Stk. 15. Ved følgende begreber i stk. 10-14 forstås:

- 1) Koncern: en gruppe af virksomheder, der er forbundet med hinanden gennem ejerskab eller kontrol, således at de skal udarbejde et konsolideret koncernregnskab efter de årsregnskabsregler, der anvendes af koncernen, eller skulle have udarbejdet et sådant, hvis et eller flere af selskaberne var børsnoterede.
- 2) Multinational koncern: en koncern, der har koncernselskaber i mere end én skattejurisdiktion.
- 3) Koncernselskab:
  - a) Enhver virksomhed i den multinationale koncern, som optræder som en separat enhed i det konsoliderede koncernregnskab eller ville have optrådt sådan, hvis koncernen skulle have udarbejdet et konsolideret koncernregnskab, hvis et eller flere af selskaberne var børsnoterede.

- b) Enhver virksomhed, der er undladt i det konsoliderede koncernregnskab alene på grund af virksomhedens størrelse eller uvæsentlighed.
  - c) Ethvert fast driftssted af en virksomhed omfattet af litra a eller b, hvis der udarbejdes et separat regnskab for det faste driftssted af hensyn til aflæggelse af årsregnskab eller af skatteregnskab, eller af eksterne tilsynsformål eller koncerninterne managementkontrollformål.
- 4) Ultimativt moderselskab: et koncernselskab, der i en multinational koncern, opfylder følgende kriterier:
    - a) Det har direkte eller indirekte tilstrækkelig indflydelse over et eller flere andre koncernselskaber i den multinationale koncern, hvorved selskabet er forpligtet til at udarbejde et konsolideret koncernregnskab efter de regler, der gælder, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende, eller skulle have udarbejdet et sådant, hvis det var børsnoteret, og
    - b) der ikke er et andet koncernselskab i den multinationale koncern, som direkte eller indirekte har tilstrækkelig indflydelse over selskabet nævnt i litra a.
  - 5) Omsætning: Indtægter, der opstår i forbindelse med en virksomheds ordinære drift, herunder varesalg, levering af tjenesteydelser, honorarer, renter, udbytte og royalties.
  - 6) Stedfortrædende moderselskab: Et koncernselskab, der i overensstemmelse med stk. 12 er udpeget til at indgive land-for-land-rapporten i det land, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende, når en eller flere af betingelserne i stk. 11, nr. 2, er opfyldt.
  - 7) Aftale mellem de kompetente myndigheder: En international aftale mellem de kompetente skattemyndigheder i de relevante jurisdiktioner, som kræver automatisk udveksling af land-for-land-rapporter mellem landene.
  - 8) International aftale om udveksling af skatteoplysninger: Enhver dobbeltbeskatningsoverenskomst, anden international overenskomst eller konvention eller administrativt indgået aftale om bistand i skattesager, der medfører, at der mellem Danmark og en eller flere jurisdiktioner kan udveksles skatteoplysninger, herunder automatisk udveksling af oplysninger.
  - 9) Systematisk fejl vedrørende en jurisdiktion: Når der eksisterer en aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og den pågældende jurisdiktion, men jurisdiktionen har suspenderet den automatiske udveksling af andre grunde end dem, der er fastsat i aftalen mellem de kompetente myndigheder, eller på anden måde gentagne gange har undladt automatisk at udveksle land-for-land-rapporter med Danmark i tilfælde, hvor den multinationale koncern har koncernselskaber i Danmark.

Stk. 16. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om land-for-land-rapporten.«

3. § 8 X ophæves.

4. I § 8 Å indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. En person, som der skal indberettes oplysninger om efter regler udstedt i medfør af stk. 1 og 2, underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

Stk. 8. Finansielle institutter, der er indberetningspligtige, skal underrette hver enkelt person, hvorom der skal indberettes efter regler udstedt i medfør af stk. 1 og 2, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1, 3, 5 og 6, og skal give disse personer alle de oplysninger, som vedkommende har ret til i henhold til persondatalovens § 28 og 29, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til Told- og Skatteforvaltningen.«

5. I § 9, stk. 1, og § 9 A, stk. 1 og 3, udgår »§ 8 X, stk. 1,«.

6. I § 10 E, stk. 1, udgår »8 X,«.

7. § 11, stk. 1, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-5 bliver herefter nr. 1-4.

8. I § 11, stk. 1, nr. 2, der bliver stk. 1, nr. 1, indsættes efter »direktiv 77/799/EØF«: », som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet«.

9. § 11, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

10. I § 11, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »nr. 2-5« til: »nr. 1-4«.

11. I § 14, stk. 2, udgår »§ 8 X,«.

12. I § 17, stk. 3, ændres »§ 3 B, stk. 5 og 6,« til: »§ 3 B, stk. 5, 6 og 10,«.

§ 2

I arbejdsmarkedsbidragsloven, lov nr. 471 af 12. juni 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, § 4 i lov nr. 1382 af 28. december 2011 og § 4 i lov nr. 1500 af 18. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 6, stk. 2, 3. pkt., ændres »kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra j« til: »kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra i«.

§ 3

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 118 af 7. februar 2012, § 3 i lov nr. 922 af 18. september 2012, § 2

lov nr. 1354 af 21. december 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 202 af 27. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel ophæves.

2. § 60, stk. 1, litra h, ophæves.

Litra i-l bliver herefter litra h-k.

3. I § 62 D, stk. 3, og § 88, stk. 2, ændres »EF's bistandsdirektiv (Rådets direktiv nr. 2011/16/EU af 15. februar 2011)« til: »Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet,«.

§ 4

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1081 af 7. september 2015, som ændret ved lov nr. 997 af 30. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 16 H, stk. 2, 2. pkt., ændres »bistandsdirektivet« til: »Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet,«.

§ 5

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 15 C, stk. 1, nr. 6, ændres »direktivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier« til: »Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets forordning 389/2012 om det administrative samarbejde på punktafgiftsområdet af 2. maj 2012«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 2 og 12, træder i kraft den 1. juli 2016 og har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2016 eller senere. Skattekontrollovens § 3 B, stk. 11, som affattet i denne lovs § 1, nr. 2, har dog først virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2017 eller senere.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 3, for så vidt angår ophævelsen af skattekontrollovens § 8 X, stk. 1-3, 5 og 6, og lovens § 1, nr.

5-11, træder i kraft den 1. juli 2016 og har virkning for indberetning og udveksling af oplysninger for 2016 og senere.

Stk. 4. Lovens § 2, nr. 1, og § 3, nr. 1 og 2, træder i kraft den 1. januar 2017. Kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra h,

som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, finder anvendelse på skatteansættelser, der vedrører perioden til og med den 31. december 2016.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
  - 2.1. *Indførelse af land-for-land-rapportering for multinationale koncerner*
  - 2.2. *Gennemførelse af ændring af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og konsekvensændringer som følge af ophævelse af rentebeskatningsdirektivet*
3. *Lovforslagets enkelte elementer*
  - 3.1. *Indførelse af land-for-land-rapportering for multinationale koncerner*
    - 3.1.1. *Gældende ret*
    - 3.1.2. *Lovforslaget*
  - 3.2. *Indberetning og videregivelse af oplysninger om danske betalingsagenters udbetaling af indkomst fra opsparing til personer i andre stater*
    - 3.2.1. *Gældende ret*
    - 3.2.2. *Lovforslaget*
  - 3.3. *Underretningspligt*
    - 3.3.1. *Gældende ret*
    - 3.3.2. *Lovforslaget*
  - 3.4. *Grundlag for udveksling af oplysninger med udenlandske skattemyndigheder*
    - 3.4.1. *Gældende ret*
    - 3.4.2. *Lovforslaget*
  - 3.5. *Modregning*
    - 3.5.1. *Gældende ret*
    - 3.5.2. *Lovforslaget*
4. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
5. *Administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
7. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
8. *Administrative konsekvenser for borgerne*
9. *Miljømæssige konsekvenser*
10. *Forholdet til EU-retten*
11. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
12. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

I 2013 indledte OECD og G20-landene et projekt, der skulle modvirke udhuling af skattebasen og flytning af overskud (Base Erosion and Profit Shifting (BEPS)). Et af punkterne i projektets handlingsplan (punkt 13) fokuserede på at øge gennemsigtigheden for skattemyndighederne. Dette skal ske ved, at den information og dokumentation vedrørende koncerninterne transaktioner (transfer pricing dokumentation), som skatteyderne skal tilvejebringe bliver tilstrækkelig til, at skattemyndighederne er i stand til at vurdere risici ved transfer pricing og andre BEPS-relaterede situationer. Handlingsplanen sigter mod at sikre, at multinationale koncerners overskud beskattes der, hvor den økonomiske aktivitet, der har genereret overskuddet, har fundet sted, og hvor værdien er skabt.

OECD og G-20 landene har nu færdiggjort projektet. Der er bl.a. enighed om, at multinationale koncerner årligt skal rapportere om deres økonomiske aktivitet i alle de lande, hvor koncernen opererer. Denne rapport kaldes en land-for-land-rapport og skal indeholde oplysninger om koncernens samlede aktiviteter, globale allokering af indkomst og skat-

tebetaling. Det foreslås, at danske multinationale koncerner med en årlig omsætning på mindst 5,6 mia. kr. forpligtes til at udarbejde land-for-land-rapporter i overensstemmelse med den internationale standard. Omsætningsgrænsen på 5,6 mia. kr. svarer omtrentligt til omsætningsgrænsen på 750 mio. euro i den internationale standard.

Derudover offentliggjorde OECD i 2014 en global standard for indberetning og udveksling af kontooplysninger. Standarden er indført i EU-retten ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet. Det foreslås også at gennemføre denne standard i dansk ret. Som følge af overgangen til denne nye standard bliver rentebeskatningsdirektivet ophævet, og derfor foreslås det, at den danske implementering af dette direktiv ophæves.

I forbindelse med indførelsen i EU-retten af den globale standard for indberetning og udveksling af kontooplysninger er der fastsat nogle særlige underretningspligter for de finansielle institutter og SKAT. Disse særlige underretningspligter indføres med lovforslaget i dansk ret. Endvidere indebæ-

rer overgangen til den nye standard og ophævelsen af rentebeskatningsdirektivet, at SKATs hjemmel til udveksling af oplysninger med udlandet skal ændres, så udvekslingen fremover skal ske efter den nye standard og ikke efter rentebeskatningsdirektivet. Endelig fører ophævelsen af rentebeskatningsdirektivet til, at nogle regler om modregning af udenlandsk kildeskat efter direktivet i den danske skat kan ophæves.

Tidligere erfaring har understreget nødvendigheden for, at der på nationalt og globalt plan tages skridt mod at stoppe skatteunddragelse. De to OECD standarder skal bidrage til skattemæssig transparens på beskatningsområdet og være med til at stoppe aggressiv skatteplanlægning og lyssky skatteaftaler. Det er vigtigt for regeringen, at Danmark går forrest i kampen ved allerede nu at implementere de to internationale standarder, som skal bidrage til, at skatter og afgifter retmæssigt tilfalder den danske stat.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Indførelse af land-for-landrapportering for multinationale koncerner

OECD har på baggrund af BEPS-projektet udarbejdet et opdateret sæt dokumentationskrav for transfer pricing-transaktioner. Denne internationale standard bør Danmark følge – også af hensyn til virksomhederne. OECD anbefaler, at dokumentationen fremover skal bestå af tre dele. En fællesdokumentation (master file) indeholdende standardiseret information relevant for alle enheder i en koncern, og en landespecifik dokumentation (local file), som henviser specielt til kontrollerede transaktioner foretaget af den lokale skattepligtige enhed. Tredje del er den såkaldte land-for-land-rapport.

Fællesdokumentationen (master filen) skal give et overblik over den multinationale koncerns transfer pricing praksis i en global økonomisk, juridisk, finansiel og skattemæssig sammenhæng. Multinationale koncerner skal levere information om deres globale virksomhedsdrift og transfer pricing politikker, koncernens fordeling af indkomst og økonomisk aktivitet, som skal være tilgængelig for de relevante landes skattemyndigheder, således at informationerne kan hjælpe skattemyndighederne med at evaluere tilstedeværelsen af betydelige transfer pricing risici samt indgå i skattemyndighedernes revision af de selvangivne indkomster vedrørende transfer pricing.

Den landespecifikke dokumentation skal indeholde detaljeret information, om de specifikke koncerninterne transaktioner, som det enkelte dokumentationspligtige selskab eller faste driftssted har med de øvrige selskaber og faste driftssteder i koncernen. Denne information supplerer informationen i fællesdokumentationen og skal vise, at den skattepligtige har handlet i overensstemmelse med armslængdeprincippet (dvs. priser og vilkår for handelsmæssige og økonomiske transaktioner mellem koncernforbundne selskaber m.v. sker i overensstemmelse med, hvad der kunne været opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter) i en transfer pricing-transaktion.

Informationen i fællesdokumentationen, den landespecifikke dokumentation og land for land rapporten vil til sammen udgøre det grundlag, som SKAT i fremtiden vil skulle anvende ved vurdering af, om priser og vilkår for den skattepligtiges transaktioner og forbindelser med andre enheder i koncernen er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

Når der ses bort fra land-for-land-rapporteringen, stiller det samlede indhold i den nye OECD-standard krav til en transfer pricing dokumentation, som ligner de krav, der også tidligere har været stillet til en dansk transfer pricing dokumentation. Der vil dog i enkelte tilfælde skulle gives oplysninger i videre omfang end hidtil. I fællesdokumentationen stilles der bl.a. krav om oplysninger om koncernens skatteaftaler, immaterielle aktiver og finansiering.

Hidtil har det været op til de enkelte virksomheder i Danmark at vælge, hvordan de ønskede at indgive deres transfer pricing dokumentation, når blot de opfyldte de danske bestemmelser fastsat i bekendtgørelse nr. 42 af 24. januar 2006 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner. Der har også været mulighed for at udarbejde transfer pricing dokumentationen efter den standard, som er fastsat for en EU transfer pricing dokumentation. Den nye OECD standard minder om EU-transfer pricing dokumentationsstandarderne med opdeling i flere dele. Den afgørende forskel er dog, at hvor EU standarden kun indeholder krav om en fællesdokumentation og en landespecifik dokumentation, indeholder OECD standarden også krav om en årlig land-for-land-rapportering. Konceptet med fællesdokumentation og lantedokumentation findes således også i EU-transfer pricing dokumentationen.

De eksisterende transfer pricing dokumentationsregler skal dog tilpasses i et vist omfang. Tilpasningen af de eksisterende transfer pricing dokumentationsregler vil ske ved ændring af den nuværende bekendtgørelse om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner. Det vil bl.a. blive obligatorisk at anvende fællesdokumentationen og lantedokumentationen og de nye krav om oplysninger om koncernens skatteaftaler, immaterielle aktiver og finansiering vil indgå i fællesdokumentationen. Ændringerne vil således ske med udgangspunkt i de standardskabeloner, som er udarbejdet af OECD.

OECDs opdatering af Transfer Pricing Guidelines kapitel V om transfer pricing dokumentation indebærer, at de eksisterende regler skal suppleres med regler for land-for-land-rapportering.

Land-for-land-rapportering er en nyskabelse. Den medfører rapportering, som indeholder bestemt information relateret til en multinational koncerns globale fordeling af indkomst og betalte skatter samt bestemte indikatorer for, hvor den økonomiske aktivitet foregår inden for en koncern. Yderligere skal den multinationale koncern identificere hver enhed i koncernen, angive enhedernes skattemæssige placering og angive de aktiviteter, som hver enhed er involveret i. Lovforslagets formål er derfor at forpligte de store danske multinationale koncerner til at indgive land-for-land-rapporter for hvert år.

Land-for-land-rapportering vil give skattemyndighederne yderligere brugbar information til at vurdere transfer pricing risici, og eksempelvis gøre det lettere for skattemyndighederne at identificere, hvorvidt koncerner har flyttet indkomst til lande, hvor de indkomstskabende aktiviteter ikke er udført.

Udgangspunktet for land-for-land-rapporterne er, at de udarbejdes af det ultimative moderselskab i den multinationale koncern og indrapporteres til skattemyndigheden i det land, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende. Denne skattemyndighed vil herefter automatisk skulle udveksle land-for-land-rapporten med de lande, hvor koncernen opererer via datterselskaber eller faste driftssteder.

Det vil være en forudsætning for udvekslingen af rapporter, at der både findes en aftale om udveksling af skatteoplysninger, herunder automatisk udveksling, mellem Danmark og det land, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende og en aftale mellem de kompetente skattemyndigheder om de mere specifikke elementer vedrørende den automatiske udveksling af land-for-land-rapporter.

Danmark har et meget bredt netværk af aftaler om udveksling af oplysninger via dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, særlige bilaterale aftaler om udveksling af oplysninger, Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og konventionen om administrativ bistand i skattesager. Skattekontrolloven § 11 giver hjemmel til, at SKAT kan udlevere land-for-land-rapporter til andre skattemyndigheder, når der findes et direktiv eller en aftale om udvekslingen.

Det er samtidig intentionen at indgå i en multilateral udvekslingsaftale med de kompetente skattemyndigheder i de øvrige OECD lande og andre interesserede lande om de specifikke elementer i den automatiske udveksling af land-for-land-rapporterne. Herved vil SKAT kunne modtage land-for-land-rapport for udenlandske multinationale koncerner, der opererer i Danmark. Samtidigt vil SKAT kunne sende de danske multinationale koncerners land-for-land-rapporter til de lande, hvor koncernerne opererer, og som har en aftale med Danmark om udveksling af skatteoplysninger. Det er i den forbindelse væsentligt, at det land, der modtager land-for-land-rapporterne, er forpligtet til at behandle rapporterne som fortrolige. Forpligtelsen til at behandle rapporterne fortroligt vil fremgå som et tydeligt krav i de aftaler, der skal indgås mellem de kompetente myndigheder om automatisk udveksling af rapporter.

2.2. Gennemførelse af ændring af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og konsekvensændringer som følge af ophævelse af rentebeskatningsdirektivet

Kommissionen har den 18. marts 2015 fremsat et forslag til rådets direktiv om ophævelse af Rådets direktiv 2003/48/EF, også benævnt rentebeskatningsdirektivet. Det forventes, at ophævelsen af rentebeskatningsdirektivet bliver vedtaget den 10. november 2015, idet samtlige EU-lande støtter en ophævelse inden udgangen af 2015.

Formålet med dette lovforslag er at sikre, at der kun er én standard, der gælder for automatisk informationsudveksling vedrørende finansielle konti inden for EU.

Rentebeskatningsdirektivet blev vedtaget i 2003. Formålet med direktivet er bl.a. at sikre en reel beskatning af rentebetalinger til personer, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den, der udfører eller formidler betalingen, er hjemmehørende.

Kommissionen foreslog en række ændringer af direktivet i november 2008 med henblik på mere effektivt at kunne forhindre skatteunddragelse. Ændringerne blev vedtaget af Rådet ved direktiv 2014/48/EU af 24. marts 2014 om ændring af direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger. Medlemsstaterne skal senest den 1. januar 2016 have implementeret ændringen af rentebeskatningsdirektivet, og reglerne vil skulle anvendes fra den 1. januar 2017. På grund af, at rentebeskatningsdirektivet vil blive ophævet, skal ændringsdirektivet ikke gennemføres i dansk ret.

Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde den 21. marts 2014 Rådet til at sikre, at EU-retten – med vedtagelsen af en ændret tekst til direktivet om administrativt samarbejde inden udgangen af 2014 – er fuldt ud i overensstemmelse med den nye globale standard for automatisk udveksling af oplysninger, der er udarbejdet af OECD.

Den 12. juni 2013 foreslog Kommissionen ændringer til direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet. Dette ændringsdirektiv blev i en justeret form, der levede op til opfordringen fra Det Europæiske Råd, vedtaget den 9. december 2014 og er nu Rådets direktiv 2014/107/EU. Hovedformålet med direktivet er på EU-plan at gennemføre den nye globale standard. Anvendelsesområdet for ændringsdirektivet er bredere end rentebeskatningsdirektivet, da det dækker alle typer af finansielle produkter (med specifikke undtagelser), som indehaves direkte eller indirekte af fysiske personer eller af ikke-offentlige enheder.

Implementeringsfristen er den 31. december 2015, de nye regler skal anvendes fra den 1. januar 2016, og informationsudvekslingen skal påbegyndes senest i september 2017. Østrig kan dog begynde at anvende direktivet op til et år senere end de øvrige medlemsstater. På tidspunktet for vedtagelsen af direktivet meddelte Østrig imidlertid, at informationsudvekslingen vil blive påbegyndt i september 2017 for en begrænset række af konti, hvorimod undtagelsen vil blive brugt for andre konti.

Ændringsdirektivet om administrativt samarbejde har forrang for det reviderede rentebeskatningsdirektiv, og da der er et markant overlap mellem de to direktiver, ville der kun være få tilfælde, hvor rentebeskatningsdirektivet stadig ville finde anvendelse. Rentebeskatningsdirektivet kunne dog fortsat have fundet anvendelse i nogle få situationer bl.a. som følge af, at alene juridiske personer er indberetningspligtige efter det ændrede direktiv om administrativt samarbejde, mens også fysiske personer kan være indberetningspligtige efter rentebeskatningsdirektivet, og som følge af at

det ændrede direktiv om administrativt samarbejde indeholder undtagelser for visse finansielle produkter, hvor risikoen for skatteunddragelse er lav.

Fordelen ved at lade de to direktiver fungere sideløbende vurderedes at være minimal. Eksistensen af to retsinstrumenter med næsten samme anvendelsesområde ville desuden gå ud over klarheden og retssikkerheden, og der ville være byrder forbundet med at skulle anvende to sideløbende indberetnings- og udvekslingssystemer for såvel de indberetningspligtige virksomheder som myndighederne. Omkostningerne hertil ville veje tungere end fordelene ved den ekstra dækning, som rentebeskatningsdirektivet giver.

Ophævelse af rentebeskatningsdirektivet er samordnet tidsmæssigt med anvendelsen af det ændrede direktiv om administrativt samarbejde. Det vil sige, at rentebeskatningsdirektivet ophæves pr. 1. januar 2016, mens reglerne om indberetning og udveksling af oplysninger mellem medlemslandene fortsat finder anvendelse, indtil oplysningerne vedrørende 2015 er indberettet og udvekslet.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Indførelse af land-for-land-rapportering for multinationale koncerner

3.1.1. Gældende ret

Skattepligtige omfattet af skattekontrollovens § 3 B skal give oplysninger om art og omfang af deres kontrollerede transaktioner i tilknytning til selvangivelsen. Der er tale om summariske oplysninger. Skattepligtige er fysiske personer, selskaber, faste driftssteder, fonde, dødsboer m.v.

De skattepligtige skal tillige udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for kontrollerede transaktioner. Den skriftlige dokumentation skal være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter (armslængde vilkår).

Af bekendtgørelse nr. 42. af 24. januar 2006 fremgår det nærmere indhold af en transfer pricing dokumentation. Transfer pricing dokumentationen skal indeholde de oplysninger, som er centrale for en armslængdevurdering, og bekendtgørelsen er i overensstemmelse med OECD's Transfer Pricing Guidelines (2010-udgaven). Efter bekendtgørelsens § 4-6 skal en transfer pricing dokumentation indeholde en beskrivelse af koncernen og de kontrollerede transaktioner, en sammenlignelighedsanalyse, herunder information om tilgængelige interne og eksterne sammenlignelige uafhængige transaktioner og anvendelse af metode til fastsættelse af priser og vilkår for de kontrollerede transaktioner. Der skal ifølge bekendtgørelsens § 7 også være indeholdt en beskrivelse af implementeringen af den koncerninterne prisfastsættelse.

Det er som følge af bekendtgørelsens § 11, stk. 1, også muligt at udarbejde transfer pricing dokumentationen efter

en EU-standard. Denne EU standard er udarbejdet af Joint Transfer Pricing Forum, som er en teknisk arbejdsgruppe i EU med deltagelse af både medlemsstater og erhvervsliv. Standarden indeholder to dele, en fællesdokumentation og en landespecifik dokumentation, som tilsammen udgør transfer pricing dokumentationen for en virksomhed. Vælger en virksomhed at udarbejde dokumentationen efter EU's transfer pricing dokumentationsretningslinjer, skal beskrivelserne, som er fastsat efter de danske krav, være indeholdt i EU transfer pricing dokumentationen, enten som en del af fællesdokumentationen eller som en del af den landespecifikke dokumentation. EU transfer pricing dokumentationen vil i givet fald skulle omfatte både grænseoverskridende transaktioner og transaktioner mellem koncernforbundne danske selskaber.

Små og mellemstore koncerner skal efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 6, alene udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for kontrollerede transaktioner med koncernforbundne parter hjemmehørende i lande uden for EU og EØS, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Ved små og mellemstore koncerner forstås ifølge skattekontrollovens § 3 B, stk. 6, koncerner, der har under 250 beskæftigede og enten har en årlig samlet balance på under 125 mio. kr. eller en årlig omsætning på under 250 mio. kr.

Transfer pricing dokumentationen skal udarbejdes løbende og senest færdiggøres på selvangivelsestidspunktet, hvilket følger af, at de selvangivelsespligtige efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 5, skal udfærdige og opbevare dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for de kontrollerede transaktioner, og at dokumentationen på SKATs begæring skal forelægges denne. Såfremt SKAT anmoder den skattepligtige om at indsende dokumentationen i forbindelse med en ligningsmæssig gennemgang af den skattepligtige, har den skattepligtige efter bekendtgørelsens § 2, stk. 4, en frist på 60 dage til at indsende dokumentationen til SKAT.

Såfremt den skattepligtige ikke har udarbejdet en transfer pricing dokumentation, eller dokumentationen er mangelfuld, kan den skattepligtige indkomst vedrørende de kontrollerede transaktioner efter skattekontrollovens § 3 B, stk. 9, fastsættes skønsmæssigt. Endvidere kan der – såfremt der ikke er udarbejdet en fyldestgørende transfer pricing dokumentation pålægges en bøde efter skattekontrollovens § 17, stk. 3 og 4. Ved vurderingen af, om der skal pålægges en bøde, skal der anlægges en helheds- og proportionalitetsbetragtning.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der – efter anbefaling fra OECD – indføres en land-for-land-rapportering, som gør, at SKAT kan få yderligere brugbar information og dokumentation fra multinationale koncerner. SKAT kan herefter langt bedre vurdere, hvorvidt der er transfer pricing risici forbundet med transaktionerne.

Det foreslås først og fremmest, at alle danske multinationale koncerner med en konsolideret omsætning på mindst 5,6 mia. kr., skal indgive en land-for-land-rapport, som her-

efter via udveksling af skatteoplysninger gøres tilgængelig for alle de lande, hvor koncernen opererer gennem datterselskaber og/eller faste driftssteder. Hvis det ultimative moderselskab i koncernen er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, skal denne land-for-land-rapport indgives til SKAT.

Det foreslås derudover, hvilke andre selskaber i koncernen, som vil skulle indgive land-for-land-rapporten, hvis visse betingelser er opfyldt, herunder hvis det ultimative moderselskab ikke er forpligtet til at indgive en land-for-land-rapport i den jurisdiktion, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende, eller hvis det ultimative moderselskab befinder sig i en jurisdiktion, som har en aftale om udveksling af oplysninger med Danmark, men endnu ikke har indgået en specifik aftale om automatisk udveksling af land-for-land-rapporten med Danmark.

Oplysningerne i land-for-land-rapporteringen vil, sammen med de øvrige transfer pricing oplysninger om koncernen og de danske skattepligtige, give skattemyndighederne brugbar information til at vurdere transfer pricing risici. Sammen med transfer pricing dokumentationen vil denne information bl.a. gøre det lettere for skattemyndighederne at identificere, hvorvidt selskaber har fastsat priser og vilkår for deres koncerninterne aktiviteter, som har haft den virkning at flytte betydelige mængder af indkomst til beskatning i andre lande, herunder særligt steder med lempeligere skatteforhold, selv om de indkomstskabende aktiviteter ikke har fundet sted i disse lande.

Det fremgår af OECD's internationale standard, at land-for-land-rapporterne – udover vurderingen af transfer pricing risici – kan anvendes ved vurderingen af andre risici for skattebaseudhuling eller overskudsflytning samt i forbindelse med økonomisk og statistisk analyse. Informationerne kan også anvendes som basis for at lave yderligere undersøgelser af koncernens øvrige skatteforhold i forbindelse med en skattekontrol. Den overordnede land-for-land-rapportering erstatter ikke den detaljerede information i henholdsvis fællesdokumentationen og den landespecifikke dokumentation. Informationerne i land-for-land-rapporterne skal ikke anvendes som en erstatning for transfer pricing analyser. Land-for-land-rapporten kan derfor ikke i sig selv udgøre afgørende dokumentation for, om priser og vilkår for den koncerninterne aktivitet er fastsat på armslængde niveau. Informationerne må efter den internationale standard ikke anvendes til at lave transfer pricing justeringer på baggrund af en global fordeling af indkomsten. Land-for-land-rapporteringen vil kun omfatte multinationale koncerner med en konsolideret omsætning på mindst 5,6 mia. kroner, hvorfor det antages, at kun 10-15 procent af de multinationale koncerner globalt set vil blive omfattet af rapporteringen.

Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om land-for-land-rapporten. Det forventes, at skatteministeren vil fastsætte regler om, at land-for-land-rapporten skal indeholde samlede landespecifikke oplysninger om koncernens omsætning, overskud før skat, betalt selskabsskat, beregnet selskabsskat, vedtaget kapital, akkumuleret fortjeneste, antal medarbejdere samt materielle aktiver for hver jurisdiktion, hvor den multinationale koncerngruppe

opererer. Derudover skal land-for-land-rapporten identificere alle selskaber i den multinationale koncerngruppe, selskabernes faste driftssteder og deres (skattemæssige) placering samt deres primære forretningsaktivitet eller aktiviteter.

Land-for-land-rapporten vil skulle indgives i en form identisk med og indeholdende de definitioner og vejledninger, som er indeholdt i standardskabelonen til OECDs Transfer Pricing Guidelines kapitel V.

Det forudsættes i OECD-standard, at de multinationale koncerners oplysninger i land-for-land-rapporterne vil blive behandlet fortroligt. Skattemyndighederne skal tage alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke sker offentliggørelse af fortrolig information såsom forretningshemmeligheder, videnskabelige hemmeligheder eller andre kommercielle følsomme informationer, som vil være at finde i henholdsvis fællesdokumentationen, den landespecifikke dokumentation og land-for-land-rapporteringen. I Danmark vil transfer pricing dokumentationen være omfattet af den almindelige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17.

Indgives land-for-land-rapporten ikke rettidigt eller slet ikke, vil det være hvert enkelt lands sanktionsordning, som vil være gældende. Det foreslås, at selskaber, som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, eller som undlader rettidigt at indsende dokumentation, som de har pligt til at udarbejde vil være omfattet af skattekontrollovens generelle sanktionsbestemmelser og særligt strafbestemmelserne i § 17, stk. 3.

3.2. Indberetning og videregivelse af oplysninger om danske betalingsagenters udbetaling af indkomst fra opsparing til personer i andre stater

3.2.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 8 X skal indberetningen om indkomst fra opsparing foretages af den såkaldte betalingsagent, dvs. den økonomiske operatør, som udbetaler (herunder godskriver) til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer af betalingen, uanset om agenten er skyldner selv eller pålagt af skyldneren eller den retmæssige ejer at formidle betalingen.

Indberetningspligten påhviler banker, sparekasser, andelskasser, finansieringsselskaber, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, advokater og andre, der udbetaler indkomst fra opsparing til retmæssige ejere, der er hjemmehørende i udlandet.

Indberetningen omfatter udbetaling af indkomst fra opsparing på vegne af en fysisk person, som ikke er fuldt skattepligtig til Danmark, og som er den retmæssige ejer af betalingen, hvad enten indkomsten hidrører fra kilder her i landet eller fra kilder i udlandet. Indberetningspligt omfatter alene udbetaling, hvor den udenlandske modtager er en fysisk person.

Indberetningspligten omfatter også udbetaling af indkomst fra opsparing til en fysisk person, som er selvstændigt erhvervsdrivende.

Den indberetningspligtige skal ved begyndelsen af hvert år indsende en række oplysninger til SKAT vedr. udbetalinger foretaget i det foregående år. Det drejer sig om oplysninger for hver retmæssig ejer, som er hjemmehørende i udlandet, og for hvem den indberetningspligtige foretager udbetaling af indkomst fra opsparing.

Indberetningspligten omfatter på den ene side udbetalinger til fysiske personer, som er hjemmehørende i andre stater, men på den anden side ikke udbetalinger til juridiske personer, andre enheder, der er omfattet af reglerne for generel erhvervsbeskatning i den pågældende stat, samt investeringsinstitutter, der er godkendt efter direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

En indberetningspligtig må derfor undersøge, om den retmæssige ejer af en udbetaling, som den indberetningspligtige foretager, opfylder en række successive tests.

Første test er, om den retmæssige ejer er en fysisk person. Hvis svaret er bekræftende, er der indberetningspligt.

Hvis den indberetningspligtige ikke kan besvare spørgsmålet bekræftende, er næste test, om den retmæssige ejer er en juridisk person. Hvis svaret er bekræftende, er der ikke indberetningspligt.

Hvis den indberetningspligtige ikke kan besvare spørgsmålet bekræftende, er den næste test, om den retmæssige ejer er en anden enhed, der er omfattet af generel erhvervsbeskatning i den pågældende stat. Hvis svaret er bekræftende, er der ikke indberetningspligt.

Hvis den indberetningspligtige ikke kan besvare spørgsmålet bekræftende, er den næste test, om den retmæssige ejer er et investeringsinstitut, der er godkendt efter direktiv 85/611/EØF. Hvis svaret er bekræftende, er der ikke indberetningspligt.

Hvis den indberetningspligtige ikke kan besvare spørgsmålet bekræftende, er der indberetningspligt efter skattekontrollovens § 8 X, stk. 3.

Indberetningspligten efter stk. 3 omfatter alene udbetalinger til modtagere, som er hjemmehørende i udlandet, og som på den ene side ikke er fysiske personer, hjemmehørende i andre stater, og på den anden side hverken er juridiske personer, andre udenlandske enheder, der er omfattet af reglerne for generel erhvervsbeskatning i den pågældende stat, eller investeringsinstitutter godkendt efter direktiv 85/611/EØF.

Den indberetningspligtige skal alene oplyse navn og adresse på modtageren samt det samlede beløb, der er udbetalt til eller godskrevet modtageren.

Indberetningspligten gælder dog ikke, hvis modtageren har forevist en attest fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor modtageren er etableret, om at den har valgt at blive behandlet i denne stat som et investeringsinstitut, godkendt efter direktiv 85/611/EØF.

Hvis den retmæssige ejer af en udbetaling er hjemmehørende i en anden medlemsstat, skal SKAT videresende de

indberettede oplysninger til den kompetente myndighed i denne stat, som bestemt i rentebeskatningsdirektivet. Hvis ejeren er hjemmehørende i en anden stat, skal SKAT videresende de indberettede oplysninger til den kompetente myndighed i denne stat, hvis denne stat og Danmark har en overenskomst om bistand med udveksling af oplysninger i skattesager.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve skattekontrollovens § 8 X, som fastsætter indholdet af indberetning og videregivelse af oplysninger om danske betalingsagenters udbetaling (herunder godskrivning) af indkomst fra opsparing til personer i andre stater. Grunden til, at denne bestemmelse foreslås ophævet er, at rentebeskatningsdirektivet ophæves som følge af indførelsen af den nye globale standard for automatisk udveksling af oplysninger. Anvendelsesområdet i den nye globale standard for automatisk udveksling af oplysninger er bredere end rentebeskatningsdirektivet.

Indberetningen og udvekslingen af oplysninger om finansielle konti vil herefter skulle ske efter en bekendtgørelse om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet, der forventes udstedt inden 1. januar 2016, og som implementerer den nye globale standard for automatisk udveksling af oplysninger. Bekendtgørelsen vil blive udstedt med hjemmel i skattekontrollovens § 8 Å, stk. 1, 3, 5 og 6.

Som en konsekvens af ophævelsen af skattekontrollovens § 8 X skal der indføres hjemmel til, at SKAT fortsat kan modtage udenlandsk identifikationsnummer og fødested i forbindelse med de oplysninger, som SKAT modtager efter skattekontrollovens §§ 8 B, 8 F, 8 H, 8 Q, 9 B, 10, 10 A og 10 B. Denne hjemmel vil blive etableret i forbindelse med en forestående ændring af bekendtgørelse om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven. Herefter vil SKAT fortsat kunne udveksle oplysninger, som ikke er omfattet af FATCA (Foreign Account Tax Compliance Act) og CRS-standard, f.eks. oplysninger om værdipapir på papirniveau. SKATs mulighed for at modtage disse oplysninger er central for, at SKAT fortsat kan understøtte kampen mod skatteunddragelse.

3.3. Underretningspligt

3.3.1. Gældende ret

Skattekontrollovens § 8 Å, stk. 1, 3, 5 og 6, indeholder hjemmel til udstedelse af regler om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet. Hjemlen forventes udnyttet til udstedelse af en bekendtgørelse inden 1. januar 2016. Rådets direktiv 2014/107/EU blev vedtaget den 9. december 2014. Hovedformålet med direktivet er på EU-plan at gennemføre den nye globale standard for indberetning og udveksling af kontooplysninger. Direktivets regler om indberetning af kontooplysninger kan implementeres med denne hjemmel. Direktivet indeholder dog herudover dels underretningspligt ved brud på databeskyttelsen, dels underretningspligt ved indberetning af op-

lysninger efter direktivet. Skattekontrollovens § 8 Å indeholder ikke hjemmel til, at direktivets bestemmelser om underretningspligt kan reguleres ved bekendtgørelsen, hvilket betyder, at direktivets underretningspligter foreslås implementeret i skattekontrollovens 8 Å som nye stykker.

3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre en bestemmelse om, at SKAT samt indberetningspligtige institutter er forpligtet til at underrette enhver person, hvorom der indberettes efter regler udstedt i medfør af skattekontrollovens § 8 Å, stk. 1-2, såfremt der er sket brud på datasikkerheden, når det er sandsynligt, at bruddet kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

Bestemmelsen indeholder således en forpligtelse til, at SKAT eller det indberetningspligtige institut, alt efter hvor bruddet på datasikkerheden har fundet sted, skal underrette berørte personer.

Derudover foreslås det at indføre en bestemmelse om, at indberetningspligtige institutter skal underrette enhver person, hvorom der skal indberettes oplysninger til SKAT efter regler udstedt i medfør af skattekontrollovens § 8 Å stk. 1-2. Den berørte person skal have alle de oplysninger, som vedkommende har krav på i henhold til persondatalovens § 28 og 29 i tilstrækkelig tid til, at personen kan udøve disse databeskyttelsesrettigheder. Underretningen skal under alle omstændigheder ske, inden det finansielle institut indberetter oplysningerne til SKAT.

3.4. Grundlag for udveksling af oplysninger med udenlandske skattemyndigheder

3.4.1. Gældende ret

Skattekontrollovens § 11, stk. 1, indeholder hjemmel til at SKAT udveksler oplysninger med udenlandske skattemyndigheder. Bestemmelsen omhandler både SKATs modtagelse af oplysninger fra udlandet og SKATs afgivelse af oplysninger til udlandet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med skattekontrollovens § 8 Y, der indeholder hjemmel til indhentelse af oplysninger med henblik på afgivelse heraf til udenlandske skattemyndigheder.

Skattekontrollovens § 11, stk. 1, giver hjemmel til udveksling af oplysninger efter rentebeskatningsdirektivet og direktivet om administrativt samarbejde.

Den giver endvidere hjemmel til udveksling af oplysninger efter indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster og administrative indgåede aftaler om administrativ bistand i skattesager.

§ 11, stk. 2 indeholder en regel om automatisk udveksling af oplysninger under rentebeskatningsdirektivet og skal ske efter skattekontrollovens § 8 X, stk. 5, som vedrører SKATs forpligtelse til at videresende oplysninger efter dette direktiv.

3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at skattekontrollovens § 11, stk. 1, nr. 1, ophæves som følge af ophævelsen af rentebeskatningsdirektivet, da der ikke længere vil skulle udveksles oplysninger efter dette direktiv.

Da Rådets direktiv 2011/16/EU er blevet ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EF foreslås det derfor, at der i § 11, stk. 1, nr. 2 indsættes en henvisning til de senere ændringer, der er foretaget i Rådets direktiv 2011/16/EU.

Som følge af ophævelse af skattekontrollovens § 8 X foreslås en konsekvensændring om, at stk. 2 ophæves, da bestemmelsen vil være overflødig.

3.5. Modregning

3.5.1. Gældende ret

Når en fuldt skattepligtig person modtager renter fra en betalingsagent i Østrig, har Østrig indtil videre opkrævet kildeskat af betalingen. Kildeskatten var på 15 pct. de første tre år, 20 pct. de næste tre år og 35 pct. derefter. De østrigske myndigheder overfører 75 pct. af provenuet af kildeskatten til de danske kompetente myndigheder (dvs. SKAT) uden at oplyse rentemodtagerens identitet (Rentemodtager kan dog undgå denne kildeskat enten ved at pålægge betalingsagenten at indberette oplysninger om betalingen til automatisk videresendelse til de danske myndigheder eller ved at forelægge agenten en attest fra personens skattemyndigheder). Ordningen omfattede tidligere flere lande.

Kildeskatten efter rentedirektivet er ikke omfattet af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Når en fuldt skattepligtig person har modtaget renter m.v. fra en betalingsagent i Østrig, skal Danmark modregne den østrigske kildeskat i den pågældendes danske skat af renterne m.v. Godtgørelsen skal svare til den opkrævede kildeskat. Hvis godtgørelsen er højere end den skat, som personen skal betale, skal Danmark udbetale det overskydende beløb til den pågældende.

Det fulde beløb af indeholdt udenlandsk kildeskat i en betaling af renter m.v. modregnes således i modtagerens danske slutskat på samme måde, som der sker modregning for indeholdt dansk kildeskat efter kildeskattelovens § 60.

3.5.2. Lovforslaget

Forslaget går ud på at ophæve kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra h, om modregning i den danske slutskat for kildeskat indeholdt efter rentebeskatningsdirektivet. Det foreslås dog først at ophævelsen sker med virkning fra 1. januar 2017, da rentebeskatningsdirektivet, for Østrigs vedkommende, fortsat skal gælde i 2016 for de konti, der ikke overgår til behandling efter det ændrede direktiv om administrativt samarbejde for dette års vedkommende. Dette indebærer for de øvrige medlemslande, at direktivets regler om lempelse for østrigsk kildeskat og medlemslandenes udstedelse af attester til personer, der er hjemmehørende i de pågældende lande, fortsat vil skulle finde anvendelse, så længe dette kan

være aktuelt i forhold til Østrigs fortsatte anvendelse af direktivet i 2016.

Det bemærkes, at Belgien og Luxembourg også tidligere har været omfattet af rentebeskatningsdirektivets ordning med indeholdelse af kildeskat. Reglerne om modregning for slutskatten af indeholdte kildeskatter vil tilsvarende gælde ved skatteansættelse vedrørende de år, hvori Belgien og Luxembourg har indeholdt kildeskatter.

Bestemmelsen skal af hensyn til østrigsk kildeskat stadig være gældende for skatteansættelser, der vedrører perioden frem til 31. december 2016, men vil herefter være overflødig.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at ville styrke SKATs kontrolindsats og kan derfor i et vist omfang medføre et merprovenu, der dog ikke lader sig kvantificere.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at der som følge af land-for-land-rapportering skal anvendes 5 mio. kr. til systemudvikling og 1,2 mio. kr. til drift og vedligeholdelse.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

I overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser foreslås implementering af to internationale standarder, hvilket er med til at sikre en korrekt fordeling af beskatningen mellem landene. De administrative konsekvenser for erhvervslivet er søgt minimeret mest muligt ved at følge den internationale standard for transfer pricing dokumentation. En ensartet udmøntning af standarden i så mange lande som muligt vurderes at være en fordel for de enkelte virksomheder, idet dokumentationen herved kan anvendes i alle de lande, der anvender standarden.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at det samlede tidsforbrug for den enkelte koncern vil afhænge af, hvor stort et antal lande koncernen skal indberette land-for-land-rapport for. TER anslår, at tidsforbruget for en regnskabssagkyndig i forbindelse med udarbejdelse af rapporten vil være omkring en halv time pr. land, og for den enkelte koncern vil tidsforbruget dermed kunne være på nogle dages arbejde eller måske op til en uge.

TER vurderer endvidere, at det for de virksomheder, der ikke allerede foretager en opdeling af en række oplysninger i

en fællesdokumentation og en landespecifik dokumentation, vil udgøre en administrativ omstillingsbyrde. Dertil kommer, at de få nye oplysninger, som fremover vil skulle indberettes, vil være en løbende administrativ byrde for koncernerne.

Samlet set vurderer TER, at de administrative byrder for erhvervslivet ikke vil overstige 4 mio. kr. årligt på samfundsniveau.

I alle lovforslag skal der foretages en vurdering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser. Erhvervsstyrelsen har fastsat en bagatelgrænse på 4 mio. kr. for, om der skal foretages en yderligere kvantificering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser. Idet lovforslagets administrative konsekvenser er vurderet til under 4 mio. kr., er disse ikke nævneværdige, og der foretages ikke yderligere vurderinger.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgere.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Det foreslås at gennemføre ændringen af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet ved Rådets direktiv 2014/107/EU om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet samt ophævelse af Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparring i form af rentebetalinger.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 18. september til den 16. oktober 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og Retssikkerhedschefen i SKAT, CEPOS, Cevea, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Aktionærforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Fondsmæglerforening, DI, DVCA, Erhvervsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, Finans & Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, InvesteringsFondsBranchen, Kraka, Landsskatteretten, Lokale Pengeinstitutter, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Skatteansættelsesstyrelsen og SRF Skattefaglig forening.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget vil i et mindre omfang medføre et merprovenu, der dog ikke lader sig kvantificere.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Det skønnes, at der skal anvendes 5 mio. kr. til systemudvikling og 1,2 mio. kr. til drift og vedligeholdelse.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Samlet set vurderes det, at de administrative byrder for erhvervslivet ikke vil overstige 4 mio. kr. årligt på samfunds niveau.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget foreslår at gennemføre ændringen af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet ved Rådets direktiv 2014/107/EU om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet samt ophævelse af Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fodnoten foreslås affattet således, at det fremgår, at skattekontrolloven indeholder bestemmelser, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden gennemfører dele af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, EU-tidende 2011, nr. L 64 side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-tidende 2014, nr. L 359, side 1.

Til nr. 2

Stk. 10

Skattekontrolloven indeholder i dag ikke regler om land-for-land-rapportering.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 10* i skattekontrollovens § 3 B, hvorefter et dansk ultimativt moderselskab, omfattet af selskabsskatteovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1 i en multinational koncern med en konsolideret omsætning på mindst 5,6 mia. kr., skal indgive en rapport til

SKAT om koncernens økonomiske aktiviteter i hvert enkelt land i hele verden (land-for-land-rapport).

Det foreslås, at målingen af koncernens konsoliderede omsætning foretages i det regnskabsår, der ligger umiddelbart forud for indkomståret. I en koncern med sammenfaldende indkomstår og regnskabsår vil vurderingen af, om koncernen skal indgive land-for-land-rapport for indkomståret 2017 afhænge af, om koncernens samlede omsætning i regnskabsåret 2016 var på mindst 5,6 mia. kr.

Det foreslås endvidere, at land-for-land-rapporten skal indgives senest 12 måneder efter den sidste dag i det indkomstsår, som land-for-land-rapporten skal indgives for. En koncern, hvor det ultimative moderselskab har kalenderår som indkomstår, vil således skulle indgive land-for-land-rapporten for indkomståret 2017 senest den 31. december 2018.

Det foreslås, at en række centrale begreber defineres i skattekontrollovens § 3 B, stk. 15. Definitionerne omfatter bl.a. koncern, multinational koncern, koncernselskab, ultimativt moderselskab og omsætning. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til stk. 15.

Det foreslås i *stk. 11*, at et dansk koncernselskab, som ikke er det ultimative moderselskab i en multinational koncern, alligevel vil skulle indgive koncernens land-for-land-rapport, hvis betingelserne i det nye stk. 11 i skattekontrollovens § 3 B er opfyldt.

Den første betingelse er, at koncernselskabet er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark efter selskabsskattelovens § 1.

Den anden betingelse er, at en eller flere af tre underbetingelser er opfyldte. Det danske koncernselskab vil for det første skulle indgive koncernens land-for-land-rapport, hvis koncernens ultimative moderselskab ikke er forpligtet til at indgive rapporten i den jurisdiktion, hvor det er hjemmehørende. Der vil også skulle indgives land-for-land-rapport, hvis der ikke er indgået en aftale mellem de kompetente skattemyndigheder om automatisk udveksling af land-for-land-rapporter, men der eksisterer en international aftale om udveksling af skatteoplysninger. Endelig vil det danske koncernselskab skulle indgive rapporten, hvis der eksisterer en såkaldt systematisk fejl vedrørende det land, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende, og SKAT har meddelt det danske koncernselskab, at denne systematiske fejl eksisterer.

Det foreslås i *stk. 12*, at såfremt der er flere danske koncernselskaber, som opfylder betingelserne i *stk. 11*, skal disse udpege et af koncernselskaberne, som vil skulle indgive land-for-land-rapporten til SKAT, jf. forslaget til et nyt *stk. 12* i skattekontrollovens § 3 B. Udpegningen skal meddeles til SKAT af det selskab, der er udpeget.

Det foreslås i *stk. 13*, at en multinational koncern dog også kan vælge at udpege et koncernselskab i et andet land end Danmark, som vil skulle indgive land-for-land-rapporten, når en eller flere af betingelserne i *stk. 11*, nr. 2 er opfyldt. Dette koncernselskab, som er udpeget til at indgive land-for-land-rapporten i det land, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende, benævnes det stedfortrædende moderselskab, jf. definitionen i *stk. 15*, nr. 6. Det danske koncernselskab vil i givet fald under visse betingelser være fritaget fra forpligtelsen til at indgive land-for-land-rapporten. Disse betingelser er foreslået i skattekontrollovens § 3 B, *stk. 13*.

Det stedfortrædende moderselskab skal for det første være forpligtet til at indgive land-for-land-rapport svarende til den internationale standard for land-for-land-rapporteringen i den jurisdiktion, hvor det er hjemmehørende. Det stedfortrædende moderselskab skal samtidig være hjemmehørende i en jurisdiktion, som har en aftale med Danmark om at udveksle land-for-land-rapporter. Endvidere må der ikke være en systematisk fejl vedrørende den jurisdiktion, hvor det stedfortrædende selskab er hjemmehørende, eller SKAT skal have undladt at meddele den systematiske fejl til det danske koncernselskab. Endelig skal meddelelseskravene i skattekontrollovens § 3 B, *stk. 14*, 1. og 2. pkt., være opfyldte.

Det foreslås i *stk. 14*, at det senest inden udgangen af det indkomstår, som land-for-land-rapporten vedrører, skal meddeles til SKAT, hvilket koncernselskab, der skal betragtes som det ultimative eller stedfortrædende moderselskab. Hvis det danske koncernselskab selv er ultimativt eller stedfortrædende moderselskab, skal det meddele dette til SKAT. Hvis det danske koncernselskab ikke er det ultimative eller det stedfortrædende moderselskab, skal det meddele, hvilket koncernselskab, der er forpligtet til at indgive land-for-land-

rapporten, og hvor dette koncernselskab er skattemæssigt hjemmehørende.

Hvis rapporteringsåret er indkomståret 2017, betyder ovenstående bestemmelser, at en multinational koncern med en omsætning på mindst 5,6 mia. kr. i regnskabsåret 2016, vil være forpligtet til at indgive en land-for-land-rapport. Hvilket selskab, som vil skulle indgive land-for-land-rapporten, skal i løbet af 2017 meddeles til told- og skatteforvaltningen, hvorefter selve land-for-land-rapporten skal indgives senest ved udgangen af 2018. Det forudsættes, at både indkomståret og regnskabsåret følger kalenderåret.

OECD har defineret en række af de centrale begreber for at sikre en ensartet implementering af rapporteringsforpligtelsen. Det foreslås, at disse centrale definitioner medtages i skattekontrollovens § 3 B, *stk. 15*. Definitionerne omfatter bl.a. koncern, multinational koncern, koncernselskab og ultimativt moderselskab. De foreslåede definitioner følger OECD's definitioner.

Det foreslås, at en koncern i nr. 1, defineres som en gruppe af virksomheder, der er forbundet med hinanden gennem ejerskab eller kontrol, således at de skal udarbejde et konsolideret koncernregnskab efter de årsregnskabsregler, der anvendes af koncernen, eller skulle have udarbejdet et sådant, hvis et eller flere af selskaberne var børsnoterede.

En multinational koncern, jf. nr. 2, er en koncern, der har koncernselskaber i mere end én skattejurisdiktion.

Et koncernselskab forstås ifølge nr. 3 som a) enhver virksomhed i den multinationale koncern, som optræder som en separat enhed i det konsoliderede koncernregnskab eller ville have optrådt sådan, hvis koncernen skulle have udarbejdet et konsolideret koncernregnskab, hvis et eller flere af selskaberne var børsnoterede, b) enhver virksomhed, der er undladt i det konsoliderede koncernregnskab alene på grund af virksomhedens størrelse eller uvæsentlighed, og c) ethvert fast driftssted af en virksomhed omfattet af litra a eller b, hvis der udarbejdes et separat regnskab for det faste driftssted af hensyn til aflæggelse af årsregnskab eller af skatte-regnskab, eller af eksterne tilsyns formål eller koncerninterne managementkontrol formål.

Et ultimativt moderselskab er efter nr. 4 det koncernselskab, der i en multinational koncern opfylder følgende to kriterier:

- det direkte eller indirekte har tilstrækkelig indflydelse over et eller flere af selskaberne eller de faste driftssteder i den multinationale koncern, hvorefter selskabet er forpligtet til at udarbejde konsolideret koncernregnskab efter de regler, der gælder, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende eller ville skulle have udarbejdet et sådant, hvis det var børsnoteret, og
- der ikke er et andet koncernselskab i den multinationale koncern som direkte eller indirekte har tilstrækkelig indflydelse over selskabet.

I Danmark fremgår forpligtelsen til at udarbejde konsolideret koncernregnskab af enten årsregnskabsloven eller af den internationale regnskabsstandard, som koncernen anvender. Efter årsregnskabsloven vil den tilstrækkelige ind-

Tabel 2. Liste over koncernselskaber i koncernen inkluderet i sammenlægningen pr. skattejurisdiktion

		Navnet på den multinationale koncern: Indkomståret:																
Skattejurisdiktion	Koncern enheder i skattejurisdiktionen	Indregistreringsjurisdiktion, hvis anderledes end skattejurisdiktion	Væsentligste erhvervmæssige aktivitet(er)															
			Forskning og udvikling	Besiddelse eller administration af immaterielle aktiver	Indkøb	Produktion	Salg, marketing eller distribution	Administrativ, management eller støtteservice	Serviceydelser til uafhængige	Koncernintern finansiering	Reguleret finansielle ydelser	Forsikring	Besiddelse af aktier eller andre kapitalandele	Hvilende	Andet*			
	1.																	
	2.																	
	3.																	
	1.																	
	2.																	
	3.																	

Tabel 3. Yderligere information

Navnet på den multinationale koncern:
Indkomståret:

Inkludere enhver anden kort information og forklaring, som opfattes som nødvendig eller som kan lette forståelsen af den obligatoriske information afgivet i land-for-land-rapporten

Efter den internationale standard skal rapporterne i tabel 1 indeholde samlede opgørelser om koncernens omsætning, overskud (eller underskud) før skat, betalt selskabsskat, beregnet selskabsskat, vedtaget kapital, akkumuleret fortjeneste, antal medarbejdere samt materielle aktiver for hver jurisdiktion, hvor den multinationale koncerngruppe opererer. Der er således ikke tale om en opgørelse for hvert koncernselskab, men for hvert land.

Rapporten skal afspejle indkomståret for det ultimative moderselskab. Med hensyn til de øvrige koncernselskaber skal opgørelsen i rapporten afspejle enten 1) information for koncernselskabernes eget indkomstår, der ender samtidigt med det ultimative moderselskabs indkomstår, eller ender inden 12 måneder fra dette tidspunkt, eller 2) information for koncernselskaberne i det ultimative moderselskabs ind-

komstår. Det ultimative moderselskab skal være konsistent i metodevalget.

Der skal også være konsistens fra år til år for så vidt angår kilden til oplysningerne i rapporten. Det følger af den internationale standard, at der er fleksibilitet med hensyn til kilden til oplysningerne. Oplysningerne kan således hentes fra enten koncernens konsoliderede årsregnskab, de enkelte koncernselskabers årsregnskaber, lovregulerede finansielle regnskaber eller interne driftsregnskaber. Det er ikke nødvendigt at afstemme omsætningen, overskuddet og skattebeløbene i rapporten til det konsoliderede årsregnskab. Hvis de enkelte koncernselskabers årsregnskaber anvendes som kilde til oplysningerne, skal alle beløb omregnes til det ultimative moderselskabs funktionelle valuta ved anvendelse af den gennemsnitlige valutakurs for det pågældende år. Den gennemsnitlige valutakurs skal angives som yderligere information i tabel 3. Det er derimod ikke nødvendigt at fore-

tage justeringer for forskelle i regnskabsprincipper mellem skattejurisdiktionerne.

De enkelte begreber, der anvendes i land-for-land-rapportens tabel 1, som er gengivet ovenfor, er defineret nærmere i den internationale standard.

I tabellens første kolonne skal koncernen liste alle de skattejurisdiktioner, hvor koncernen har koncernselskaber (som defineret i stk. 15, nr. 3, dvs. datterselskaber eller faste driftssteder). En skattejurisdiktion er både selvstændige sater og ikke-selvstændige jurisdiktioner, der har selvstændig skatteautonomi. En særlig række i tabellen skal indeholde eventuelle koncernselskaber, der efter koncernens opfattelse ikke er hjemmehørende i nogen skattejurisdiktion. Hvis et selskab m.v. er hjemmehørende i mere end en skattejurisdiktion, vil dobbeltbeskatningsoverenskomstens bestemmelser skulle anvendes til at fastslå, hvor selskabet m.v. er hjemmehørende. Hvis der ikke findes en dobbeltbeskatningsoverenskomst, vil selskabet blive anset for at være hjemmehørende i den skattejurisdiktion, hvor sædet for den virkelige ledelse findes. Sædet for den virkelige ledelse skal fastslås på baggrund af bestemmelsen i artikel 4 i OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster. Faste driftssteder indgår i opgørelsen for den skattejurisdiktion, hvor det faste driftssted er beliggende. Indkomst, der erhverves af et foretagende ved drift af skibe eller fly i international trafik, skal i land-for-land-rapporten inkluderes i den skattejurisdiktion, som efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten har beskatningsretten til indkomsten, dvs. typisk det land, hvor den virkelige ledelse findes.

I de næste tre kolonner i tabellen skal der indrapporteres information om den samlede omsætning, som koncernselskaberne i den pågældende jurisdiktion har fra transaktioner med koncernforbundne selskaber, den samlede omsætning, som koncernselskaberne i den pågældende jurisdiktion har fra transaktioner med uafhængige selskaber og den samlede omsætning. Omsætning omfatter indtægter, der opstår i forbindelse med en virksomheds ordinære drift, herunder varesalg, levering af tjenesteydelser, honorarer, renter, udbytte og royalties. Omsætningen omfatter ikke koncerninterne betalinger, der anses for at være udbyttebetalinger i betalerens skattejurisdiktion.

I den femte kolonne skal årets overskud (eller underskud) før indkomstskat for alle koncernselskaber indrapporteres pr. skattejurisdiktion. Overskuddet (eller underskuddet) før skat skal inkludere alle indtægter og udgifter, inklusive ekstraordinær indkomst.

I den sjette kolonne i tabellen skal det samlede indkomstskattebeløb, der er indbetalt i det pågældende indkomstår, indrapporteres pr. skattejurisdiktion. De betalte skatter omfatter kontant betalte skatter, som er betalt af koncernselskaberne i den pågældende skattejurisdiktion – uanset om de er betalt til den pågældende skattejurisdiktion eller til andre skattejurisdiktioner. Betalte skatter omfatter kildeskatte betalt af andre selskaber (både koncernforbundne og uafhængige selskaber) i forbindelse med betalinger til koncernselskaberne. Hvis f.eks. et selskab i skattejurisdiktion A oparbejder en rentebetaling fra skattejurisdiktion B, skal skat,

der er indeholdt i skattejurisdiktion B, indrapporteres for selskabet i skattejurisdiktion A.

I den syvende kolonne i tabellen skal indkomstårets beregnede indkomstskat af det skattepligtige overskud (underskud) indrapporteres pr. skattejurisdiktion. Den beregnede indkomstskat skal alene afspejle årets aktiviteter – og skal ikke omfatte udskudte skatter og hensættelser for usikre skatteforpligtelser.

I den ottende kolonne i tabellen skal der ske indrapportering af den samlede vedtagne kapital i koncernselskaberne pr. skattejurisdiktion. Med hensyn til faste driftssteder skal kapitalen medregnes hos selskabet, medmindre der findes kapitalkrav for det faste driftssted i reguleringsøjemed i den skattejurisdiktion, hvor det faste driftssted er beliggende.

I den niende kolonne i tabellen skal der ske indrapportering af den samlede akkumulerede fortjeneste i koncernselskaberne pr. skattejurisdiktion. Med hensyn til faste driftssteder skal den akkumulerede fortjeneste medregnes hos selskabet, som det faste driftssted er en del af.

I den tiende kolonne i tabellen skal der ske indrapportering af det samlede antal af medarbejdere opgjort på fuldtidsbasis i koncernselskaberne pr. skattejurisdiktion. Antallet af medarbejdere kan rapporteres som antallet af medarbejdere ved årets udgang, som det gennemsnitlige antal medarbejdere over året eller enhver anden metode blot den anvendes konsistent år efter år. Medarbejdere hos uafhængige entreprenører, der deltager i ordinære driftsaktiviteter, kan medregnes som medarbejdere. Det vil være tilladt at fortage rimelige afrundinger eller skøn over antallet af medarbejdere, forudsat at det ikke medfører forvriddninger i den relative fordeling af antallet af medarbejdere mellem forskellige skattejurisdiktioner. Tilgangen til opgørelsen skal være konsistent fra år til år og mellem koncernselskaberne.

I den ellefte og sidste kolonne i tabel 1 skal den samlede bogmæssige værdi af materielle aktiver indrapporteres for koncernselskaberne pr. skattejurisdiktion. Aktiver i faste driftssteder skal rapporteres i feltet for den skattejurisdiktion, hvor det faste driftssted er beliggende. Materielle aktiver omfatter ikke kontanter, kontantlignende aktiver, immaterielle aktiver eller finansielle aktiver.

Land-for-land-rapporten skal derudover indeholde en tabel 2, som skal identificere hvert koncernselskab i den multinationale koncern og dets (skattemæssige) hjemsted samt primære forretningsaktivitet eller aktiviteter, og anføre hvor det er skattemæssigt hjemmehørende. Hvis et selskab er indregistreret eller organiseret i et andet land end der, hvor det er hjemmehørende, skal det anføres separat. Faste driftssteder skal i forbindelse med tabel 2 anføres under den skattejurisdiktion, hvor det faste driftssted er beliggende. Navnet på selskabet, som det faste driftssted er en del af, skal notes. Tabel 2 er gengivet ovenfor.

Endelig skal land-for-land-rapporterne indeholde en tabel 3, som ligeledes er gengivet ovenfor. I denne tabel vil det være muligt at angive andre oplysninger, der er nødvendige eller letter forståelsen af de første to tabeller. Der skal bl.a. gives en kort beskrivelse af kilden til oplysningerne i rap-

porten. Hvis der sker en ændring i kilden til oplysninger fra et år til et andet, skal koncernen forklare baggrunden for denne ændring og dens konsekvenser.

Til nr. 3

Det foreslås at ophæve skattekontrollovens § 8 X, da bestemmelsen gennemførte rentebeskatningsdirektivet, som af EU-Kommissionen er foreslået ophævet som følge af indførelsen af den nye globale standard for automatisk udveksling af oplysninger. Forslaget forventes vedtaget inden udgangen af 2015. Standarden implementeres ved en bekendtgørelse i dansk ret med hjemmel i skattekontrollovens § 8 Å, stk. 1, 3, 5 og 6. Der forventes således udstedt en bekendtgørelse om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet, der implementerer standarden, inden udgangen af 2015. Efter bekendtgørelsen skal finansielle institutter indberette oplysninger om kundernes navne, adresser, kontonumre samt kontienes saldo og værdi til SKAT, hvorefter oplysningerne videresendes til de kompetente myndigheder i de lande, hvor den person, hvorom der er indberettet om, er skattemæssig hjemmehørende.

Danmarks første informationsudveksling skal finde sted i september 2017, men bekendtgørelsen skal træde i kraft den 1. januar 2016, hvor de første forpligtelser efter standarden træder i kraft, og den første indberetning til SKAT skal foretages for 2016 og senere kalenderår.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Rådets direktiv 2014/107/EU indeholder regler om, at registrerede personer skal underrettes om brud på datasikkerheden med hensyn til oplysninger om den pågældende, samt at finansielle institutter har en oplysningspligt ved indberetning af oplysninger.

Til stk. 7

For så vidt angår reglen om underretning ved datasikkerhedsbrud indeholder persondataloven ikke regler, der eksplicit pålægger den dataansvarlige en oplysningspligt i tilfælde af datasikkerhedsbrud. Det følger imidlertid af Datatilsynets praksis, at reglen i persondatalovens § 5, stk. 1, om god databehandlingsskik medfører, at den dataansvarlige som udgangspunkt skal underrette de berørte personer.

Ved vurdering af spørgsmålet om underretning må den dataansvarlige ifølge Datatilsynets praksis blandt andet tage oplysningernes karakter og de mulige konsekvenser for de berørte personer i betragtning.

Imidlertid stiller direktiv 2014/107/EU krav om, at der skal ske underretning i alle situationer, hvor der er sket brud på datasikkerheden og, hvor det er sandsynligt, at bruddet kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

På den baggrund foreslås det at indføre en forpligtelse til, at registrerede personer skal underrettes om brud på datasikkerheden med hensyn til oplysninger om den pågældende,

når det er sandsynligt, at bruddet kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

Bestemmelsen betyder, at SKAT eller det indberetningspligtige institut vil skulle underrette personer, hvorom der skal indberettes oplysninger til SKAT efter regler udstedt i medfør af skattekontrollovens § 8 Å, stk. 1-2, såfremt der er sket brud på databeskyttelsen.

Underretningen skal ske, når det er sandsynligt, at dette brud på datasikkerheden kan skade beskyttelsen af personoplysningerne om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

Underretningspligten påhviler den dataansvarlige for den behandling med hvilken bruddet på datasikkerheden har fundet sted, og underretningen skal foretages straks efter, at det står klart, at det er sandsynligt, at bruddet på datasikkerheden kan skade beskyttelsen af personoplysninger. Det vil i praksis sige, at hvis SKAT eller et indberetningspligtigt institut bliver opmærksom på, at der er sket brud på datasikkerheden, som kan skade beskyttelsen af personoplysninger, er SKAT eller det indberetningspligtige institut forpligtet til at underrette de berørte personer. Denne forpligtelse består, selv om bruddet omfatter et større antal personer, som endnu ikke er identificeret. I dette tilfælde må den underretningspligtige underrette samtlige personer, der kan være berørt af bruddet på datasikkerheden.

SKAT og de virksomheder, der omfattes af indberetningspligten, skal sikre sig, at sikkerhedsbruddet håndteres i overensstemmelse med gældende regler. Dette skal gælde for både SKAT og de indberetningspligtige institutter selv og som led i aftalerne med de relevante databehandlere.

Underretningen skal ske ved meddelelse direkte til den berørte person og skal som minimum bestå af oplysninger, der giver vedkommende mulighed for at varetage sine interesser.

Formålet med den foreslåede regel er, at den berørte person skal have mulighed for at varetage sin interesse, og det er dermed forudsat, at underretningen skal ske uden ugrundet ophold, når det står klar, at det er sandsynligt, at bruddet på datasikkerheden kan skade beskyttelsen af personoplysninger eller personers privatliv.

Indførelsen af en underretningspligt ved datasikkerhedsbrud vil i visse tilfælde være en forbedring af registreredes retsstilling, men må generelt anses for at være et supplement til reglerne i persondataloven, herunder § 5, stk. 1, om god databehandlingsskik og praksis ved sikkerhedsbrud.

Til stk. 8

For så vidt angår oplysningspligten for indberetningspligtige institutter ved indsamling af oplysninger, der skal indberettes til SKAT, indeholder persondatalovens kapitel 8 generelle regler om den dataansvarliges oplysningspligt. Reglerne om oplysningspligt betyder, at den dataansvarlige af egen drift har pligt til at give den registrerede underretning om behandlingen af oplysninger om den pågældendes oplysninger.

Det påhviler derfor som udgangspunkt de indberetningspligtige institutter efter persondatalovens §§ 28 og 29 at give den registrerede meddelelse om indsamlingen, når oplysningerne indsamles af de indberetningspligtige institutter.

Persondatalovens §§ 28-30 indeholder imidlertid en række undtagelser til udgangspunktet om underretningspligt.

Direktiv 2014/107/EU stiller krav om, at finansielle institutter i alle tilfælde skal underrette den, hvorom der skal indberettes efter direktivets regler.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en ubetinget underretningspligt for de indberetningspligtige institutter, når institutter har identificeret en person eller selskab som én, der skal indberettes om til SKAT efter regler udstedt i medfør af skattekontrollovens § 8 Å, stk. 1-2.

Det finansielle institut skal af egen drift opfylde denne oplysningspligt. I de tilfælde hvor der benyttes tjenesteydere til at opfylde forpligtelsen, bevarer det indberetningspligtige institut ansvaret for, at underretningen foretages i overensstemmelse med loven.

Underretningen skal som minimum bestå af de oplysninger, som personen har ret til i henhold til persondataloven. Underretningen skal foretages direkte til den berørte person.

Det betyder også, at det konkret i den enkelte situation under hensyn til modtageren skal vurderes, om og i givet fald hvilke yderligere oplysninger, der skal gives, således at den indberetningspligtige person kan varetage sine interesser.

Underretningen bør foretages i tilstrækkelig god tid til, at personen kan varetage sine interesser, og under alle omstændigheder før, oplysningerne sendes til SKAT.

Der gælder ikke noget krav om, at oplysninger skal gives skriftligt, men i tvivlstilfælde skal det indberetningspligtige institut kunne dokumentere, at fornøden underretning er foretaget i overensstemmelse med loven.

Indførelsen af en ubetinget underretningspligt vil i visse tilfælde være en forbedring af registreredes retsstilling, men må generelt anses for at være et supplement til reglerne i persondataloven.

Underretningspligten ved indsamling af oplysninger og ved datasikkerhedsbrud gælder i forhold til såvel fysiske som juridiske personer, idet begrebet skal forstås i overensstemmelse med direktiv 2014/107/EU.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 og 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, idet skattekontrollovens § 9, stk. 1, 9 A, stk. 1 og 3, samt § 11 E, stk. 1, indeholder henvisning til skattekontrollovens § 8 X, som ved lovforslags § 1, nr. 3, foreslås ophævet. Disse henvisninger foreslås derfor at udgå.

Til nr. 7

Det foreslås at ophæve skattekontrollovens § 11, stk. 1, nr. 1, da der for 2016 og senere ikke længere skal udveksles op-

lysninger efter rentebeskatningsdirektivet som følge af dets ophævelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF er blevet ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU. Derfor foreslås det, at skattekontrollovens § 11, stk. 1, nr. 2, der henviser til direktivet, ændres således, at der henvises til de senere ændringer, der er foretaget med Rådets direktiv 2014/107/EU.

Til nr. 9

Skattekontrollovens § 11, stk. 2, omhandler automatisk udveksling af oplysninger efter rentebeskatningsdirektivet og indeholder alene en reference til skattekontrollovens § 8 X, stk. 5, som vedrører SKATs forpligtelse til at videresende oplysninger efter dette direktiv. Det foreslås, at bestemmelsen ophæves, da SKAT ikke længere skal videresende oplysninger efter rentebeskatningsdirektivet, der forventes ophævet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Der er tale om konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 7, idet skattekontrollovens § 11, stk. 3, indeholder en henvisning til nr. 2-5, som efter den foreslåede ophævelse ved lovforslagets § 1, nr. 7, bliver til nr. 1-4. Henvisningen foreslås derfor ændret.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, idet skattekontrollovens § 14, stk. 2, indeholder henvisning til skattekontrollovens § 8 X, som ved lovforslags § 1, nr. 3, foreslås ophævet. Denne henvisning foreslås derfor at udgå.

Til nr. 12

Efter den nuværende formulering af skattekontrollovens § 17, stk. 3, er der adgang til sanktioner, hvis der ikke rettidigt indsendes en transfer pricing dokumentation eller en erklæring fra revisor. I OECDs skabelon til implementeringen af land-for-land-rapporten er det angivet, at man regner med, at landene vil lade deres nuværende straffebestemmelser vedrørende transfer pricing dokumentation finde anvendelse for reglerne om land for land rapportering.

Det foreslås, at der kan straffes med bøde, hvis der forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlades rettidigt at indsende land-for-land-rapporten. Land-for-land-rapporten er et væsentligt redskab for, at skattemyndigheder kan få brugbar information om de multinationale koncerners globale fordeling af omsætning, overskud og skatter samt bestemte indikatorer for, hvor den økonomiske aktivitet foregår inden for

en koncern. Selskaber, som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, eller som helt undlader rettidigt at indsende den pågældende dokumentation, vil blive omfattet af de nuværende generelle sanktionsordninger som skattekontrollovens § 14, stk. 1, samt særligt skattekontrollovens § 17, stk. 3.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 3, nr. 2, idet arbejdsmarkedsbidragslovens § 6, stk. 2, indeholder en henvisning til kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra j, som efter den foreslåede ophævelse ved lovforslagets § 3, nr. 2, bliver til litra i. Henvisningen foreslås derfor ændret.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at fodnoten til lovens titel ophæves som følge af ophævelsen af kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra h, som implementerer dele af Rådets direktiv 2003/48/EF.

Til nr. 2

Det foreslås at ophæve kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra h, som følge af ophævelsen af rentebeskatningsdirektivet. Ophævelsen skal dog først have virkning fra 1. januar 2017, da rentebeskatningsdirektivet for Østrigs vedkommende fortsat skal gælde i 2016 for de konti, der ikke overgår til behandling efter det ændrede direktiv om administrativt samarbejde for dette års vedkommende. Bestemmelsen skal stadig finde anvendelse på skatteansættelse, der vedrører perioden frem til 31. december 2016, jf. således lovforslagets § 6, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Som følge af vedtagelse af direktiv 2014/48/EU af 24. marts 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet foreslås det, at henvisningen til Rådets direktiv 2011/16/EU affattes således, at der henvises til direktivets senere ændringer.

Til § 4

Til nr. 1

Som følge af vedtagelse af direktiv 2014/48/EU af 24. marts 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet foreslås det, at henvisningen til Rådets direktiv 2011/16/EU affattes således, at der henvises til direktivets senere ændringer.

Til § 5

Til nr. 1

Som følge af vedtagelse af direktiv 2014/48/EU af 24. marts om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet foreslås det, at henvisningen til Rådets direktiv 2011/16/EU affattes således, at der henvises til direktivet med senere ændringer.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2016 med de undtagelser, der følger af *stk. 2-4*. Det indebærer, at de forslag, der implementerer Rådets direktiv 2014/107/EU, i lovforslagets § 1, nr. 1 og 4, og § 1, nr. 3, for så vidt angår ophævelsen af skattekontrollovens § 8 X, stk. 4, § 3, nr. 3, § 4, nr. 1, og § 5, nr. 1, træder i kraft på denne dato.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 2, og 12, om land-for-land-rapportering træder i kraft den 1. marts 2016, og at bestemmelserne har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2016 eller senere. Det foreslås dog, at skattekontrollovens § 3 B, stk. 11, om rapporteringspligt for stedfortrædende danske datterselskaber, hvor det ultimative moderselskab ikke er forpligtet til at indgive rapport i hjemlandet, først har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2017 eller senere. Herved pålægges danske datterselskaber ikke en byrde som følge af, at der måtte være enkelte lande, der ikke har lovgivningen på plads med virkning for 2016. Der er således enkelte lande, inkl. lande, der er medlemmer af OECD, som har meddelt, at de har behov for mere tid af hensyn til deres lovgivningsprocedure og derfor først vil have lovgivningen på plads senere.

Det foreslås i *stk. 3*, at forslagens bestemmelser, der relaterer sig til ophævelsen af rentebeskatningsdirektivet i dansk ret, i lovforslagets § 1, nr. 3, for så vidt angår ophævelsen af skattekontrollovens § 8 X, stk. 1-3, 5 og 6, § 1 nr. 5-11, først træder i kraft den 1. juli 2016. Ophævelsen skal først have virkning for indberetning og udveksling af oplysninger for 2016 og senere. Hermed sikres det, at indberetning og udveksling af oplysninger, der relaterer sig til 2015, bliver indberettet og udvekslet efter de gældende regler.

Det foreslås i *stk. 4*, at forslagens § 2, nr. 1, og § 3, nr. 1 og 2, vedrørende ophævelsen af modregning for betalt kildeskat træder i kraft den 1. januar 2017 og har virkning for skatteansættelser i perioden frem til 31. december 2016. Bestemmelsen er nødvendig for skatteansættelser i perioden frem til 31. december 2016 som følge af, at Østrig vil kunne opkræve kildeskat, når en fuldt skattepligtig person modtager renter fra en betalingsagent i Østrig.

Når en fuldt skattepligtig person modtager renter fra en betalingsagent i Østrig, har Østrig indtil videre opkrævet kildeskat af betalingen. Kildeskatten var på 15 pct. de første tre år, 20 pct. de næste tre år og 35 pct. derefter. De østrigske myndigheder overfører 75 pct. af provenuet af kildeskatten til SKAT uden at oplyse rentemodtagerens identitet.

Når en fuldt skattepligtig person har modtaget renter m.v. fra en betalingsagent i Østrig, skal Danmark modregne den østrigske kildeskat i den pågældendes danske skat.

Denne ordning fortsætter for Østrig i 2016, og den foreslåede bestemmelse sikrer således, at den betalte østrigske kil-

deskat – også vedrørende 2016 – kan modregnes i den danske skat.

RÅDETS DIREKTIV 2014/107/EU af 9. december 2014**om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,¹⁾ efter en særlig lovgivningsprocedure, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I de seneste år har grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse givet stadig større udfordringer og er kommet stærkt i fokus inden for Unionen og på globalt plan. De nationale skatteindtægter bliver reduceret meget på grund af indkomst, der ikke angives og ikke beskattes. Derfor er der hurtigst muligt brug for at gøre skatteopkrævningen mere effektiv og virkningsfuld. Den automatiske udveksling af oplysninger er et vigtigt værktøj i den forbindelse, og Kommissionen påpegede i sin meddelelse af 6. december 2012 om en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, at det var nødvendigt på det kraftigste at fremme automatisk udveksling af oplysninger som fremtidens europæiske og internationale standard for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på skatteområdet.
- (2) Betydningen af automatisk udveksling af oplysninger som et middel til at bekæmpe grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse er på det seneste også blevet anerkendt på det internationale plan (G20 og G8). Efter forhandlingerne med Amerikas Forenede Stater og en række andre lande, herunder alle medlemsstaterne, om bilaterale aftaler om automatisk udveksling med henblik på at gennemføre USA's lov om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet (Foreign Account Tax Compliance Act — FATCA) fik Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) mandat af G20 til med udgangspunkt i disse aftaler at udvikle en samlet global standard for automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet.
- (3) Det Europæiske Råd anmodede på sit møde den 22. maj 2013 om, at den automatiske udveksling af oplysninger på EU-plan og på globalt plan blev udvidet med henblik på at bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning. Det Europæiske Råd hilste den igangværende indsats i G20, G8 og OECD for at udvikle en global standard for automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti på skatteområdet velkommen.
- (4) I februar 2014 offentliggjorde OECD hovedelementerne i en global standard for automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti på skatteområdet, nemlig en model for aftaler mellem kompetente myndigheder og en fælles indberetningsstandard, der derefter blev godkendt af G20-finansministrene og -centralbankcheferne. I juli 2014 offentliggjorde OECD-Rådet hele den globale standard, inklusive de resterende elementer, nemlig kommentarerne til modellen for aftaler mellem kompetente myndigheder og den fælles indberetningsstandard og IT-modaliteterne for gennemførelsen af den globale standard. Hele den globale standardpakke blev godkendt af G20-finansministrene og -centralbankcheferne i september 2014.
- (5) Rådets direktiv 2011/16/EU²⁾ omhandler allerede obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne for visse kategorier af indkomst og kapital, hovedsagelig af ikkefinansiell art, som skatteydere har i andre medlemsstater end deres bopælsstat. Det fastsætter også en trinvis

tilgang til at styrke automatisk udveksling af oplysninger ved en gradvis udvidelse til nye kategorier af indkomst og kapital og fjernelsen af betingelsen om, at oplysninger kun skal udveksles, hvis de er tilgængelige. På grund af de øgede muligheder for at investere i udlandet i et bredt udvalg af finansielle produkter er de eksisterende EU-instrumenter og internationale instrumenter for administrativt samarbejde på beskatningsområdet på nuværende tidspunkt blevet mindre effektive til bekæmpelse af grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse.

- (6) Som påpeget i anmodningen fra Det Europæiske Råd er det hensigtsmæssigt at fremme den udvidelse af automatisk udveksling af oplysninger, som allerede er mulig i henhold til artikel 8, stk. 5, i direktiv 2011/16/EU med hensyn til personer, der er hjemmehørende i andre medlemsstater. Et EU-initiativ vil sikre en sammenhængende, konsekvent og omfattende tilgang i hele Unionen til automatisk udveksling af oplysninger i det indre marked, som vil kunne give omkostningsbesparelser til både skatteforvaltninger og økonomiske aktører.
- (7) Den kendsgerning, at medlemsstaterne har indgået eller er tæt på at indgå aftaler med USA angående FATCA, betyder, at disse medlemsstater har etableret eller vil etablere et bredere samarbejde i henhold til artikel 19 i direktiv 2011/16/EU, og at de også er eller vil blive forpligtet til at etablere et sådant bredere samarbejde med andre medlemsstater.
- (8) Medlemsstaternes indgåelse af parallelle og ikkesamordnede aftaler i henhold til artikel 19 i direktiv 2011/16/EU kan føre til fordrejninger, der kan være til skade for det indre markeds funktion. En udvidet automatisk udveksling af oplysninger på grundlag af et lovgivningsinstrument, der gælder for hele Unionen, vil kunne overflødigsgøre medlemsstaternes behov for at påberåbe sig den nævnte artikel for at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler, som kan anses for at være hensigtsmæssige angående dette område i mangel af relevant EU-lovgivning.
- (9) Med henblik på at minimere omkostningerne og de administrative byrder for både skatteforvaltninger og økonomiske aktører er det desuden vigtigt at sikre, at udvidelsen af anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger i Unionen er i overensstemmelse med den internationale udvikling. For at nå dette mål bør medlemsstaterne pålægge deres Finansielle institutter at gennemføre regler for indberetning og passende omhu (due diligence), som er fuldt ud i overensstemmelse med dem, der er fastsat i den fælles indberetningsstandard, der er udviklet af OECD. Anvendelsesområdet for artikel 8 i direktiv 2011/16/EU bør endvidere udvides til at omfatte de samme oplysninger, som er omfattet af OECD-modellen for aftaler mellem kompetente myndigheder og den fælles indberetningsstandard. Det forventes, at hver medlemsstat kun vil have en enkelt liste over nationalt definerede Ikkeindberettende finansielle institutter og Undtagne konti, som den vil anvende både ved gennemførelsen af dette direktiv og ved anvendelsen af andre aftaler om gennemførelse af den globale standard.
- (10) De kategorier af Indberettende finansielle institutter og Indberetningspligtige konti, der er omfattet af dette direktiv, er udformet med henblik på at begrænse skatteyderes muligheder for at undgå at blive indberettet ved at flytte aktiver til Finansielle institutter eller investere i finansielle produkter, der ligger uden for dette direktivs anvendelsesområde. Dog bør visse Finansielle institutter og konti, der udgør en lille risiko for at blive anvendt til skatteunddragelse, undtages fra anvendelsesområdet for dette direktiv. Tærskler bør ikke generelt medtages i nærværende direktiv, da de let kan omgås ved at dele konti op på forskellige Finansielle institutter. De finansielle oplysninger, der skal indberettes og udveksles, bør ikke alene omfatte al relevant indkomst (renter, udbytter og lignende former for indkomst), men også kontosalddi og salgsindtægter fra Finansielle aktiver med henblik på at tage højde for situationer, hvor en skatteyder forsøger at skjule kapital, som i sig selv udgør indkomst eller aktiver, hvor skatten er unddraget. Behandling af oplysninger i henhold til dette direktiv er derfor nødvendig og forholdsmæssig, så medlemsstaternes skatteforvaltninger korrekt og utvetydigt kan identificere de pågældende skatteydere, kan forvalte og håndhæve deres skattelovgivning i

grænseoverskridende situationer, kan vurdere sandsynligheden for, at der begås skatteunddragelse, og kan undgå unødvendige yderligere undersøgelser.

- (11) Indberettende finansielle institutter kan opfylde deres oplysningsforpligtelser over for individuelle Personer, hvorom der skal indberettes, ved at følge de nærmere regler for kommunikation, herunder hyppigheden heraf, i deres interne procedurer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.
- (12) Indberettende finansielle institutter, afsendermedlemsstater og modtagermedlemsstater bør i deres kapacitet som registeransvarlige ikke opbevare oplysninger, der behandles i overensstemmelse med dette direktiv, længere, end det er nødvendigt for at opfylde dets formål. I betragtning af forskellene i medlemsstaternes lovgivning bør den maksimale opbevaringsperiode fastsættes ud fra de forældelsesfrister, der er fastsat i hver registeransvarliges nationale skattelovgivning.
- (13) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne anvende kommentarerne til modellen for aftaler mellem kompetente myndigheder og den fælles indberetningsstandard, der er udviklet af OECD, som en kilde til illustration eller fortolkning og for at sikre en ensartet anvendelse i alle medlemsstater. EU- indsats på dette område bør fortsat tage særligt hensyn til den fremtidige udvikling på OECD-niveau.
- (14) Betingelsen om, at automatisk udveksling af oplysninger kan være afhængig af, om den pågældende oplysning er tilgængelig som anført i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU, bør ikke gælde for de nye elementer, der indføres af nærværende direktiv i direktiv 2011/16/EU.
- (15) Henvisningen til et tærskelbeløb i artikel 8, stk. 3, i direktiv 2011/16/EU bør fjernes, eftersom det har vist sig, at et sådant tærskelbeløb ikke kan håndteres i praksis.
- (16) Revisionen af betingelsen om tilgængelighed, der skal foretages i 2017, bør udvides til at omfatte alle fem kategorier i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2011/16/EU, så det kunne undersøges, om det er relevant, at alle medlemsstater udveksler oplysninger om disse kategorier.
- (17) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder retten til beskyttelse af personoplysninger.
- (18) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre et effektivt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne på betingelser, som er forenelige med det indre markeds korrekte funktion, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den påkrævede ensartethed og effektivitet bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (19) Af hensyn til eksisterende strukturelle forskelle bør Østrig have mulighed for automatisk at udveksle oplysninger i henhold til dette direktiv første gang den 30. september 2018 i stedet for den 30. september 2017.
- (20) Direktiv 2011/16/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2011/16/EU foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 3, nr. 9), affattes således:
  - »9) »**automatisk udveksling**«: systematisk meddelelse af oplysninger, som er defineret på forhånd, om personer, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, til den relevante medlemsstat, hvor den pågældende person er hjemmehørende, uden forudgående anmodning og med forud fastsatte regel-

mæssige intervaller. I forbindelse med artikel 8 er tilgængelige oplysninger de oplysninger i sagsakterne i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, som kan indhentes i medfør af procedurerne til indsamling og behandling af oplysninger i den pågældende medlemsstat. I forbindelse med artikel 8, stk. 3a, artikel 8, stk. 7a, artikel 21, stk. 2, og artikel 25, stk. 2 og 3, tillægges udtrykkene med stort begyndelsesbogstav den betydning, de har i henhold til de tilsvarende definitioner fastsat i bilag I«.

2) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. En medlemsstats kompetente myndighed kan meddele en anden medlemsstats kompetente myndighed, at den ikke ønsker at modtage oplysninger om en eller flere af de kategorier af indkomst og kapital, der er nævnt i stk. 1. Den underretter også Kommissionen herom.

En medlemsstat kan anses for ikke at ønske at modtage oplysninger i henhold til stk. 1, hvis den ikke underretter Kommissionen om én eneste kategori, som den har tilgængelige oplysninger om.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at kræve at dens Indberettende finansielle institutter anvender de regler for indberetning og passende omhu, som er omhandlet i bilag I og II, og med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse og overholdelse af sådanne regler i overensstemmelse med afdeling IX i bilag I.

I henhold til de gældende regler for indberetning og passende omhu, der findes i bilag I og II, meddeler den kompetente myndighed i hver medlemsstat den kompetente myndighed i en anden medlemsstat ved automatisk udveksling inden for den frist, der er fastsat i stk. 6, litra b), følgende oplysninger vedrørende beskatningsperioder fra og med den 1. januar 2016 om en Indberetningspligtig konto:

- a) navn, adresse, Skatteregistreringsnummer eller -numre samt fødselsdato og fødested (for så vidt angår en person) for hver Person, hvorom der skal indberettes, og som er Kontohaver, og for så vidt angår en Enhed, der er Kontohaver, og som efter iagttagelse af regler for passende omhu i overensstemmelse med bilagene bliver identificeret som havende en eller flere Kontrollerende personer, der er Personer, hvorom der skal indberettes, navn, adresse og Skatteregistreringsnummer eller -numre for Enheden og navn, adresse og Skatteregistreringsnummer eller -numre samt fødselsdato og fødested for hver Person, hvorom der skal indberettes
- b) kontonummer (eller hvad der til praktiske formål svarer dertil, hvis et kontonummer ikke forefindes)
- c) det Indberettende finansielle instituts navn og (eventuelle) identifikationsnummer
- d) kontoens saldo eller værdi (herunder, for så vidt angår en Forsikringsaftale med kontantværdi eller Annuitetsaftale, Kontantværdien eller tilbagekøbsværdien) ved udgangen af det relevante kalenderår eller anden relevant indberetningsperiode, eller, hvis kontoen er lukket i løbet af et sådant år eller en sådan periode, kontoens lukning
- e) for så vidt angår en Forvaltningskonto:
  - i) det samlede bruttobeløb af renter, det samlede bruttobeløb af udbytter og det samlede bruttobeløb af anden indkomst genereret med hensyn til de aktiver, der indestår på kontoen, i hvert enkelt tilfælde betalt eller tilskrevet kontoen (eller med hensyn til kontoen) i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode, og
  - ii) det samlede bruttoafkast ved salg eller indløsning af Finansielle aktiver, der er betalt eller tilskrevet kontoen i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode, hvor det Indberettende finansielle institut har optrådt som depositar, mægler, forvalter, eller på anden måde som befuldmægtiget for Kontohaveren

- f) for så vidt angår en Indskudskonto, det samlede bruttobeløb af renter betalt til eller tilskrevet kontoen i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode, og
- g) for så vidt angår en konto, der ikke er beskrevet i litra e) eller f), det samlede bruttobeløb betalt til eller godskrevet Kontohaveren med hensyn til kontoen i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode, hvor det Indberettende finansielle institut er betalings- eller godskrivningsforpligtet, herunder det samlede beløb af eventuelle indløsningsbeløb betalt til Kontohaveren i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode.

Med henblik på udveksling af oplysninger i henhold til dette stykke, medmindre andet er fastsat i dette stykke eller i bilagene, fastsættes beløbet og betalingsklassificeringen med hensyn til en Indberetningspligtig konto i overensstemmelse med national lovgivning i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne.

Første og andet afsnit i dette stykke har forrang for stk. 1, litra c), eller andre EU-retsinstrumenter, herunder Rådets direktiv 2003/48/EF,³⁾ i det omfang den pågældende udveksling af oplysninger er omfattet af anvendelsesområdet i stk. 1, litra c), eller andre EU-retsinstrumenter, herunder direktiv 2003/48/EF.

- c) Stk. 5 affattes således:

»5. Inden den 1. juli 2017 aflægger Kommissionen rapport med en oversigt over og en vurdering af de modtagne statistikker og oplysninger med hensyn til spørgsmål såsom de administrative og andre relevante omkostninger og fordele ved automatisk udveksling af oplysninger samt praktiske forhold i tilknytning hertil. Kommissionen forelægger eventuelt et forslag for Rådet om de kategorier og de betingelser, der er fastsat i stk. 1, herunder betingelsen om, at oplysninger om personer, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, skal være tilgængelige, eller de elementer, der er nævnt i stk. 3a, eller begge.

Ved gennemgangen af et forslag forelagt af Kommissionen overvejer Rådet en yderligere styrkelse af effektiviteten og funktionaliteten af den automatiske udveksling af oplysninger og en højnelse af standarden herfor med henblik på at fastsætte:

- a) at den kompetente myndighed i hver medlemsstat ved automatisk udveksling meddeler den kompetente myndighed i en anden medlemsstat oplysninger for så vidt angår beskatningsperioder fra og med den 1. januar 2017 om personer, der er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat, vedrørende alle de kategorier af indkomst og kapital, som er anført i stk. 1, sådan som de skal forstås efter den nationale lovgivning i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, og
- b) at listerne over kategorier og elementer i stk. 1 og 3a udvides til også at omfatte andre kategorier og elementer, herunder royalties.«

- d) Stk. 6 affattes således:

»6. Meddelelsen af oplysninger finder sted som følger:

- a) for de kategorier, der er fastsat i stk. 1: mindst én gang om året inden for seks måneder efter udgangen af det skatteår i medlemsstaten, i hvilket oplysningerne blev tilgængelige
- b) for de oplysninger, der er fastsat i stk. 3a: årligt, senest ni måneder efter udgangen af det kalenderår eller anden relevant indberetningsperiode, som oplysningerne vedrører.«

- e) Følgende stykke indsættes:

»7a. Med henblik på afsnit B, punkt 1, litra c), og afsnit C, punkt 17, litra g), i afdeling VIII i bilag I, forelægger hver medlemsstat senest den 31. juli 2015 Kommissionen listen over de enheder og konti, der skal behandles som henholdsvis Ikkeindberettende finansielle institutter og Undtagne konti. Hver medlemsstat underretter endvidere Kommissionen om eventuelle ændringer. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* en samlet liste over de modtagne oplysninger og ajourfører listen efter behov.

Medlemsstaterne sikrer, at disse typer af Ikkeindberettende finansielle institutter og Undtagne konti opfylder alle kravene i afsnit B, punkt 1, litra c), og afsnit C, punkt 17, litra g), i afdeling VIII i bilag I, og navnlig, at et Finansielt instituts status som Ikkeindberettende finansielt institut eller en kontos status som Undtagen konto ikke strider mod målene i dette direktiv.«

- 3) Artikel 20, stk. 4, affattes således:
 »4. Automatisk udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8 sker ved hjælp af et standard elektronisk format, der har til formål at lette denne automatiske udveksling, og som er baseret på det eksisterende elektroniske format i medfør af artikel 9 i direktiv 2003/48/EF, hvilket format benyttes til alle former for automatisk udveksling af oplysninger og vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2.«
- 4) Artikel 21, stk. 2, affattes således:
 »2. Kommissionen er ansvarlig for den udvikling af CCN-netværket, der måtte være nødvendig for at muliggøre udveksling af disse oplysninger mellem medlemsstaterne, og for at garantere CCN-netværkets sikkerhed.
 Medlemsstaterne er ansvarlige for den udvikling af deres systemer, der måtte være nødvendig for at muliggøre, at disse oplysninger kan udveksles ved anvendelse af CCN-netværket, og for at garantere deres systemers sikkerhed.
 Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt Person, hvormed der skal indberettes, underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.
 Medlemsstaterne afstår fra alle krav om godtgørelse af udgifter i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv, undtagen eventuelle udgifter til eksperthonorarer.«
- 5) I artikel 25 foretages følgende ændringer:
 a) Den nuværende tekst i artikel 25 bliver til stk. 1.
 b) Følgende stykker indsættes:
 »2. Indberettende finansielle institutter og medlemsstaternes kompetente myndigheder betragtes som registeransvarlige, jf. direktiv 95/46/EF.
 3. Uanset stk. 1 sikrer hver medlemsstat, at de Indberettende finansielle institutter i dens jurisdiktion underretter hver enkelt berørt Person, hvormed der skal indberettes, om, at oplysningerne om vedkommende, jf. artikel 8, stk. 3a, vil blive indsamlet og overført i overensstemmelse med dette direktiv, og sikrer, at det Indberettende finansielle institut giver denne person alle de oplysninger, som vedkommende har ret til i henhold til national lovgivning til gennemførelse af direktiv 95/46/EF, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder inden det pågældende Indberettende finansielle institut indberetter de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3a, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende.
 4. Oplysninger, der behandles i overensstemmelse med dette direktiv, må ikke opbevares længere, end det er nødvendigt for at opfylde formålet med dette direktiv, og det skal under alle omstændigheder ske i overensstemmelse med den enkelte registeransvarliges nationale regler om forældelsesfrister.«
- 6) Bilag I og II, hvis tekst findes i bilaget til nærværende direktiv, tilføjes.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2015 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2016.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Uanset artikel 1, nr. 2), litra b), og nærværende artikels stk. 1, anvender Østrig bestemmelserne i dette direktiv fra den 1. januar 2017 for så vidt angår beskatningsperioder fra den dato.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2014.

På Rådets vegne

P. C. PADOAN

Formand

¹⁾ EUT C 67 af 6.3.2014, s. 68.

²⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

³⁾ Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38).

BILAG

»BILAG I

REGLER FOR INDBERETNING OG PASSENDE OMHU FOR OPLYSNINGER OM FINANSIELLE KONTI

I dette bilag fastsættes de regler for indberetning og passende omhu, der skal anvendes af Indberettende finansielle institutter med henblik på at gøre det muligt for medlemsstaterne automatisk at udveksle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3a, i dette direktiv. Dette bilag beskriver også de regler og administrative procedurer, som medlemsstaterne skal indføre for at sikre en effektiv gennemførelse og overholdelse af de procedurer for indberetning og passende omhu, der er anført nedenfor.

AFDELING I

GENERELLE INDBERETNINGSKRAV

- A. Med forbehold af afsnit C-E skal hvert Indberettende finansielle institut indberette følgende oplysninger til den kompetente myndighed i sin medlemsstat om hver Indberetningspligtig konto i sådanne Indberettende finansielle institutter:
1. navn, adresse, hjemmemedlemsstat eller -stater, Skatteregistreringsnummer eller -numre samt fødselsdato og fødested (for så vidt angår en person) for hver Person, hvorom der skal indberettes, og som er Kontohaver, og for så vidt angår en Enhed, der er Kontohaver, og som efter iagttagelse af procedurerne for passende omhu i overensstemmelse med afdeling V, VI og VII bliver identificeret som havende en eller flere Kontrollerende personer, der er en Person, hvorom der skal indberettes, navn, adresse, hjemmemedlemsstat eller -stater, (eventuelt) anden jurisdiktion eller andre jurisdiktioner, hvor den er hjemmehørende, og Skatteregistreringsnummer eller -numre for Enheden og navn, adresse, hjemmemedlemsstat eller -stater og Skatteregistreringsnummer eller -numre samt fødselsdato og fødested for hver Person, hvorom der skal indberettes
  2. kontonummer (eller hvad der til praktiske formål svarer dertil, hvis et kontonummer ikke forefindes)
  3. det Indberettende finansielle instituts navn og (eventuelle) identifikationsnummer
  4. kontoens saldo eller værdi (herunder, for så vidt angår en Forsikringsaftale med kontantværdi eller Annuitetsaftale, Kontantværdien eller tilbagekøbsværdien) ved udgangen af det relevante kalenderår eller anden relevant indberetningsperiode, eller, hvis kontoen er lukket i løbet af et sådant år eller en sådan periode, kontoens lukning
  5. for så vidt angår en Forvaltningskonto:
    - a) det samlede bruttobeløb af renter, det samlede bruttobeløb af udbytter og det samlede bruttobeløb af anden indkomst genereret med hensyn til de aktiver, der indestår på kontoen, i hvert enkelt tilfælde betalt eller tilskrevet kontoen (eller med hensyn til kontoen) i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode, o
    - b) det samlede bruttoafkast ved salg eller indløsning af Finansielle aktiver, der er betalt eller tilskrevet kontoen i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode, hvor det Indberettende finansielle institut har optrådt som depositar, mægler, forvalter, eller på anden måde som befuldmægtiget for Kontohavere
  6. for så vidt angår en Indskudskonto, det samlede bruttobeløb af renter betalt til eller tilskrevet kontoen i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode, og
  7. for så vidt angår en konto, der ikke er beskrevet i afsnit A, punkt 5 eller 6, det samlede bruttobeløb betalt til eller godskrevet Kontohaveren med hensyn til kontoen i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode, hvor det Indberettende finansielle institut er betalings- eller godskrivningsforpligtet, herunder det samlede beløb af eventuelle indløsningsbeløb betalt til Kontohaveren i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode.
- B. De indberettede oplysninger skal identificere den valuta, hvori hvert beløb er denomineret.
- C. Uanset afsnit A, punkt 1, for så vidt angår hver Indberetningspligtig konto, der er en Allerede eksisterende konto, kræves der ikke indberetning af skatteregistreringsnummer eller -numre eller fødselsdato, hvis Skatteregistreringsnummeret eller -numrene eller fødselsdatoen ikke indgår i det Indberettende finansielle instituts sagsakter og ikke i øvrigt skal indsamles af sådanne Indberettende finansielle institutter i henhold til national ret eller et EU-retsinstrument. Imidlertid er et Indberettende finansielt institut forpligtet til at udfolde rimelige bestræbelser for at indhente Skatteregistreringsnummeret eller -numrene og fødselsdatoen for Allerede eksisterende konti ved udgangen af det andet kalenderår efter det år, i hvilket Allerede eksisterende konti identificeres som indberetningspligtige konti.

- D. Uanset afsnit A, punkt 1, skal Skatteregistreringsnummeret ikke indberettes, hvis den relevante medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor den pågældende person er hjemmehørende, ikke har udstedt et Skatteregistreringsnummer.
- E. Uanset afsnit A, punkt 1, skal fødested ikke indberettes, medmindre:
- 1) det Indberettende finansielle institut på anden vis er forpligtet til at indhente og indberette det i henhold til national ret, eller det Indberettende finansielle institut på anden vis er, eller er blevet, forpligtet til at indhente og indberette det i henhold til et gældende EU-retsinstrument eller et, som var gældende den 5. januar 2015, og
  - 2) det er tilgængeligt blandt de elektronisk søgbare data, der opbevares af det Indberettende finansielle institut.

AFDELING II

GENERELLE KRAV VEDRØRENDE PASSENDE OMHU

- A. En konto behandles som en Indberetningspligtig konto fra og med den dato, den er identificeret som sådan i henhold til procedurerne for passende omhu i afdeling II-VII, og oplysninger vedrørende en Indberetningspligtig konto skal, medmindre andet er bestemt, indberettes årligt i kalenderåret efter det år, oplysningerne vedrører.
- B. En kontos saldo eller værdi fastsættes pr. den sidste dag i kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode.
- C. Når en saldo- eller værdigrænse skal fastsættes pr. den sidste dag i et kalenderår, skal den relevante saldo eller værdi fastsættes pr. den sidste dag i den indberetningsperiode, der udløber med eller i det pågældende kalenderår.
- D. Hver medlemsstat kan tillade, at Indberettende finansielle institutter gør brug af tjenesteydere til at opfylde de forpligtelser til indberetning og passende omhu, der pålægges sådanne Indberettende finansielle institutter i henhold til national ret, men disse forpligtelser forbliver de Indberettende finansielle institutters ansvar.
- E. Hver medlemsstat kan tillade, at Indberettende finansielle institutter anvender de procedurer for passende omhu, der gælder for Nye konti, på Allerede eksisterende konti, og de procedurer for passende omhu, der gælder for Højværdikonti, på Lavværdikonti. Hvis en medlemsstat tillader, at de procedurer for passende omhu, der gælder for Nye konti, anvendes på Allerede eksisterende konti, finder de regler, der i øvrigt gælder for Allerede eksisterende konti, fortsat anvendelse.

AFDELING III

PASSENDE OMHU FOR ALLEREDE EKSISTERENDE PERSONKONTI

- A. Indledning. Følgende procedurer finder anvendelse med henblik på at identificere Indberetningspligtige konti blandt Allerede eksisterende personkonti.
- B. Lavværdikonti. Følgende procedurer gælder for Lavværdikonti.
1. Bopælsadresse. Hvis det Indberettende finansielle institut har arkivført en nuværende bopælsadresse for den enkelte Kontohaver på baggrund af Bevisdokument, kan det Indberettende finansielle institut behandle den enkelte Kontohaver som en person, der er skattemæssigt hjemmehørende i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor adressen findes, for at afgøre, hvorvidt en sådan enkelt Kontohaver er en Person, hvorom der skal indberettes.
  2. Søgning i Elektroniske arkiver. Hvis det Indberettende finansielle institut ikke baserer sig på en nuværende bopælsadresse for den enkelte Kontohaver på baggrund af Bevisdokument

som fastsat i afsnit B, punkt 1, skal det Indberettende finansielle institut undersøge de elektronisk søgbare data, der opbevares af det Indberettende finansielle institut, med henblik på følgende indicier under anvendelse af afsnit B, punkt 3-6:

- a) identifikation af Kontohaver som hjemmehørende i en medlemsstat
  - b) nuværende post- eller bopælsadresse (herunder en postboksadresse) i en medlemsstat
  - c) et eller flere telefonnumre i en medlemsstat og intet telefonnummer i den medlemsstat, hvor det Indberettende finansielle institut er hjemmehørende
  - d) stående instrukser (undtagen med hensyn til en Indskudskonto) om at overføre midler til en konto, der føres i en medlemsstat
  - e) gældende fuldmagt eller underskriftsret tildelt en person med en adresse i en medlemsstat, eller
  - f) en opbevaringsinstruks eller c/o-adresse i en medlemsstat, hvis det Indberettende finansielle institut ikke har registreret nogen anden adresse på Kontohaveren.
3. Hvis ingen af de indicier, der er angivet i afsnit B, punkt 2, opdages i den elektroniske søgning, er der ingen pligt til yderligere handling, indtil der sker en ændring i omstændighederne, som resulterer i, at et eller flere indicier sættes i forbindelse med kontoen, eller kontoen bliver en Højværdikonti.
  4. Hvis nogen af de indicier, der er angivet i afsnit B, punkt 2, litra a)-e), opdages i den elektroniske søgning, eller hvis der sker en ændring i omstændighederne, som resulterer i, at et eller flere indicier sættes i forbindelse med kontoen, skal det Indberettende finansielle institut behandle Kontohaveren som skattemæssigt hjemmehørende i hver medlemsstat, for hvilken et indicium er identificeret, medmindre det vælger at anvende afsnit B, punkt 6, og en af undtagelserne i nævnte afsnit gælder for denne konto.
  5. Hvis en opbevaringsinstruks eller c/o-adresse opdages i den elektroniske søgning og ingen anden adresse og ingen af de øvrige indicier, der er anført i afsnit B, punkt 2, litra a)-e), er identificeret for Kontohaveren, skal det Indberettende finansielle institut i den mest hensigtsmæssige rækkefølge under de foreliggende omstændigheder gøre brug af søgningen i papirarkiver som beskrevet i afsnit C, punkt 2, eller søge at indhente en egenerklæring eller et Bevisdokument fra Kontohaveren, der kan fastslå det eller de skattemæssige hjemsteder for denne Kontohaver. Hvis søgningen i papirarkiver ikke giver et indicium, og forsøget på at indhente en egenerklæring eller et Bevisdokument ikke giver resultat, skal det Indberettende finansielle institut indberette kontoen til den kompetente myndighed i sin medlemsstat som en ikkedokumenteret konto.
  6. Uanset en konstatering af indicier under afsnit B, punkt 2, er et Indberettende finansielt institut ikke forpligtet til at behandle en Kontohaver som hjemmehørende i en medlemsstat, hvis:
    - a) Kontohaverinformationerne indeholder en nuværende post- eller bopælsadresse i den pågældende medlemsstat, et eller flere telefonnumre i den pågældende medlemsstat (og intet telefonnummer i den medlemsstat, hvor det Indberettende finansielle institut er hjemmehørende) eller stående instrukser (med hensyn til Finansielle konti bortset fra Indskudskonti) om at overføre midler til en konto, der føres i en medlemsstat, og det Indberettende finansielle institut indhenter eller tidligere har undersøgt og arkivfører dokumentation i form af:
      - i) en egenerklæring fra Kontohaveren i den eller de medlemsstater eller den anden eller de andre jurisdiktioner, hvor Kontohaver er hjemmehørende, som ikke omfatter den pågældende medlemsstat, og
      - ii) et Bevisdokument, som fastslår Kontohaverens ikkeindberetningspligtige status

- b) Kontohaverinformationerne indeholder en gældende fuldmagt eller underskriftsret tildelt en person med en adresse i denne medlemsstat, og det Indberettende finansielle institut indhenter eller tidligere har undersøgt og arkivfører dokumentation i form af:
- i) en egenerklæring fra Kontohaveren i den eller de medlemsstater eller den anden eller de andre jurisdiktioner, hvor Kontohaver er hjemmehørende, som ikke omfatter den pågældende medlemsstat, eller
  - ii) et Bevisdokument, som fastslår Kontohaverens ikkeindberetningspligtige status.
- C. Udvidede undersøgelsesprocedurer for Højværdikonti. Følgende udvidede undersøgelsesprocedurer gælder for Højværdikonti:
1. Søgning i elektroniske arkiver. Med hensyn til Højværdikonti, skal det Indberettende finansielle institut undersøge elektronisk søgbare data opbevaret af det Indberettende finansielle institut for hvert af de indicier, som er beskrevet i afsnit B, punkt 2.
  2. Søgning i papirarkiver. Hvis det Indberettende finansielle instituts elektronisk søgbare databaser indeholder felter for og opfanger alle oplysninger som beskrevet i afsnit C, punkt 3, er der ingen pligt til yderligere søgning i papirarkiver. Hvis de elektroniske databaser ikke opfanger alle disse oplysninger, skal det Indberettende finansielle institut, for så vidt angår Højværdikonti, også undersøge de nuværende kundesagsakter og, i det omfang de ikke indgår i de nuværende kundesagsakter, følgende dokumenter med tilknytning til kontoen, som det Indberettende finansielle institut har indhentet inden for de seneste fem år, for hvert af de indicier, som er beskrevet i afsnit B, punkt 2:
    - a) det seneste Bevisdokument indhentet med hensyn til kontoen
    - b) den seneste kontooprettelsesaftale eller -dokumentation
    - c) den seneste dokumentation indhentet af det Indberettende finansielle institut i henhold til procedurer til bekæmpelse af hvidvaskning af penge/»know your customer«-procedurer (AML/KYC-procedurer) eller andre reguleringsmæssige formål
    - d) enhver gældende fuldmagt eller underskriftsret, og
    - e) enhver gældende stående instruks (undtagen med hensyn til en Indskudskonto) om at overføre midler.
  3. Undtagelse i det omfang, hvor databaser indeholder tilstrækkelige oplysninger. Et indberettende finansielt institut er ikke forpligtet til at foretage søgningen i papirarkiv som beskrevet i afsnit C, punkt 2, i det omfang det Indberettende finansielle instituts elektronisk søgbare oplysninger indeholder følgende:
    - a) Kontohaverens bopælsstatus
    - b) Kontohaverens bopælsadresse og postadresse, som på det aktuelle tidspunkt er registreret hos det Indberettende finansielle institut
    - c) Kontohaverens eventuelle telefonnummer eller -numre, som på det aktuelle tidspunkt er registreret hos det Indberettende finansielle institut
    - d) i tilfælde af Finansielle konti, bortset fra Indskudskonti, om der er stående instrukser om at overføre midler fra kontoen til en anden konto (herunder en konto i en anden filial af det Indberettende finansielle institut eller et andet Finansielt institut)
    - e) om der er en aktuel c/o-adresse eller opbevaringsinstruks for Kontohaveren, og
    - f) om der er nogen fuldmagt eller underskriftsret for kontoen.
  4. Forespørgsel til en kundeansvarlig om aktuelt kendskab. Ud over søgningerne i elektroniske arkiver og papirarkiver som beskrevet i afsnit C, punkt 1 og 2, skal det Indberettende finansielle institut behandle enhver Højværdikonto tildelt en kundeansvarlig (herunder enhver Finansielt konto lagt sammen med denne Højværdikonti) som en Indberetningspligtig konto, hvis den kundeansvarlige har aktuel viden om, at Kontohaveren er en Person, hvorom der skal indberettes.

5. Virkning af, at der opdages indicier
  - a) Hvis ingen af de indicier der er angivet i afsnit B, punkt 2, bliver opdaget i den udvidede undersøgelse af Højværdikonti som beskrevet i afsnit C, og kontoen ikke er identificeret som ejet af en Person, hvorom der skal indberettes, efter afsnit C, punkt 4, er der ingen pligt til yderligere handling, indtil der sker en ændring i omstændighederne, som resulterer i, at en eller flere indicier sættes i forbindelse med kontoen.
  - b) Hvis nogen af de indicier, der er angivet i afsnit B, punkt 2, litra a)-e), opdages i den udvidede undersøgelse af Højværdikonti som beskrevet i afsnit C, eller hvis der sker en efterfølgende ændring i omstændighederne, som resulterer i, at et eller flere indicier sættes i forbindelse med kontoen, skal det Indberettende finansielle institut behandle kontoen som en Indberetningspligtig konto i forhold til hver medlemsstat, for hvilken et indicium er identificeret, medmindre det vælger at anvende afsnit B, punkt 6, og en af undtagelserne i nævnte afsnit gælder for denne konto.
  - c) Hvis en opbevaringsinstruks eller c/o-adresse opdages i den udvidede undersøgelse af Højværdikonti som beskrevet i afsnit C, og ingen anden adresse og ingen af de øvrige indicier, der er anført i afsnit B, punkt 2, litra a)-e), er identificeret for Kontohaveren, skal det Indberettende finansielle institut indhente en egenerklæring eller et Bevisdokument fra denne Kontohaver, der kan fastslå det eller de skattemæssige hjemsteder for Kontohaveren. Hvis det Indberettende finansielle institut ikke kan indhente denne egenerklæring eller dette Bevisdokument, skal det indberette kontoen til den kompetente myndighed i sin medlemsstat som en ikkedokumenteret konto.
6. Hvis en Allerede eksisterende personkonto ikke er en Højværdikonto pr. 31. december 2015, men bliver en Højværdikonto pr. den sidste dag i et efterfølgende kalenderår, skal det Indberettende finansielle institut gennemføre de udvidede undersøgelsesprocedurer beskrevet i afsnit C med hensyn til en sådan konto i kalenderåret efter det år, hvor kontoen bliver en Højværdikonto. Hvis en sådan konto på grundlag af denne undersøgelse bliver identificeret som en Indberetningspligtig konto, skal det Indberettende finansielle institut indberette de krævede oplysninger om den pågældende konto med hensyn til det år, hvor den er identificeret som en Indberetningspligtig konto, og de efterfølgende år på årlig basis, medmindre Kontohaveren ophører med at være en Person, hvorom der skal indberettes.
7. Når et Indberettende finansielt institut anvender de udvidede undersøgelsesprocedurer, der er beskrevet i afsnit C, på en højværdikonto, er det Indberettende finansielle institut ikke forpligtet til at anvende sådanne procedurer igen, bortset fra i forbindelse med en forespørgsel til den kundeansvarlige som beskrevet i afsnit C, punkt 4, på den samme Højværdikonto i et efterfølgende år, medmindre kontoen er ikkedokumenteret, hvorefter det Indberettende finansielle institut bør anvende dem igen årligt, indtil denne konto ophører med at være ikkedokumenteret.
8. Hvis der sker en ændring i omstændighederne med hensyn til en Højværdikonto, som resulterer i, at et eller flere indicier som beskrevet i afsnit B, punkt 2, sættes i forbindelse med kontoen, skal det Indberettende finansielle institut behandle kontoen som en Indberetningspligtig konto i forhold til hver medlemsstat, for hvilken et indicium er identificeret, medmindre det vælger at anvende afsnit B, punkt 6, og en af undtagelserne i nævnte afsnit gælder for denne konto.
9. Et Indberettende finansielt institut skal indføre procedurer, som sikrer, at en kundeansvarlig identificerer enhver ændring i omstændighederne vedrørende en konto. Hvis en kundeansvarlig for eksempel bliver underrettet om, at Kontohaveren har en ny postadresse i en medlemsstat, er det Indberettende finansielle institut forpligtet til at behandle den nye adresse som en

ændring i omstændighederne, og hvis det vælger at anvende afsnit B, punkt 6, er det forpligtet til at indhente den relevante dokumentation fra Kontohaveren.

- D. Undersøgelsen af Allerede eksisterende højværdipersonkonti skal være afsluttet senest den 31. december 2016. Undersøgelsen af Allerede eksisterende lavværdipersonkonti skal være afsluttet senest den 31. december 2017.
- E. Enhver Allerede eksisterende personkonto, som er blevet identificeret som en Indberetningspligtig konto i henhold til denne afdeling, skal behandles som en Indberetningspligtig konto i alle efterfølgende år, medmindre Kontohaveren ophører med at være en Person, hvorom der skal indberettes.

AFDELING IV

PASSENDE OMHU FOR NYE PERSONKONTI

Følgende procedurer finder anvendelse med henblik på at identificere Indberetningspligtige konti blandt Nye personkonti.

- A. Med hensyn til Nye personkonti skal det Indberettende finansielle institut ved oprettelsen af kontoen indhente en egenerklæring, der kan være en del af kontooprettelsesdokumentationen, og som sætter det Indberettende finansielle institut i stand til at fastslå Kontohaverens skattemæssige hjemsted(er) og bekræfte rimeligheden af en sådan egenerklæring på grundlag af oplysninger indhentet af det Indberettende finansielle institut i forbindelse med oprettelse af kontoen, herunder eventuel dokumentation indhentet i henhold til AML/KYC-procedurer.
- B. Hvis egenerklæringen fastslår, at Kontohaveren er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, skal det Indberettende finansielle institut behandle kontoen som en Indberetningspligtig konto, og egenerklæringen skal også omfatte Kontohaverens Skatteregistreringsnummer i denne medlemsstat (med forbehold af afdeling I, afsnit D) samt fødselsdato.
- C. Hvis der sker en ændring i omstændighederne med hensyn til en Ny personkonto, som medfører, at det Indberettende finansielle institut får viden om eller grund til at vide, at den oprindelige egenerklæring er forkert eller upålidelig, kan det Indberettende finansielle institut ikke basere sig på den oprindelige egenerklæring og skal indhente en gyldig egenerklæring, som fastslår Kontohaverens skattemæssige hjemsted(er).

AFDELING V

PASSENDE OMHU FOR ALLEREDE EKSISTERENDE ENHEDSKONTI

Følgende procedurer finder anvendelse med henblik på at identificere Indberetningspligtige konti blandt Allerede eksisterende enhedskonti.

- A. Enhedskonti, hvor der ikke er pligt til undersøgelse, identifikation eller indberetning. Medmindre det Indberettende finansielle institut vælger andet enten med hensyn til alle Allerede eksisterende enhedskonti eller særskilt med hensyn til en klart identificeret gruppe af sådanne konti, er der ikke pligt til at undersøge, identificere eller indberette en Allerede eksisterende enhedskonto med en samlet kontosaldo eller værdi, der den 31. december 2015 ikke overstiger et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 250 000 USD, som en Indberetningspligtig konto, indtil den samlede kontosaldo eller værdi overstiger dette beløb den sidste dag i et efterfølgende kalenderår.
- B. Enhedskonti, der skal undersøges. En Allerede eksisterende enhedskonto, der har en samlet kontosaldo eller værdi, der den 31. december 2015 overstiger et beløb, der er denomineret i hver

medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 250 000 USD, og en Allerede eksisterende enhedskonto, der ikke den 31. december 2015 overstiger dette beløb, men hvor den samlede kontosaldo eller værdi overstiger dette beløb den sidste dag i et efterfølgende kalenderår, skal undersøges efter procedurerne, der er omhandlet i afsnit D.

- C. Enhedskonti, hvor indberetning er påkrævet. Med hensyn til Allerede eksisterende enhedskonti beskrevet i afsnit B skal kun konti, der ejes af en eller flere Enheder, der er Personer, hvorom der skal indberettes, eller af Passive ikkefinansielle enheder (Non Financial Entities (NFE'er)) med en eller flere Kontrollerende personer, der er Personer, hvorom der skal indberettes, behandles som Indberetningspligtige konti.
- D. Undersøgelingsprocedurer til identifikation af enhedskonti, hvor indberetning er påkrævet. Med hensyn til Allerede eksisterende enhedskonti beskrevet i afsnit B skal et Indberettende finansielt institut anvende følgende undersøgelsesprocedurer for at afgøre, om kontoen ejes af en eller flere Personer, hvorom der skal indberettes, eller af Passive NFE'er med en eller flere Kontrollerende personer, som er Personer, hvorom der skal indberettes:
1. afgøre, om Enheden er en Person, hvorom der skal indberettes.
    - a) Undersøge oplysninger, der opbevares ud fra reguleringsmæssige eller kundeforholdsmæssige formål (herunder information, der indhentes i henhold til AML/KYC-procedurer), for at afgøre, om oplysningerne indikerer, at Kontohaveren er hjemmehørende i en medlemsstat. I denne henseende skal oplysninger, der indikerer, at en Kontohaver er hjemmehørende i en medlemsstat, indbefatte indregistrerings- eller organiseringssted eller en adresse i en medlemsstat.
    - b) Hvis oplysninger indikerer, at Kontohaveren er hjemmehørende i en medlemsstat, skal det Indberettende finansielle institut behandle kontoen som en Indberetningspligtig konto, medmindre det indhenter en egenerklæring fra Kontohaveren, eller det med rimelighed kan afgøre, at Kontohaveren ikke er en Person, hvorom der skal indberettes, baseret på oplysninger, der er i dets besiddelse, eller som er offentligt tilgængelige.
  2. afgøre, om Enheden er en Passiv NFE med en eller flere Kontrollerende personer, der er Personer, hvorom der skal indberettes. For så vidt angår en Kontohaver af en Allerede eksisterende enhedskonto (herunder en Enhed, som er en Person, hvorom der skal indberettes), skal det Indberettende finansielle institut afgøre, om Kontohaveren er en Passiv NFE med en eller flere Kontrollerende personer, der er Personer, hvorom der skal indberettes. Hvis nogen af de Kontrollerende personer i en Passiv NFE er en Person, hvorom der skal indberettes, skal kontoen behandles som en Indberetningspligtig konto. Ved afgørelsen heraf skal det Indberettende finansielle institut følge vejledningen i afsnit D, punkt 2, litra a)-c), i den rækkefølge, der efter omstændighederne er mest hensigtsmæssig
    - a) afgøre, om Kontohaver er en Passiv NFE. Med henblik på at afgøre, om Kontohaveren er en Passiv NFE, skal det Indberettende finansielle institut indhente en egenerklæring fra Kontohaveren for at fastslå dennes status, medmindre det er i besiddelse af oplysninger, eller der foreligger offentligt tilgængelige oplysninger, hvoraf det med rimelighed kan afgøre, at Kontohaveren er en Aktiv NFE eller et andet Finansielt institut end en Investeringsenhed som beskrevet i afdeling VIII, afsnit A, punkt 6, litra b), der ikke er et Finansielt institut i en deltagende jurisdiktion
    - b) fastslå en Kontohavers Kontrollerende personer. Med henblik på at fastslå en Kontohavers Kontrollerende personer kan et Indberettende finansielt institut basere sig på oplysninger indsamlet og opbevaret efter AML/KYC-procedurerne
    - c) afgøre, om en Kontrollerende person i en Passiv NFE er en Person, hvorom der skal indberettes. Med henblik på at afgøre, om en Kontrollerende person i en Passiv NFE er en

Person, hvorm der skal indberettes, kan et Indberettende finansielt institut basere sig på:

- i) oplysninger indsamlet og opbevaret efter AML/KYC-procedurer for så vidt angår en Allerede eksisterende enhedskonto, der ejes af en eller flere NFE'er, med en samlet kontosaldo eller værdi, der ikke overstiger et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 1 000 000 USD, eller
- ii) en egenerklæring fra Kontohaveren eller en sådan Kontrollerende person i den eller de medlemsstater eller den anden jurisdiktion eller de andre jurisdiktioner, hvor den Kontrollerende person er skattemæssigt hjemmehørende.

E. Tidspunktet for undersøgelse og yderligere procedurer gældende for Allerede eksisterende enhedskonti

1. Undersøgelse af Allerede eksisterende enhedskonti med en samlet kontosaldo eller værdi, der den 31. december 2015 overstiger et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 250 000 USD, skal være afsluttet senest den 31. december 2017.
2. Undersøgelse af Allerede eksisterende enhedskonti med en samlet kontosaldo eller værdi, som den 31. december 2015 ikke overstiger et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 250 000 USD, men den 31. december i et efterfølgende år overstiger dette beløb, skal være afsluttet inden for kalenderåret efter det år, hvor den samlede kontosaldo eller værdi overstiger dette beløb.
3. Hvis der sker en ændring i omstændighederne med hensyn til en Allerede eksisterende enhedskonto, som medfører, at det Indberettende finansielle institut får viden om eller grund til at vide, at egenerklæringen eller anden dokumentation knyttet til en konto er forkert eller upålidelig, skal det Indberettende finansielle institut omgøre kontoens status efter procedurerne, der er omhandlet i afsnit D.

AFDELING VI

PASSENDE OMHU FOR NYE ENHEDSKONTI

Følgende procedurer finder anvendelse med henblik på at identificere Indberetningspligtige konti blandt Nye enhedskonti.

Undersøglesprocedurer til identifikation af enhedskonti, hvor indberetning er påkrævet. Med hensyn til Nye enhedskonti skal et Indberettende finansielt institut anvende følgende undersøgelsesprocedurer for at afgøre, om kontoen ejes af en eller flere Personer, hvorm der skal indberettes, eller af Passive NFE'er med en eller flere Kontrollerende personer, som er Personer, hvorm der skal indberettes:

1. Afgøre, om Enheden er en Person, hvorm der skal indberettes.
  - a) Indhente en egenerklæring, som kan være en del af kontooprettelsesdokumentationen, og som sætter det Indberettende finansielle institut i stand til at fastslå Kontohaverens skattemæssige hjemsted(er) og bekræfte rimeligheden af en sådan egenerklæring på grundlag af oplysninger indhentet af det Indberettende finansielle institut i forbindelse med oprettelse af kontoen, herunder eventuel dokumentation indhentet i henhold til AML/KYC-procedurer. Hvis Enheden erklærer, at den ikke har et skattemæssigt hjemsted, kan det Indberettende finansielle institut basere sig på adressen på Enhedens hovedkontor for at fastslå Kontohaverens hjemsted.
  - b) Hvis egenerklæringen indikerer, at Kontohaveren er hjemmehørende i en medlemsstat, skal det Indberettende finansielle institut behandle kontoen som en Indberetningspligtig konto,

medmindre det med rimelighed kan afgøre, at Kontohaveren ikke er en Person, hvorom der skal indberettes, i forhold til denne medlemsstat, baseret på oplysninger, der er i dets besiddelse, eller som er offentligt tilgængelige.

2. Afgøre, om Enheden er en Passiv NFE med en eller flere Kontrollerende personer, der er Personer, hvorom der skal indberettes. For så vidt angår en Indehaver af en ny enhedskonto (herunder en Enhed, som er en Person, hvorom der skal indberettes), skal det Indberettende finansielle institut afgøre, om Kontohaveren er en Passiv NFE med en eller flere Kontrollerende personer, der er Personer, hvorom der skal indberettes. Hvis nogen af de Kontrollerende personer i en Passiv NFE er en Person, hvorom der skal indberettes, skal kontoen behandles som en Indberetningspligtig konto. Ved afgørelsen heraf skal det Indberettende finansielle institut følge vejledningen i afsnit A, punkt 2, litra a)-c), i den rækkefølge, der efter omstændighederne er mest hensigtsmæssig.
  - a) Afgøre, om Kontohaver er en Passiv NFE. Med henblik på at afgøre, om Kontohaveren er en Passiv NFE, skal det Indberettende finansielle institut basere sig på en egenerklæring fra Kontohaveren for at fastslå dennes status, medmindre det er i besiddelse af oplysninger, eller der foreligger offentligt tilgængelige oplysninger, hvoraf det med rimelighed kan afgøre, at Kontohaveren er en Aktiv NFE eller et andet Finansielt institut end en Investeringsenhed som beskrevet i afdeling VIII, afsnit A, punkt 6, litra b), der ikke er et Finansielt institut i en deltagende jurisdiktion.
  - b) Fastslå en Kontohavers Kontrollerende personer. Med henblik på at fastslå en Kontohavers Kontrollerende personer kan et Indberettende finansielt institut basere sig på oplysninger indsamlet og opbevaret efter AML/KYC-procedurene.
  - c) Afgøre, om en Kontrollerende person i en Passiv NFE er en Person, hvorom der skal indberettes. Med henblik på at afgøre, om en Kontrollerende person i en Passiv NFE er en Person, hvorom der skal indberettes, kan et Indberettende finansielt institut basere sig på en egenerklæring fra Kontohaveren eller denne Kontrollerende person.

AFDELING VII

SÆRLIGE REGLER FOR PASSENDE OMHU

Følgende yderligere regler finder anvendelse ved gennemførelsen af de ovenfor beskrevne procedurer for passende omhu:

- A. Tillid til egenerklæringen og Bevisdokument. Et Indberettende finansielt institut kan ikke basere sig på en egenerklæring eller et Bevisdokument, hvis det Indberettende finansielle institut ved eller har grund til at vide, at egenerklæringen eller Bevisdokumentet er forkert eller upålideligt.
- B. Alternative procedurer for Finansielle konti, der indehaves af fysiske personer, som er begunstiget i en Forsikringsaftale med kontantværdi eller en Annuitetsaftale, og for en Gruppeforsikringsaftale med kontantværdi eller en Gruppeannuitetsaftale. Et Indberettende finansielt institut kan antage, at en fysisk person (bortset fra ejeren), som er begunstiget i en Forsikringsaftale med kontantværdi eller en Annuitetsaftale, og som modtager en udbetaling ved dødsfald, ikke er en Person, hvorom der skal indberettes, og kan behandle en sådan Finansielt konto som en Ikkeindberetningspligtig konto, medmindre det Indberettende finansielle institut har aktuel viden om, eller grund til at vide, at den begunstigede er en Person, hvorom der skal indberettes. Et Indberettende finansielt institut har grund til at vide, at en begunstiget i en Forsikringsaftale med kontantværdi eller en Annuitetsaftale er en Person, hvorom der skal indberettes, hvis de oplysninger, der er indsamlet af det Indberettende finansielle institut og knyttet til den begunstigede indeholder

indicier som beskrevet i afdeling III, afsnit B. Hvis et Indberettende finansielt institut har aktuel viden om, eller grund til at vide, at den begunstigede er en Person, hvorom der skal indberettes, skal det indberettende finansielle institut følge procedurerne i afdeling III, afsnit B.

Et Indberettende finansielt institut kan behandle en Finansiell konto, der er et medlems andel i en Gruppeforsikringsaftale med kontantværdi eller en Gruppeannuitetsaftale, som en Finansiell konto, der ikke er en Indberetningspligtig konto, indtil den dato, hvor et beløb skal betales til arbejdstageren/bevisindehaveren eller den begunstigede, hvis den Finansielle konto, som er et medlems andel i en Gruppeforsikringsaftale med kontantværdi eller en Gruppeannuitetsaftale, opfylder følgende krav:

- i) Gruppeforsikringsaftalen med kontantværdi eller Gruppeannuitetsaftalen er udstedt til en arbejdsgiver og dækker 25 eller flere arbejdstagere/bevisindehavere
- ii) arbejdstagerne/bevisindehaverne er berettigede til at modtage en kontraktværdi vedrørende deres andele og til at udpege de begunstigede til den ydelse, der skal udbetales ved arbejdstagerens død, og
- iii) det samlede beløb, der skal udbetales til en arbejdstager/bevisindehaver eller begunstiget, overstiger ikke et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 1 000 000 USD.

Udtrykket »Gruppeforsikringsaftale med kontantværdi« betyder en Forsikringsaftale med kontantværdi, som i) yder dækning til enkeltpersoner, der er tilknyttet gennem en arbejdsgiver, erhvervsorganisation, fagforening eller anden sammenslutning eller gruppe, og ii) opkræver en præmie for hvert medlem af gruppen (eller medlem af en klasse inden for gruppen), som er fastsat uden hensyn til individuelle sundhedsmæssige karakteristika bortset fra gruppemedlemmets (eller gruppemedlemsklassens) alder, køn og rygevaner.

Udtrykket »Gruppeannuitetsaftale« betyder en Annuitetsaftale, hvor fordringshaverne er enkeltpersoner, som er tilknyttet gennem en arbejdsgiver, erhvervsorganisation, fagforening eller anden sammenslutning eller gruppe.

C. Sammenlægning af kontosalddi og valutaregler

1. Sammenlægning af Personkonti. Med henblik på fastsættelsen af den samlede saldo eller værdi af de Finansielle konti, der ejes af en fysisk person, er et Indberettende finansielt institut forpligtet til at sammenlægge alle Finansielle konti ført i det Indberettende finansielle institut eller en Tilknyttet enhed, men kun i den udstrækning det Indberettende finansielle instituts IT-systemer forbinder de pågældende Finansielle konti til et dataelement som f.eks. kundenummer eller Skatteregistreringsnummer og tillader, at kontosalddi eller -værdier sammenlægges. Hver indehaver af en Finansiell konto, der ejes i fællesskab, skal tildeles hele saldoen eller værdien af den fælles finansielle konto ved anvendelsen af de sammenlægningsforpligtelser, der beskrives i dette afsnit.
2. Sammenlægning af Enhedskonti. Med henblik på fastsættelsen af den samlede saldo eller værdi af de Finansielle konti, der ejes af en Enhed, er et Indberettende finansielt institut forpligtet til at tage alle finansielle konti, som er ført i det Indberettende finansielle institut eller en Tilknyttet enhed, i betragtning, men kun i den udstrækning det Indberettende finansielle instituts IT-systemer forbinder de pågældende finansielle konti til et dataelement som f.eks. kundenummer eller Skatteregistreringsnummer og tillader, at kontosalddi eller -værdier sammenlægges. Hver indehaver af en Finansiell konto, der ejes i fællesskab, skal tildeles hele saldoen eller værdien af den fælles Finansielle konto ved anvendelsen af de sammenlægningsforpligtelser, der beskrives i dette afsnit.
3. Særlig sammenlægningsregel, som gælder for kundeansvarlige. Med henblik på fastsættelsen af den samlede saldo eller værdi af Finansielle konti, der ejes af en person, for at afgøre, om en Finansiell konto er en Højværdikonto, er et Indberettende finansielt institut også forpligtet

til, for så vidt angår en Finansielt konto, som en kundeansvarlig ved eller har grund til at vide er direkte eller indirekte ejet, kontrolleret eller oprettet (bortset fra i egenskab af en betroet person) af den samme person, at sammenlægge alle sådanne konti.

4. Beløb anses for at indbefatte tilsvarende beløb i andre valutaer. Alle beløb denomineret i hver medlemsstats nationale valuta skal forstås som inkluderende tilsvarende beløb i andre valutaer, som fastsat ved national lov.

AFDELING VIII

DEFINITIONER

Følgende udtryk har den betydning, der er anført nedenfor:

A. Indberettende finansielt institut

1. Udtrykket »Indberettende finansielt institut« betyder et Finansielt institut i en medlemsstat, der ikke er et Ikkeindberettende finansielt institut. Udtrykket »Finansielt institut i en medlemsstat« betyder i) et Finansielt institut, der er hjemmehørende i en medlemsstat, med undtagelse af filialer af det pågældende Finansielle institut, der er beliggende uden for denne medlemsstat, og ii) en filial af et Finansielt institut, der ikke er hjemmehørende i en medlemsstat, hvis den pågældende filial er beliggende i denne medlemsstat.
2. Udtrykket »Finansielt institut i en deltagende jurisdiktion« betyder i) et Finansielt institut, der er hjemmehørende i en Deltagende jurisdiktion, med undtagelse af filialer af det pågældende Finansielle institut, der er beliggende uden for denne Deltagende jurisdiktion, og ii) en filial af et Finansielt institut, der ikke er hjemmehørende i en Deltagende jurisdiktion, hvis den pågældende filial er beliggende i denne Deltagende jurisdiktion.
3. Udtrykket »Finansielt institut« betyder et Forvaltningsinstitut, et Indskudsinstitut, en Investeringssenhed eller et Specificeret forsikringselskab.
4. Udtrykket »Forvaltningsinstitut« (Custodial Institution) betyder en Enhed, der som en væsentlig del af sin forretningsvirksomhed besidder Finansielle aktiver for andres regning. En Enhed besidder Finansielle aktiver for andres regning som en væsentlig del af sin forretningsvirksomhed, hvis Enhedens bruttoindkomst, der kan henføres til besiddelse af Finansielle aktiver og dertil knyttede finansielle tjenesteydelser, svarer til eller overstiger 20 % af Enhedens bruttoindkomst i den korteste af følgende to perioder: i) den treårige periode, som slutter den 31. december (eller den sidste dag af en regnskabsperiode, som ikke følger kalenderåret) forud for det år, hvor fastsættelsen sker, eller ii) den periode, Enheden har eksisteret.
5. Udtrykket »Indskudsinstitut« (Depositary Institution) betyder en Enhed, der accepterer indskud som et sædvanligt led i bankvirksomhed eller lignende forretningsvirksomhed.
6. Udtrykket »Investeringsenhed« (Investment Entity) betyder en Enhed:
  - a) der som led i forretningsvirksomhed hovedsagelig udfører en eller flere af følgende aktiviteter eller operationer for eller på vegne af en kunde:
    - i) handel med pengemarkedsinstrumenter (checks, vekslere, indskudsbeviser, derivater mv.), valutaveksling, børsmarkeder, rente- og indeksinstrumenter, omsættelige værdipapirer eller råvareterminkontrakter
    - ii) individuel og kollektiv porteføljeadministration, eller
    - iii) anden form for investering, administration eller forvaltning af Finansielle aktiver eller penge på vegne af andre personer

- b) hvis bruttoindkomst hovedsagelig kan tilskrives investering, geninvestering eller handel med Finansielle aktiver, hvis Enheden forvaltes af en anden Enhed, som er et Indskudsinstitut, et Forvaltningsinstitut, et Specificeret forsikringsselskab eller en Investeringsenhed som beskrevet i afsnit A, punkt 6, litra a).

En Enhed anses for som led i forretningsvirksomhed hovedsagelig at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er beskrevet i afsnit A, punkt 6, litra a), eller en Enheds bruttoindkomst kan hovedsagelig tilskrives investering, geninvestering eller handel med Finansielle aktiver til de formål, der er nævnt i afsnit A, punkt 6, litra b), hvis Enhedens bruttoindkomst, der kan henføres til de relevante aktiviteter, svarer til eller overstiger 50 % af Enhedens bruttoindkomst i den korteste af følgende to perioder: i) den treårige periode, som slutter den 31. december i det år, der går forud for det år, hvor fastsættelsen sker, eller ii) den periode, Enheden har eksisteret. Udtrykket »Investeringsenhed« omfatter ikke en Enhed, som er en Aktiv NFE, fordi den pågældende Enhed opfylder en eller flere af betingelserne i afsnit D, punkt 8, litra d)-g).

Dette stykke skal fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med ordlyden i definitionen af »finansielt institut« i henstillingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (»Financial Action Task Force«).

7. Udtrykket »Finansielt aktiv« omfatter værdipapirer (f.eks. kapitalandele i et aktieselskab, andele eller ejerinteresser i et interessentskab, der har udvidet ejerkreds eller er børsnoteret, eller en trust, obligationer, lånebeviser, gældsbreve eller tilsvarende gældsbeviser), andele i et interessentskab, varer, swaps (f.eks. renteswaps, valutaswaps, basisswaps, renteloffer, rentegulve, råvarerwaps, aktieswaps, aktieindeksswaps og lignende aftaler), Forsikringsaftaler eller Annuitetsaftaler eller andele (herunder en futureskontrakt, en terminskontrakt eller en option) i værdipapirer, interessentskaber, varer, swaps, Forsikringsaftaler eller Annuitetsaftaler. Udtrykket »Finansielt aktiv« omfatter ikke en ikkegældsbaseeret, direkte andel i fast ejendom.
8. Udtrykket »Specificeret forsikringsselskab« (Specified Insurance Company) betyder en Enhed, som er et forsikringsselskab (eller holdingselskab til et forsikringsselskab), som udsteder, eller er forpligtet til at foretage betalinger med hensyn til, en Forsikringsaftale med kontantværdi (Cash Value Insurance Contract) eller en Annuitetsaftale.

B. Ikkeindberettende finansielt institut

1. Udtrykket »Ikkeindberettende finansielt institut« betyder et Finansielt institut, der er:
- a) en Offentlig enhed, en International organisation eller en Centralbank, undtagen med hensyn til en betaling, der er afledt af en forpligtelse i forbindelse med en kommerciel finansiel aktivitet af en type, som udøves af et Specificeret forsikringsselskab, et Forvaltningsinstitut eller et Indskudsinstitut
  - b) en Pensionskasse med bred deltagelse, en Pensionskasse med begrænset deltagelse, en Pensionskasse tilhørende en Offentlig enhed, en International organisation eller en Centralbank eller en Kvalificeret kreditkortudsteder
  - c) enhver anden Enhed, der udgør en lav risiko for at blive anvendt til skatteunddragelse, har stort set har samme kendetegn som de Enheder, der er beskrevet i afsnit B, punkt 1, litra a) og b), og er opført på listen over Ikkeindberettende finansielle institutter, jf. artikel 8, stk. 7a, i dette direktiv, forudsat at en sådan Enheds status som Ikkeindberettende finansielt institut ikke strider mod målene i dette direktiv
  - d) et Fritaget institut for kollektiv investering, eller
  - e) en trust, i det omfang forvalteren af trusten er et Indberettende finansielt institut og indberetter alle oplysninger, der kræves indberettet i henhold til afdeling I for så vidt angår alle trustens Indberetningspligtige konti.

2. Udtrykket »Offentlig enhed« betyder en medlemsstats eller anden jurisdiktions regering, en politisk underinddeling af en medlemsstat eller anden jurisdiktion (hvilket for at undgå tvivl omfatter stat, provins, region eller kommune) eller en myndighed eller anden institution, der ejes fuldt ud af en medlemsstat eller anden jurisdiktion eller af en eller flere af ovenstående (hver især en »Offentlig enhed«). Denne kategori består af integrerende dele, kontrollerede enheder og politiske underinddelinger af en medlemsstat eller anden jurisdiktion.
  - a) En »integrerende del« af en medlemsstat eller anden jurisdiktion betyder en person, en organisation, en myndighed, et kontor, en fond, en institution eller et andet organ, uanset betegnelsen, der udgør en styrende myndighed i en medlemsstat eller anden jurisdiktion. Det styrende organs nettoindtjening skal godskrives dets egen konto eller andre konti, der tilhører denne medlemsstat eller anden jurisdiktion, uden at nogen del kommer en privatperson til gode. En integrerende del omfatter ikke en fysisk person, der er regeringsrepræsentant, embedsmand eller administrator, som handler i privat eller personlig egenskab.
  - b) En »kontrolleret enhed« betyder en Enhed, der i sin form er adskilt fra medlemsstaten eller anden jurisdiktion, eller som på anden vis udgør en særskilt juridisk enhed, forudsat at:
    - i) Enheden ejes fuldt ud og kontrolleres direkte af en eller flere offentlige Enheder eller gennem en eller flere kontrollerede enheder
    - ii) Enhedens nettoindtjening godskrives dens egen konto eller konti, der tilhører en eller flere Offentlige enheder, uden at nogen del af indkomsten tilskrives en privatperson, og
    - iii) Enhedens aktiver ved opløsning tilfalder en eller flere Offentlige enheder.
  - c) Indkomst kommer ikke privatpersoner til gode, hvis disse personer er de tilsigtede modtagere af et offentligt program, og programmets aktiviteter udføres over for offentligheden i almenhedens interesse eller vedrører forvaltningen af et offentligt tiltag. Uanset ovenstående anses indkomst imidlertid for at komme privatpersoner til gode, hvis indkomsten stammer fra anvendelsen af en Offentlig enhed til at udføre en erhvervsmæssig virksomhed, som f.eks. en kommerciel bankvirksomhed, som leverer finansielle tjenesteydelser til privatpersoner.
3. Udtrykket »International organisation« betyder en international organisation eller en myndighed eller institution, der ejes fuldt ud heraf. Denne kategori omfatter enhver mellemstatslig organisation (herunder en overstatslig organisation), i) der hovedsagelig består af regeringer, ii) der i praksis har en hjemstedsaftale eller en i alt væsentligt tilsvarende aftale med medlemsstaten, og iii) hvorfra indkomsten ikke kommer privatpersoner til gode.
4. Udtrykket »Centralbank« betyder en institution, der ved lov eller offentlig godkendelse er den øverste myndighed ud over medlemsstatens regering, som udsteder instrumenter, der skal sættes i omløb som valuta. Denne bank kan omfatte en institution, der er adskilt fra medlemsstatens regering, uanset om den ejes helt eller delvist af medlemsstaten.
5. Udtrykket »Pensionskasse med bred deltagelse« betyder en fond, der er oprettet for at tilvejebringe pensionsydelser, invaliditetsydelser eller udbetalinger ved dødsfald, eller en kombination af disse, til modtagere, der er nuværende eller tidligere arbejdstagere (eller personer, som er udpeget af sådanne arbejdstagere) hos en eller flere arbejdsgivere, som modydelse for de leverede ydelser, forudsat at pensionskassen
  - a) ikke har nogen modtager, der har ret til mere end 5 % af pensionskassens aktiver
  - b) er underlagt offentlig regulering og indberetter oplysninger til skattemyndighederne og
  - c) opfylder mindst ét af følgende krav:
    - i) pensionskassen er generelt fritaget for skat på investeringsindtægter, eller beskatningen af disse indtægter er udskudt, eller de beskattes med en nedsat sats på grund af dens status som pensionsordning

- ii) pensionskassen modtager mindst 50 % af sine samlede bidrag (bortset fra overførsler af aktiver fra andre ordninger som beskrevet i afsnit B, punkt 5-7, eller fra pensionskonti som beskrevet i afsnit C, punkt 17, litra a)), fra de finansierende arbejdsgivere
  - iii) udlodninger eller udbetalinger fra pensionskassen er kun tilladt, når specifikke hændelser vedrørende pension, invaliditet eller dødsfald har fundet sted (undtagen overførsel af udlodninger til andre pensionskasser som beskrevet i afsnit B, punkt 5-7, eller pensionskonti som beskrevet i afsnit C, punkt 17, litra a)), i modsat fald pålægges der sanktioner på udlodninger eller udbetalinger, der foretages før disse specifikke hændelser, eller
  - iv) arbejdstagerens bidrag (undtagen visse tilladte supplerende bidrag) til pensionskassen er begrænset under henvisning til arbejdstagerens arbejdsindkomst eller må ikke på årsbasis overstige et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 50 000 USD, under anvendelse af de regler, der er omhandlet i afdeling VII, afsnit C, om kontosammenlægning og valutaomregning.
6. Udtrykket »Pensionskasse med begrænset deltagelse« betyder en fond, der er oprettet for at tilvejebringe pensionsydelse, invaliditetsydelse eller udbetalinger ved dødsfald til modtagere, der er nuværende eller tidligere arbejdstagere (eller personer, som er udpeget af sådanne arbejdstagere) hos en eller flere arbejdsgivere, som modydelse for de leverede ydelser, forudsat at
- a) pensionskassen har færre end 50 deltagere
  - b) pensionskassen finansieres af en eller flere arbejdsgivere, som ikke er Investeringsenheder eller Passive NFE'er
  - c) arbejdstagerens og arbejdsgiverens bidrag til pensionskassen (bortset fra overførsler af aktiver fra pensionskonti som beskrevet i afsnit C, punkt 17, litra a)) er begrænset under henvisning til hhv. arbejdstagerens arbejdsindkomst og godtgørelse
  - d) deltagere, der ikke er hjemmehørende i den medlemsstat, hvori pensionskassen er etableret, er ikke berettiget til mere end 20 % af pensionskassens aktiver, og
  - e) pensionskassen er underlagt offentlig regulering og indberetter oplysninger til skattemyndighederne.
7. Udtrykket »Pensionskasse tilhørende en Offentlig enhed, International organisation eller Centralbank« betyder en fond, der er oprettet af en Offentlig enhed, en International organisation eller en Centralbank for at tilvejebringe pensionsydelse, invaliditetsydelse eller udbetalinger ved dødsfald til modtagere eller deltagere, der er nuværende eller tidligere arbejdstagere (eller personer, som er udpeget af sådanne arbejdstagere), eller som hverken er nuværende eller tidligere arbejdstagere, hvis ydelserne til modtagerne eller deltagerne tilvejebringes som modydelse for personlige tjenesteydelser udført for den Offentlige enhed, den Internationale organisation eller Centralbanken.
8. Udtrykket »Kvalificeret kreditkortudsteder« betyder et Finansielt institut, som opfylder følgende krav:
- a) det Finansielle institut er udelukkende et Finansielt institut, fordi det er en kreditkortudsteder, som kun accepterer indskud, når en kunde foretager en betaling, der overstiger en debetsaldo på kortet, og overbetalingen ikke straks returneres til kunden, og
  - b) det Finansielle institut gennemfører senest den 1. januar 2016 politikker og procedurer, der enten har til formål at forhindre, at en kunde foretager en overbetaling på over et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 50 000 USD, eller at sikre, at enhver overbetaling fra kunden ud over dette beløb tilbagebetales til kunden inden for 60 dage, i begge tilfælde under anvendelse af de regler, der er omhandlet i afdeling VII, punkt C, om kontosammenlægning og valutaomregning. I denne forbindelse henviser overbetaling fra kunden ikke til kreditsaldi for så vidt angår omtvistede betalinger, men omfatter kreditsaldi, der stammer fra returnering af varer.

9. Udtrykket »Fritaget institut for kollektiv investering« betyder en Investeringsenhed, der er reguleret som et institut for kollektiv investering, forudsat at alle andele i investeringsinstituttet ejes af eller gennem fysiske personer eller Enheder, der ikke er Personer, hvorom der skal indberettes, undtagen en Passiv NFE med Kontrollerende personer, der er Personer, hvorom der skal indberettes.

En Investeringsenhed, der er reguleret som et institut for kollektiv investering, opfylder også kravene i afsnit B, punkt 9, som et Fritaget institut for kollektiv investering, selv om investeringsinstituttet har udstedt fysiske ihændeleveraktier, forudsat at:

- a) investeringsinstituttet ikke har udstedt og ikke udsteder nogen fysiske ihændeleveraktier efter den 31. december 2015
- b) investeringsinstituttet inddrager alle sådanne aktier ved tilbagekøb
- c) investeringsinstituttet udfører de procedurer for passende omhu, der er omhandlet i afdeling II-VII, og indberetter de oplysninger, der skal indberettes med hensyn til sådanne aktier, når disse aktier fremvises til indløsning eller anden betaling, og
- d) investeringsinstituttet har indført politikker og procedurer, der skal sikre, at disse aktier indløses eller gøres uomsættelige hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden den 1. januar 2018.

C. Finansiell konto

1. Udtrykket »Finansiell konto« betyder en konto, der føres af et Finansielt institut, herunder en Indskudskonto, en Forvaltningskonto og
  - a) for så vidt angår en Investeringsenhed, enhver andel i egenkapital eller gæld i det Finansielle institut. Uanset det foranstående omfatter udtrykket »Finansiell konto« ikke nogen andel i egenkapital eller gæld i en Enhed, der er en Investeringsenhed, udelukkende fordi den i) yder investeringsrådgivning til og handler på vegne af, eller ii) forvalter porteføljer for og handler på vegne af en kunde med henblik på investering, forvaltning eller administration af Finansielle aktiver, der er deponeret i kundens navn i et andet Finansielt institut end denne Enhed
  - b) for så vidt angår et Finansielt institut, der ikke er beskrevet i afsnit C, punkt 1, litra a), enhver andel i egenkapital eller gæld i det Finansielle institut, hvis denne type andel er oprettet med henblik på at undgå indberetning i overensstemmelse med afdeling I, og
  - c) enhver Forsikringsaftale med kontantværdi og enhver Annuitetsaftale, som er udstedt eller føres af et Finansielt institut, med undtagelse af en ikkeinvesteringstilknøttet, ikkeoverdragelig umiddelbar livrente, der er udstedt til en fysisk person og tillægger en økonomisk værdi til pensions- eller invaliditetsydelsen, som indrømmes under en konto, som er en Undtaget konto.

Udtrykket »Finansiell konto« omfatter ikke en konto, der er en Undtaget konto.

2. Udtrykket »Indskudskonto« omfatter enhver forretningskonto, lønkonto, opsparingskonto, aftalekonto eller en konto, der er dokumenteret ved et indskudsbevis, opsparingsbevis, investeringsbevis, gældsbevis eller andet tilsvarende instrument, som føres af et Finansielt institut som et sædvanligt led i bankvirksomhed eller tilsvarende forretningsvirksomhed. En Indskudskonto omfatter også et beløb, som opbevares af et forsikringsselskab i henhold til en garanteret investeringsskontrakt eller en tilsvarende aftale om at betale eller godskrive renter af beløbet.
3. Udtrykket »Forvaltningskonto« betyder en konto (bortset fra en Forsikringsaftale eller Annuitetsaftale), der indeholder et eller flere Finansielle aktiver til fordel for en anden person.
4. Udtrykket »Andel i egenkapital« betyder for så vidt angår et interessentskab, der er et Finansielt institut, enten andel i kapital eller andel i overskud i interessentskabet. For så vidt angår en trust, der er et Finansielt institut, anses en Andel i egenkapital for at være besiddet af en person, der behandles som stifter eller berettiget i hele eller en del af trusten, eller en anden fysisk person, der udøver endelig effektiv kontrol over trusten. En Person, hvorom der skal indberettes, behand-

les som værende berettiget i en trust, hvis en sådan Person, hvorom der skal indberettes, har ret til at modtage direkte eller indirekte (for eksempel gennem en forvalter) en pligtmæssig udlodning eller kan modtage direkte eller indirekte en skønsmæssig udlodning fra trusten.

5. Udtrykket »Forsikringsaftale« betyder en aftale (bortset fra en Annuitetsaftale), i henhold til hvilken udstederen accepterer at betale et beløb ved indtræden af en specificeret hændelse, der omfatter døds-, sygdoms-, ulykkes-, ansvars- eller ejendomsrisiko.
6. Udtrykket »Annuitetsaftale« betyder en aftale, i henhold til hvilken udstederen accepterer at foretage udbetalinger i en tidsperiode, der helt eller delvis bestemmes under hensyn til en eller flere fysiske personers forventede levetid. Udtrykket omfatter også en aftale, der anses for en Annuitetsaftale i henhold til lov, forskrift eller praksis i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor aftalen er udstedt, og i henhold til hvilken udstederen accepterer at foretage betalinger i en årrække.
7. Udtrykket »Forsikringsaftale med kontantværdi« betyder en Forsikringsaftale (bortset fra en genforsikringsaftale for regresansvar mellem to forsikringsselskaber), som har en Kontantværdi.
8. Udtrykket »Kontantværdi« betyder det største af følgende to beløb: i) det beløb, som forsikringstageren er berettiget til at modtage ved opsigelse eller udløb af aftalen (bestemt uden nedsættelse for en eventuel betaling i forbindelse med opsigelse eller forsikringspolice lån) og ii) det beløb, som forsikringstageren kan låne i henhold til eller under hensyn til aftalen. Uanset det foranstående omfatter udtrykket »Kontantværdi« ikke et beløb, som skal betales i henhold til en Forsikringsaftale:
  - a) alene som følge af, at en person, som er forsikret i henhold til en livsforsikringsaftale, er afgået ved døden
  - b) i form af personskade- eller sygdomsydelser eller anden ydelse, der erstatter et økonomisk tab ved indtræden af den hændelse, der er forsikret mod
  - c) i form af tilbagebetaling af en tidligere indbetalt præmie (fratrullet udgifter til forsikringsgebyrer, uanset om de er opkrævet eller ej) i henhold til en Forsikringsaftale (bortset fra en investeringstilknyttet livsforsikrings- eller annuitetsaftale) som følge af annullering eller udløb af aftalen, nedsættelse af risikoeksponering i aftalens dækningsperiode, eller som følge af rettelse af posteringsfejl eller anden lignende fejl vedrørende aftalens præmie
  - d) som en udlodning til forsikringstager (undtagen udlodning i forbindelse med udløb), såfremt udlodningen vedrører en Forsikringsaftale, i henhold til hvilken kun de ydelser, der er beskrevet i afsnit C, punkt 8, litra b), skal udbetales, eller
  - e) i form af tilbagebetaling af en forudbetalt præmie eller et præmiedepositum for en Forsikringsaftale, for hvilken præmien skal betales mindst én gang årligt, hvis beløbet for forskudspræmien eller præmiedepositummet ikke overstiger den næste årlige præmie, der skal betales i henhold til aftalen.
9. Udtrykket »Allerede eksisterende konto« betyder:
  - a) en Finansiell konto, som føres af et Indberettende finansielt institut pr. 31. december 2015
  - b) en Finansiell konto tilhørende en Kontohaver, uanset hvilken dato en sådan Finansiell konto blev åbnet, såfremt
    - i) Kontohaveren også har en Finansiell konto, der er en Allerede eksisterende konto i medfør af afsnit C, punkt 9, litra a), i det Indberettende finansielle institut (eller i en Tilknyttet enhed i samme medlemsstat som det Indberettende finansielle institut)
    - ii) det Indberettende finansielle institut (og eventuelt den Tilknyttede enhed i samme medlemsstat som det Indberettende finansielle institut) behandler begge de ovennævnte Finansielle konti og Kontohaverens eventuelle andre Finansielle konti, der anses for Allerede eksisterende konti i henhold til litra b), som en enkelt Finansiell konto med henblik på opfyldelsen af de standarder for krav til viden, der er omhandlet i afdeling VII, afsnit

- A, og med henblik på beregningen af saldoen eller værdien af de Finansielle konti, når beløbsgrænserne på kontiene anvendes
- iii) det Indberettende finansielle institut for så vidt angår en Finansiell konto, der er omfattet af AML/KYC-procedurer, er berettiget til at opfylde sådanne AML/KYC-procedurer for den finansielle konto ved at benytte de AML/KYC-procedurer, der er gennemført for den Allerede eksisterende konto beskrevet i afsnit C, punkt 9, litra a), og
  - iv) åbningen af den Finansielle konto ikke kræver, at Kontohaveren forelægger nye, supplerende eller ændrede kundeoplysninger, undtagen som følge af dette direktiv.
10. Udtrykket »Ny konto« betyder en Finansiell konto, der føres af et Indberettende finansielt institut oprettet den 1. januar 2016 eller senere, medmindre den opfattes som en Allerede eksisterende konto i henhold til afsnit C, punkt 9, litra b).
  11. Udtrykket »Allerede eksisterende personkonto« betyder en Allerede eksisterende konto, som tilhører en eller flere fysiske personer.
  12. Udtrykket »Ny personkonto« betyder en Ny konto, som tilhører en eller flere fysiske personer.
  13. Udtrykket »Allerede eksisterende enhedskonto« betyder en Allerede eksisterende konto, som tilhører en eller flere Enheder.
  14. Udtrykket »Lavværdikonto« betyder en Allerede eksisterende personkonto med en samlet saldo eller værdi pr. 31. december 2015, der ikke overstiger et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 1 000 000 USD.
  15. Udtrykket »Højværdikonto« betyder en Allerede eksisterende personkonto med en samlet saldo eller værdi pr. 31. december 2015 eller 31. december i et hvilket som helst senere år, der overstiger et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 1 000 000 USD.
  16. Udtrykket »Ny enhedskonto« betyder en Ny konto, som tilhører en eller flere Enheder.
  17. Udtrykket »Konto, der er undtaget« betyder en af følgende konti:
    - a) en pensionskonto, der opfylder følgende krav:
      - i) kontoen er reguleret som en personlig pensionskonto eller indgår i en registreret eller reguleret pensionsordning for udbetaling af pensionsydelse (herunder invaliditetsydelse eller udbetalinger ved dødsfald)
      - ii) kontoen er skattebegünstiget (dvs. bidrag til kontoen, som ellers ville være skattepligtige, er fradragsberettigede eller fratrækkes Kontohaverens bruttoindkomst eller beskattes til en reduceret sats, eller beskatning af investeringsindkomst fra kontoen udskydes eller beskattes til en reduceret sats)
      - iii) kontooplysningerne skal indberettes til skattemyndighederne
      - iv) udbetalinger er betinget af opnåelse af en bestemt pensionsalder, invaliditet eller dødsfald, i modsat fald pålægges der sanktioner på udbetalinger, der foretages før disse specifikke hændelser, og
      - v) enten i) de årlige bidrag er begrænset til et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 50 000 USD eller derunder, eller ii) det bidrag, der må indbetales til kontoen i løbet af en levetid, er begrænset til et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 1 000 000 USD eller derunder, i begge tilfælde under anvendelse af de regler, der er omhandlet i afdeling VII, afsnit C, om kontosammenlægning og valutaomregning.

En Finansiell konto, der i øvrigt opfylder kravene i afsnit C, punkt 17, litra a), nr. v), vil også opfylde disse krav, selv om en sådan Finansiell konto måtte modtage aktiver eller midler, der overføres fra en eller flere Finansielle konti, der opfylder kravene i afsnit C, punkt 17, litra a) eller b), eller fra en eller flere pensionskasser, der opfylder et af kravene i afsnit B, punkt 5-7.
    - b) en konto, der opfylder følgende krav:

-
- i) kontoen er reguleret som et investeringsinstrument til andre formål end pension og handles regelmæssigt på et etableret værdipapirmarked, eller kontoen er reguleret som et opsparingsinstrument til andre formål end pension
  - ii) kontoen er skattebegünstiget (dvs. bidrag til kontoen, som ellers ville være skattepligtige, er fradragsberettigede eller fratrækkes Kontohaverens bruttoindkomst eller beskattes til en reduceret sats, eller beskatning af investeringsindkomst fra kontoen udskydes eller beskattes til en reduceret sats)
  - iii) udbetalinger er betinget af, at bestemte kriterier vedrørende formålet med investerings- eller opsparingskontoen opfyldes (f.eks. udbetaling af uddannelsesmæssige ydelser eller sygesikringsydelser), i modsat fald pålægges der sanktioner på udbetalinger, der foretages, før disse kriterier er opfyldt, og
  - iv) de årlige bidrag er begrænset til et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 50 000 USD eller derunder under anvendelse af de regler, der er omhandlet i afdeling VII, afsnit C, om kontosammenlægning og valutaomregning. En Finansiell konto, der i øvrigt opfylder kravene i afsnit C, punkt 17, litra b), nr. iv), vil også opfylde disse krav, selv om en sådan Finansiell konto måtte modtage aktiver eller midler, der overføres fra en eller flere Finansielle konti, der opfylder kravene i afsnit C, punkt 17, litra a) eller b), eller fra en eller flere pensionskasser, der opfylder et af kravene i afsnit B, punkt 5-7.
- c) En livsforsikringsaftale med en dækningsperiode, der udløber, inden den forsikrede person fylder 90 år, forudsat at aftalen opfylder følgende krav:
- i) periodiske præmier, som ikke mindskes over tid, betales mindst en gang om året i den periode, aftalen er gældende, eller indtil den forsikrede fylder 90 år, alt efter hvilken periode der er kortest
  - ii) aftalen har ingen aftaleværdi, som en person kan få adgang til (ved udbetaling, lån eller på anden måde) uden at bringe aftalen til ophør
  - iii) det beløb (bortset fra en udbetaling ved dødsfald), der skal betales ved aftalens annullering eller ophør, kan ikke overstige de samlede betalte præmier for aftalen, fratrukket de samlede udgifter i forbindelse med død og sygdom (uanset om de faktisk blev pålagt eller ej) for den eller de perioder, hvor aftalen har løbet, og eventuelle beløb, der er betalt forud for aftalens annullering eller ophør, og
  - iv) aftalen tilhører ikke en erhverver mod vederlag.
- d) en konto, som udelukkende tilhører et bo, såfremt dokumentationen for en sådan konto indeholder en kopi af afdødes testamente eller dødsattest.
- e) en konto, der er oprettet i forbindelse med et af følgende forhold:
- i) retsafgørelse eller dom
  - ii) salg, bytte eller leasing af fast ejendom eller personlige ejendele, forudsat at kontoen opfylder følgende krav:
    - kontoen er finansieret udelukkende med en udbetaling, et forskud eller et depositum på et passende beløb for at sikre en forpligtelse, der er direkte forbundet med transaktionen, eller en lignende betaling eller finansieres med et Finansielt aktiv, som er deponeret på kontoen i forbindelse med salg, bytte eller leasing af ejendommen eller ejendele
    - kontoen er oprettet og anvendes udelukkende til at sikre køberens forpligtelse til at betale købsprisen for ejendommen eller ejendele, sælgerens forpligtelse til at afholde alle eventuelle forpligtelser eller leasinggivers eller leasingtagers forpligtelse til at betale for eventuelle skader, der berører den leasede ejendom eller de leasede ejendele som aftalt i forbindelse med leasingen

- kontoens aktiver, herunder afkastet heraf, udbetales eller på anden måde fordeles til køber, sælger, leasinggiver eller leasingtager (herunder for at opfylde denne persons forpligtelser), når ejendommen eller ejendelene sælges, byttes eller overdrages, eller lejemålet ophører
- kontoen er ikke en margenkonto eller lignende konto oprettet i forbindelse med salg eller bytte af et Finansielt aktiv, og
- kontoen er ikke forbundet med en konto, der er beskrevet i afsnit C, punkt 17, litra f)
- iii) et Finansielt instituts forpligtelse til, når det yder et lån med sikkerhed i fast ejendom, at hensætte en del af betalingen udelukkende med det formål at gøre det muligt at betale skatter eller forsikringer i forbindelse med den faste ejendom på et senere tidspunkt
- iv) et Finansielt instituts forpligtelse til udelukkende at lette betalingen af skatter på et senere tidspunkt.
- f) en Indskudskonto, der opfylder følgende krav:
  - i) kontoen eksisterer udelukkende, fordi en kunde foretager en betaling ud over en debetsaldo på et kreditkort eller en anden revolverende kreditfacilitet, og overbetalingen ikke straks returneres til kunden, og
  - ii) det Finansielle institut gennemfører senest den 1. januar 2016 politikker og procedurer, der enten har til formål at forhindre, at en kunde foretager en overbetaling på over et beløb, der er denomineret i hver medlemsstats nationale valuta, og som svarer til 50 000 USD, eller at sikre, at enhver overbetaling fra kunden ud over dette beløb tilbagebetales til kunden inden for 60 dage, i begge tilfælde under anvendelse af de regler, der er omhandlet i afdeling VII, punkt C, om valutaomregning. I denne forbindelse henviser overbetaling fra kunden ikke til kreditsaldi for så vidt angår omtvistede betalinger, men omfatter kreditsaldi, der stammer fra returnering af varer.
- g) enhver anden konto, der udgør en lav risiko for at blive anvendt til skatteunddragelse, har stort set samme kendetegn som de konti, der er beskrevet i afsnit C, punkt 17, litra a)-f), og er opført på listen over Undtagne konti, jf. artikel 8, stk. 7a, i dette direktiv forudsat at en sådan kontos status som Undtagen konto ikke strider mod målene, i dette direktiv.

D. Indberetningspligtig konto

1. Udtrykket »Indberetningspligtig konto« betyder en Finansiell konto, som føres af et Indberettende finansielt institut i en medlemsstat, og som ejes af en eller flere Personer, hvorom der skal indberettes, eller af en Passiv NFE med en eller flere Kontrollerende personer, der er Personer, hvorom der skal indberettes, forudsat at den er blevet identificeret som sådan i henhold til de procedurer for passende omhu, der beskrives i afdeling II-VII.
2. Udtrykket »Person, hvorom der skal indberettes« betyder en Person i en medlemsstat, som ikke er: i) et selskab, hvis aktier regelmæssigt handles på et eller flere etablerede værdipapirmarkeder, ii) et selskab, der er en Tilknyttet enhed til et selskab, der er beskrevet i nr. i), iii) en Offentlig enhed, iv) en International organisation, v) en Centralbank eller vi) et Finansielt institut.
3. Udtrykket »Person i en medlemsstat« med hensyn til hver medlemsstat betyder en fysisk person eller en Enhed, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat i henhold til skattelovgivningen i den medlemsstat, eller et bo efter en afdød person, der var hjemmehørende i en anden medlemsstat. Med henblik herpå skal en Enhed som f.eks. et interessentskab, et anpartsselskab eller lignende juridisk ordning, der ikke har noget skattemæssigt hjemsted, betragtes som hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor stedet for dens faktiske ledelse er beliggende.
4. Udtrykket »Deltagende jurisdiktion« med hensyn til hver medlemsstat betyder
  - a) en anden medlemsstat
  - b) en anden jurisdiktion, i) med hvilken den pågældende medlemsstat har indgået en aftale om, at denne jurisdiktion vil tilvejebringe de oplysninger, der er anført i afdeling I, og ii) der er

opført på en liste, der offentliggøres af den pågældende medlemsstat og meddeles Europa-Kommissionen

- c) en anden jurisdiktion, i) med hvilken EU har indgået en aftale om, at denne jurisdiktion vil tilvejebringe de oplysninger, der er anført i afdeling I, og ii) der er opført på en liste, der offentliggøres af Europa-Kommissionen.
5. Udtrykket »Kontrollerende personer« betyder fysiske personer, der udøver kontrol over en Enhed. For så vidt angår trusts betyder dette udtryk stifter(e), forvalter(e), (eventuel) protektor(er), de(n) begunstigede eller klasse(r) af begunstigede og en eller flere andre fysiske personer, der i sidste instans udøver reel kontrol over trusten, og for så vidt angår en anden juridisk ordning end en trust betyder udtrykket personer i tilsvarende eller lignende stilling. Udtrykket »Kontrollerende personer« skal fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med henstillingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (»Financial Action Task Force«).
6. Udtrykket »NFE« betyder en Enhed, som ikke er et Finansielt institut.
7. Udtrykket »Passiv NFE« betyder i) en NFE, der ikke er en aktiv NFE, eller ii) en Investeringsenhed beskrevet i afsnit A, punkt 6, litra b), der ikke er et Finansielt institut i en deltagende jurisdiktion.
8. Udtrykket »Aktiv NFE« betyder en NFE, der opfylder et af følgende kriterier:
  - a) mindre end 50 % af NFE'ens bruttoindkomst for det foregående kalenderår eller anden relevant indberetningsperiode er passiv indkomst, og mindre end 50 % af de aktiver, der ejes af NFE'en i det foregående kalenderår eller anden relevant indberetningsperiode, er aktiver, som genererer eller ejes med henblik på at generere passiv indkomst
  - b) aktierne i NFE'en handles regelmæssigt på et etableret værdipapirmarked, eller NFE'en er en Tilknyttet enhed til en Enhed, hvis aktier regelmæssigt handles på et etableret værdipapirmarked
  - c) NFE'en er en Offentlig enhed, en International organisation, en Centralbank eller en Enhed, der ejes fuldt ud af en eller flere af ovenstående
  - d) praktisk taget alle aktiviteterne i NFE'en består i at eje (helt eller delvist) den udstedte beholdning af aktier i, eller yde finansiering og tjenesteydelser til, et eller flere datterselskaber, der driver anden handel eller forretningsvirksomhed end virksomhed som Finansielt institut, bortset fra, at en Enhed ikke er kvalificeret til denne status, hvis Enheden fungerer som (eller foregiver at være) en investeringsfond, som f.eks. en private equity-fond, venturekapitalfond, leveraged buyout-fond eller et investeringsinstrument, der har til formål at erhverve eller finansiere selskaber og derefter eje aktieposter i disse selskaber som anlægsaktiver til investeringsformål
  - e) NFE'en driver endnu ikke forretningsvirksomhed og har ingen tidligere driftshistorie, men investerer kapital i aktiver med det formål at drive anden forretningsvirksomhed end virksomhed som Finansielt institut, forudsat at NFE'en ikke er berettiget til denne undtagelse efter den dato, der ligger 24 måneder efter datoen for den oprindelige oprettelse af NFE'en
  - f) NFE'en har ikke været et Finansielt institut i de seneste fem år og er i færd med at afvikle sine aktiver eller er ved at omorganisere sig med det formål at fortsætte eller genoptage driften af anden forretningsvirksomhed end virksomhed som Finansielt institut
  - g) NFE'en er hovedsageligt beskæftiget med finansiering og hedgingtransaktioner med eller for Tilknyttede enheder, der ikke er Finansielle institutter, og yder ikke finansiering eller hedgingydelse til nogen Enhed, der ikke er en Tilknyttet enhed, forudsat at den gruppe af sådanne Tilknyttede enheder hovedsagelig driver anden forretningsvirksomhed end virksomhed som Finansielt institut, eller
  - h) NFE'en opfylder alle følgende krav:

- i) den er etableret og drives i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende, udelukkende til religiøse, velgørende, videnskabelige, kunstneriske, kulturelle, sports- eller uddannelsesmæssige formål, eller den er etableret og drives i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende, og er en faglig organisation, et erhvervsforbund, et handelskammer, en arbejdsorganisation, en landbrugs- eller havebrugsorganisation, en borgerforening eller en organisation, der udelukkende drives til fremme af social velfærd
- ii) den er fritaget for indkomstskat i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende
- iii) den har ingen aktionærer eller medlemmer, der har ejerskab eller retmæssig andel i dens indkomst eller aktiver
- iv) den gældende ret i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor NFE'en er hjemmehørende, eller NFE'ens stiftelsesdokumenter tillader ikke nogen del af NFE'ens indkomst eller aktiver at blive udloddet til, eller anvendt til fordel for, en privatperson eller ikke-velgørende Enhed, bortset fra, hvad der følger af udøvelsen af NFE'ens velgørende aktiviteter, eller som betaling af et rimeligt vederlag for leverede tjenesteydelser, eller som betaling, der repræsenterer den rimelige markedsværdi af ejendom eller ejendele, som NFE'en har købt, og
- v) den gældende ret i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor NFE'en er hjemmehørende, eller NFE'ens stiftelsesdokumenter kræver, at alle NFE'ens aktiver ved enhedens likvidation eller opløsning skal udloddes til en Offentlig enhed eller anden nonprofitororganisation eller tilfalde regeringen i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor NFE'en er hjemmehørende, eller en politisk underafdeling deraf.

E. Diverse

1. Udtrykket »Kontohaver« betyder den person, som det Finansielle institut, der fører kontoen, har opført eller identificeret som ejer af en Finansiell konto. En person, som ikke er et Finansielt institut, og som ejer en Finansiell konto til fordel for eller for regning af en anden person som befuldmægtiget, depositar, forvalter, underskriftsberettiget, investeringsrådgiver eller mellemmand, betragtes ikke som indehaver af kontoen ved anvendelsen af dette direktiv, og denne anden person betragtes som indehaver af kontoen. For så vidt angår en Forsikringsaftale med kontantværdi eller en Annuitetsaftale er Kontohaver enhver person, der er berettiget til at få Kontantværdien eller til at ændre den begunstigede efter aftalen. Hvis ingen person kan få Kontantværdien eller kan ændre den begunstigede, er Kontohaver enhver person, der er nævnt som ejer i aftalen, og enhver person med en personlig ret til betalinger i henhold til aftalens betingelser. Når udbetalinger i henhold til en Forsikringsaftale med kontantværdi eller en Annuitetsaftale påbegyndes, skal enhver person, der er berettiget til at modtage en betaling i henhold til aftalen, betragtes som Kontohaver.
2. »AML/KYC-procedurer«: et Indberettende finansielt instituts procedurer for passende omhu i forhold til kunder i henhold til krav vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller tilsvarende krav, som dette Indberettende finansielle institut er underlagt.
3. Udtrykket »Enhed« betyder en juridisk person eller en juridisk ordning såsom et selskab, et interessentskab, en trust eller en fond.
4. En Enhed er en »Tilknyttet enhed« til en anden Enhed, hvis i) en af Enhederne kontrollerer den anden Enhed, ii) de to Enheder er under fælles kontrol, eller iii) de to Enheder er Investeringsenheder som beskrevet i afsnit A, punkt 6, litra b), er under fælles forvaltning, og denne forvaltning opfylder forpligtelserne for passende omhu for sådanne Investeringsenheder. I denne henseende omfatter kontrol direkte eller indirekte ejerskab af mere end 50 % af stemmerne og værdien i en Enhed.

5. Udtrykket »Skatteregistreringsnummer« betyder en Skattepligtigs identifikationsnummer (eller hvad der til praktiske formål svarer dertil i mangel af et Skatteregistreringsnummer).
6. Udtrykket »Bevisdokument« omfatter en eller flere af følgende:
  - a) en hjemlandsattest udstedt af et autoriseret myndighedsorgan (f.eks. en statslig myndighed, et andet offentligt organ eller en kommune) i medlemsstaten eller anden jurisdiktion, hvori betalingsmodtageren hævder at være hjemmehørende
  - b) med hensyn til en fysisk person enhver gyldig dokumentation udstedt af et autoriseret myndighedsorgan (f.eks. en statslig myndighed, et andet offentligt organ eller en kommune), der omfatter personens navn, og som typisk anvendes til identifikationsformål
  - c) med hensyn til en Enhed enhver gyldig dokumentation udstedt af et autoriseret myndighedsorgan (f.eks. en statslig myndighed, et andet offentligt organ eller en kommune), der omfatter Enhedens navn og enten adressen på dens hovedkontor i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor den hævder at være hjemmehørende, eller i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvor Enheden blev registreret eller oprettet
  - d) et revideret årsregnskab, en tredjeparts kreditrapport, en konkursbegæring eller en rapport fra en værdipapirtilsynsmyndighed.

Med hensyn til en Allerede eksisterende enhedskonto kan Indberettende finansielle institutter som Bevisdokument anvende enhver klassificering i det Indberettende finansielle instituts arkiver på Kontohaveren, som er fastlagt på grundlag af et standardiseret branchekodesystem, som er registreret af det Indberettende finansielle institut i overensstemmelse med dets normale forretningspraksis med henblik på AML/KYC-procedurer eller andre reguleringsmæssige formål (bortset fra skattemæssige formål), og som er foretaget af det Indberettende finansielle institut inden den dato, hvor den finansielle konto er klassificeret som en Allerede eksisterende konto, forudsat at det Indberettende finansielle institut ikke ved eller ikke har grund til at vide, at en sådan klassificering er forkert eller upålidelig. Udtrykket »standardiseret branchekodesystem« betyder et kodesystem, der anvendes til at klassificere virksomheder efter virksomhedstype til andre formål end skattemæssige formål.

AFDELING IX

EFFEKTIV GENNEMFØRELSE

I henhold til artikel 8, stk. 3a, i dette direktiv skal medlemsstaterne indføre regler og administrative procedurer for at sikre en effektiv gennemførelse og overholdelse af de procedurer for indberetning og passende omhu, der er anført ovenfor, herunder:

1. regler, der skal forhindre, at Finansielle institutter, personer eller mellemmænd indfører en praksis, der har til formål at omgå procedurerne for indberetning og passende omhu
2. regler, der forpligter Indberettende finansielle institutter til at føre registre over de skridt, der er taget, og de beviser, der er anvendt under udførelsen af ovennævnte procedurer, og passende foranstaltninger til at fremskaffe disse registre
3. administrative procedurer til at kontrollere Indberettende finansielle institutters overholdelse af procedurerne for indberetning og passende omhu, administrative procedurer, der skal følges op i samarbejde med det Indberettende finansielle institut, hvis der indberettes ikkedokumenterede konti
4. administrative procedurer til at sikre, at de Enheder og konti, som er defineret i national lovgivning som Ikkeindberettende finansielle institutter og Undtagne konti, fortsat frembyder en lav risiko for at blive anvendt til skatteunddragelse, og
5. effektive håndhævelsesbestemmelser i tilfælde af manglende overholdelse.

AFDELING X

GENNEMFØRELSESDATOER FOR SÅ VIDT ANGÅR INDBERETTENDE FINANSIELLE INSTITUTTER, DER ER BELIGGENDE I ØSTRIG

For så vidt angår Indberettende finansielle institutter, der er beliggende i Østrig, bør alle henvisninger til »2016« og »2017« i dette bilag læses som henvisninger til henholdsvis »2017« og »2018«.

For så vidt angår Allerede eksisterende konti, som indehaves af Indberettende finansielle institutter, der er beliggende i Østrig, bør alle henvisninger til »den 31. december 2015« i dette bilag læses som henvisninger til »den 31. december 2016«.

BILAG II

SUPPLERENDE REGLER FOR INDBERETNING OG PASSENDE OMHU FOR OPLYSNINGER OM FINANSIELLE KONTI

1. Ændring i omstændighederne

En »ændring i omstændighederne« omfatter enhver ændring, der medfører nye oplysninger vedrørende en persons status, eller på anden måde er i modstrid med personens status. En ændring i omstændighederne omfatter desuden enhver ændring eller tilføjelse af oplysninger til Kontohaverens konto (herunder tilføjelse, udskiftning eller andre ændringer i forbindelse med en Kontohaver) eller enhver ændring eller tilføjelse af oplysninger til en konto med tilknytning til en sådan konto (under anvendelse af reglerne om kontosammenlægning, der er beskrevet i afdeling VII, afsnit C, punkt 1-3 i bilag I), hvis en sådan ændring eller tilføjelse af oplysninger påvirker Kontohaverens status.

Hvis et Indberettende finansielt institut har anvendt bopælsadresstesten beskrevet i afdeling III, afsnit B, punkt 1, i bilag I, og der er sket en ændring i omstændighederne, som bevirker, at det Indberettende finansielle institut får viden om eller grund til at vide, at det oprindelige Bevisdokument (eller anden tilsvarende dokumentation) er forkert eller upålideligt, skal det Indberettende finansielle institut senest den sidste dag i det relevante kalenderår eller anden relevant indberetningsperiode eller 90 kalenderdage efter meddelelsen eller opdagelsen af en sådan ændring i omstændighederne indhente en egenerklæring og et nyt Bevisdokument, der kan fastlægge Kontohaverens skattemæssige hjemsted(er). Hvis det Indberettende finansielle institut ikke kan fremskaffe egenerklæringen og det nye Bevisdokument inden denne dato, skal det Indberettende finansielle institut anvende proceduren for søgning i elektroniske aktiver som beskrevet i afdeling III, afsnit B, punkt 2-6, i bilag I.

2. Egenerklæring til Nye enhedskonti

For så vidt angår Nye enhedskonti kan et Indberettende finansielt institut kun basere sig på en egenerklæring fra enten Kontohaveren eller den Kontrollerende person med henblik på at afgøre, om en Kontrollerende person i en Passiv NFE er en Person, hvormed der skal indberettes.

3. Et Finansielt instituts hjemsted

Et Finansielt institut er »hjemmehørende« i en medlemsstat, hvis det er underlagt lovgivningen i denne medlemsstat (dvs. medlemsstaten er i stand til at håndhæve det Finansielle instituts indberetningspligt). Generelt er et Finansielt institut, der har skattemæssigt hjemsted i en medlemsstat, underlagt lovgivningen i denne medlemsstat, og dermed er det et Finansielt institut i en medlemsstat. En trust, der er et Finansielt institut (uanset om det har skattemæssigt hjemsted i en medlemsstat), anses for at være underlagt en medlemsstats lovgivning, hvis en eller flere af dens forvaltere er hjemmehørende i denne medlemsstat, medmindre trusten indberetter alle de oplysninger, der skal indberettes i henhold til dette direktiv for så vidt

angår Indberetningspligtige konti, der føres af trusten, til en anden medlemsstat, fordi den har skattemæssigt hjemsted i denne anden medlemsstat. Hvis et Finansielt institut (bortset fra en trust) ikke har et skattemæssigt hjemsted (f.eks. fordi det betragtes som skattemæssigt transparent eller er beliggende i en jurisdiktion, som ikke har nogen indkomstskat), anses det for at være underlagt en medlemsstats lovgivning, og det er således et Finansielt institut i en medlemsstat, hvis:

- a) det er registreret i henhold til medlemsstatens lovgivning
- b) ledelsen (herunder den faktiske ledelse) har hjemsted i medlemsstaten, eller
- c) det er underlagt finansielt tilsyn i medlemsstaten.

Når et Finansielt institut (bortset fra en trust) er hjemmehørende i to eller flere medlemsstater, er dette Finansielle institut underlagt de forpligtelser til indberetning og passende omhu, der er gældende i den medlemsstat, hvori det fører den eller de Finansielle konti.

4. Ført konto

Generelt anses en konto for at føres af et Finansielt institut på følgende måde:

- a) en Forvaltningskonto: af det Finansielle institut, der har aktiverne på kontoen i forvaring (herunder et Finansielt institut, som opbevarer aktiver i instituttets eget navn på vegne af en Kontohaver i et sådant institut)
- b) en Indskudskonto: af det Finansielle institut, der er forpligtet til at foretage betalinger vedrørende kontoen (undtagen en befuldmægtiget for et Finansielt institut, uanset om den befuldmægtigede er et Finansielt institut)
- c) en andel i egenkapital eller gæld i det Finansielle institut, der udgør en Finansiell konto: af dette Finansielle institut
- d) en Forsikringsaftale med kontantværdi eller en Annuitetsaftale: af det Finansielle institut, der er forpligtet til at foretage betalinger vedrørende aftalen.

5. Truster, der er Passive NFE'er

En Enhed som f.eks. et interessentskab, et anpartsselskab eller lignende juridisk ordning, der ikke har noget skattemæssigt hjemsted i henhold til afdeling VIII, afsnit D, punkt 3, i bilag I, betragtes som hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor stedet for dens faktiske ledelse er beliggende. I den forbindelse anses en juridisk person eller en juridisk ordning for »lignende« i forhold til et interessentskab og et anpartsselskab, hvis den ikke betragtes som en skattepligtig Enhed i en medlemsstat i henhold til den pågældende medlemsstats skattelovgivning. For at undgå dobbelt indberetning (i lyset af det brede anvendelsesområde for begrebet »Kontrollerende personer« for så vidt angår truste) må en trust, der er en Passiv NFE, ikke anses for at være en lignende juridisk ordning.

6. Adresse på Enhedens hovedkontor

Et af kravene, der er beskrevet i afdeling VIII, afsnit E, punkt 6, litra c), i bilag I er, at for så vidt angår en Enhed indeholder officielle dokumenter enten adressen på Enhedens hovedkontor i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvori Enheden hævder at være hjemmehørende, eller i den medlemsstat eller anden jurisdiktion, hvori Enheden blev registreret eller oprettet. Adressen på Enhedens hovedkontor er normalt det sted, hvor den faktiske ledelse er beliggende. Adressen på et Finansielt institut, hvor Enheden fører en konto, en postboks eller en adresse, der udelukkende anvendes til postforsendelse, er ikke adressen på Enhedens hovedkontor, medmindre en sådan adresse er den eneste adresse, der anvendes af Enheden og fremstår som Enhedens registrerede adresse i Enhedens oprettelsesdokumenter. Endvidere er en adresse, der er opgivet med instrukser om at opbevare al post til den pågældende adresse, ikke adressen på Enhedens hovedkontor.«

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, EU-tidende 2003 nr. L 157, s. 8.

§ 3 B. - - -

Stk. 1.-9. - - -

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, § 2 i lov nr. 1376 af 16. december 2014 og senest ved § 4 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, EU-tidende 2011, nr. L 64 side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-tidende 2014, nr. L 359, side 1.

2. I § 3 B indsættes som *stk. 10-16*:

»*Stk. 10.* Enhver multinational koncerns ultimative moderselskab, som er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark efter selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1, skal til told- og skatteforvaltningen indgive en land-for-land-rapport for et indkomstår, hvis koncernen har en konsolideret omsætning på mindst 5,6 mia. kr. i regnskabsåret forud for det indkomstår, der skal rapporteres for. Land-for-land-rapporten skal indgives senest 12 måneder efter den sidste dag i det indkomstår, som land-for-land-rapporten skal indgives for.

Stk. 11. Et koncernselskab, som ikke er det ultimative moderselskab, skal indgive land-for-land-rapporten i overensstemmelse med stk. 10, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) koncernselskabet er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark efter selskabsskattelovens § 1, og

2) en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

a) koncernens ultimative moderselskab er ikke forpligtet til at indgive land-for-land-rapporten i det land, hvor det er hjemmehørende,

b) der sker ikke automatisk udveksling af land-for-land-rapporterne som følge af, at der ikke eksisterer en aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og den jurisdiktion, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende, selv om der er en international aftale om udveksling af skatteoplysninger, eller

c) der er en systematisk fejl vedrørende den jurisdiktion, hvor det ultimative moderselskab har skattemæssigt hjemsted, og told- og skatteforvaltningen har meddelt dette til koncernselskabet omfattet af nr. 1.

Stk. 12. Hvis en eller flere af betingelserne i stk. 11, nr. 2, er opfyldt, og der er mere end et dansk koncernselskab, jf. stk. 11, nr. 1, skal koncernselskaberne udvælge et af koncernselskaberne som ansvarlig for indgivelse af land-for-land-rapporten til told- og skatteforvaltningen i overensstemmelse med stk. 10. Udvælgelsen skal meddeles til told- og skatteforvaltningen, jf. stk. 14, 1. pkt.

Stk. 13. Et koncernselskab er ikke være forpligtet til at indgive land-for-land-rapport til told- og skatteforvaltningen, selv om en eller flere af betingelserne i stk. 11, nr. 2, er opfyldt, hvis den multinationale koncern indgiver en land-for-land-rapport for det pågældende indkomstår gennem et stedfortrædende moderselskab til den skattemyndighed, hvor det stedfortrædende moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, og følgende betingelser er opfyldt:

1) Den jurisdiktion, hvor det stedfortrædende moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, kræver indgivelse af land-for-land-rapportering.

2) Den jurisdiktion, hvor det stedfortrædende moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, har en international aftale om udveksling af oplysninger med Danmark, og der sker automatisk udveksling af land-for-land-rapporter i henhold til til en aftale mellem de kompetente myndigheder.

3) Der ikke er en systematisk fejl vedrørende den jurisdiktion, hvor det stedfortrædende moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, eller told- og skatteforvaltningen har undladt at meddele en systematisk fejl til koncernselskabet.

4) Den jurisdiktion, hvor det stedfortrædende moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende, har modtaget en meddelelse, jf. stk. 14, 1. pkt., fra et koncernselskab, som er skattemæssigt hjemmehørende i samme jurisdiktion som det stedfortrædende moderselskab, om at koncernselskabet skal betragtes som det stedfortrædende moderselskab.

5) En meddelelse er blevet givet til told- og skatteforvaltningen, jf. stk. 14, 2. pkt.

Stk. 14. Et ultimativt moderselskab, jf. stk. 10, eller et dansk stedfortrædende moderselskab, jf. stk. 11, i en multinational koncern skal senest inden udgangen af det indkomstsår, for hvilket land-for-land-rapporteringen skal indgives, meddele told- og skatteforvaltningen, at det er forpligtet til at indgive rapporten. Er koncernselskabet i en multinational koncern ikke det ultimative moderselskab eller det stedfortrædende moderselskab, skal koncernselskabet senest inden udgangen af det indkomstsår for hvilket land-for-land-rapporteringen skal indgives, meddele til told- og skatteforvaltningen, hvilket koncernselskab, som er forpligtet til at indgive land-for-land-rapporten, og hvor dette koncernselskab er skattemæssigt hjemmehørende.

Stk. 15. Ved følgende begreber i stk. 10-14 forstås:

1) En koncern er en gruppe af virksomheder, der er forbundet med hinanden gennem ejerskab eller kontrol, således at de skal udarbejde et konsolideret koncernregnskab efter de årsregnskabsregler, der anvendes af koncernen, eller skulle have udarbejdet et sådant, hvis et eller flere af selskaberne var børsnoterede.

2) En multinational koncern er en koncern, der har koncernselskaber i mere end en skattejurisdiktion.

3) Koncernselskab:

a) Enhver virksomhed i den multinationale koncern, som optræder som en separat enhed i det konsoliderede koncernregnskab eller ville have optrådt sådan, hvis koncernen skulle have udarbejdet et konsolideret koncernregnskab, hvis et eller flere af selskaberne var børsnoterede.

b) Enhver virksomhed, der er undladt i det konsoliderede koncernregnskab alene på grund af virksomhedens størrelse eller uvæsentlighed.

c) Ethvert fast driftssted af en virksomhed omfattet af litra a eller b, hvis der udarbejdes et separat

regnskab for det faste driftssted af hensyn til aflæggelse af årsregnskab eller af skatteregnskab, eller af eksterne tilsynsformål eller koncerninterne managementkontrol-formål.

1) Ultimativt moderselskab: et koncernselskab, der i en multinational koncern, opfylder følgende kriterier:

a) Det har direkte eller indirekte tilstrækkelig indflydelse over et eller flere andre koncernselskaber i den multinationale koncern, hvorved selskabet er forpligtet til at udarbejde et konsolideret koncernregnskab efter de regler, der gælder, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende, eller skulle have udarbejdet et sådant, hvis det var børsnoteret, og

b) der ikke er et andet koncernselskab i den multinationale koncern, som direkte eller indirekte har tilstrækkelig indflydelse over selskabet nævnt i litra a.

1) Omsætning: Indtægter, der opstår i forbindelse med en virksomheds ordinære drift, herunder varesalg, levering af tjenesteydelser, honorarer, renter, udbytte og royalties.

2) Stedfortrædende moderselskab: et koncernselskab, der i overensstemmelse med stk. 12 er udpeget til at indgive land-for-land-rapporten i det land, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende, når en eller flere af betingelserne i stk. 11, nr. 2, er opfyldt.

3) Aftale mellem de kompetente myndigheder: en international aftale mellem de kompetente skattemyndigheder i de relevante jurisdiktioner, som kræver automatisk udveksling af land-for-land-rapporter mellem landene.

4) En international aftale om udveksling af skatteoplysninger: Enhver dobbeltbeskatningsoverenskomst, anden international overenskomst eller konvention eller administrativt indgået aftale om bistand i skattesager, der medfører, at der mellem Danmark og en eller flere jurisdiktioner kan udveksles skatteoplysninger, herunder automatisk udveksling af oplysninger.

5) Systematisk fejl vedrørende en jurisdiktion: Når der eksisterer en aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og den pågældende jurisdiktion, men jurisdiktionen har suspenderet den automatiske udveksling af andre grunde end dem, der er fastsat i aftalen mellem de kompetente myn-

digheder, eller på anden måde gentagne gange har undladt automatisk at udveksle land-for-land-rapporter med Danmark i tilfælde, hvor den multinationale concern har concernselskaber i Danmark.

Stk. 16. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om land-for-land-rapporten.«

8 X. Banker, sparekasser, andelskasser, finansieringsselskaber, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, advokater og andre, der betaler eller godskriver indkomst fra opsparing i Danmark eller andre lande til umiddelbar fordel for en fysisk person, som ikke er fuldt skattepligtig, skal hvert år uden opfordring give told- og skatteforvaltningen de i stk. 2 nævnte oplysninger om betalinger m.v., i det foregående år. På samme måde er der pligt til at give de i stk. 3 nævnte oplysninger om betalinger m.v. til umiddelbar fordel for en modtager, som ikke er fuldt skattepligtig, hvis den pågældende hverken er en fysisk person, en juridisk person, en enhed omfattet af generelle regler om erhvervsbeskatning i den stat, hvor enheden er etableret, eller et investeringsinstitut godkendt efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Stk. 2. For hver betaling eller godskrivning skal indberetningen indeholde følgende oplysninger:

- 1) Identifikation af den retmæssige ejer i form af
  - a) ejers navn,
  - b) ejers adresse og
  - c) ejers skattemæssige hjemsted (bopælsstat).

Hvis den indberetningspligtige har indgået kontrakt med den retmæssige ejer senest 31. december 2003, anses bopælsstaten at være den stat, som ejeren har oplyst. Hvis den indberetningspligtige har indgået kontrakt med den retmæssige ejer eller udfører transaktioner for denne fra og med 1. januar 2004, skal den indberetningspligtige fastslå ejerens bopælsstat på grundlag af den legitimation, som den pågældende foreviser, jf. stk. 4. Hvis en ejer foreviser legitimation udstedt af myndighederne i en medlemsstat, men oplyser at være hjemmehørende i en anden stat uden for EU, skal den indberetningspligtige dog anse ejerens bopælsstat for at være den stat, der har udstedt legitimationen, medmindre ejeren har forevist en attest udstedt af de

3. § 8 X ophæves.

kompetente myndigheder i den anden stat, som bekræfter oplysningen, samt

d) ejers identifikationsnummer efter reglerne i den pågældendes bopælsstat eller ejers fødselsdato, fødselssted og fødselsstat, såfremt identifikationsnummeret ikke findes på den foreviste legitimation. Der er dog alene pligt til at indberette oplysning efter dette litra, såfremt den indberetningspligtige har indgået kontrakt eller påbegyndt transaktioner med ejeren den 1. januar 2004 eller senere, samt

e) ejers personnummer (cpr-nummer), hvis ejeren har et sådant nummer.

2) Oplysning om betalingen m.v., hvad enten den hidrører fra kilder her i landet eller i udlandet, i form af

a) størrelse af renter, som betales m.v.,

b) størrelse af det fulde provenu ved overdragelse af fordringer,

c) størrelse af det fulde beløb af udlodning fra andel i et investeringsinstitut eller

d) størrelse af det fulde provenu ved overdragelse af andel i et investeringsinstitut.

3) Oplysning om grundlaget for betalingen m.v. i form af

a) den retmæssige ejers kontonummer eller lignende hos den indberetningspligtige eller

b) identifikation af den fordring, som renterne vedrører, eller som er overdraget, eller

c) identifikation af den andel i investeringsinstituttet, som udlodningen vedrører, eller som er overdraget.

4) Oplysning om den indberetningspligtige i form af

a) den indberetningspligtiges navn,

b) den indberetningspligtiges adresse og

c) den indberetningspligtiges cvr-nummer, SE-nummer eller cpr-nummer.

Stk. 3. En indberetningspligtig skal hvert år uden opfordring indberette de i 2. pkt. nævnte oplysninger til told- og skatteforvaltningen, hvis den pågældende betaler eller godskriver indkomst fra opsparing i Danmark eller andre lande på vegne af en modtager, som ikke er omfattet af fuld dansk skattepligt, og som hverken er en fysisk person, en juridisk person, en enhed omfattet af generelle regler om erhvervsbeskatning i den medlemsstat, hvor den er etableret, eller et investeringsinstitut god-

kendt efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF. Indberetningspligten omfatter navn og adresse på modtageren samt det samlede beløb, der er betalt til eller godskrevet modtageren. Indberetningspligten gælder dog ikke, hvis modtageren har forevist en attest fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den er etableret, om, at den har valgt at blive behandlet i denne stat som et investeringsinstitut godkendt efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF.

Stk. 4. Den, der opretter konto hos en indberetningspligtig eller anmoder denne om at betale eller godskrive indkomst fra opsparing som nævnt i stk. 1, 2 og 3, skal oplyse den retmæssige ejers navn, adresse og bopælsstat. Hvis kontoen oprettes den 1. januar 2004 eller senere, skal der også gives oplysninger om den retmæssige ejers identifikationsnummer efter reglerne i den pågældendes bopælsstat eller oplysning om den pågældendes fødselsdato, fødselssted og fødselsstat, såfremt identifikationsnummeret ikke findes på den foreviste legitimation. Hvis ejeren har et personnummer (cpr-nummer), skal dette også oplyses. Den pågældende skal forevise fornøden legitimation i form af pas, officielt identifikationskort eller andet bevisdokument.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen skal videregende de indberettede oplysninger til myndighederne i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer af den pågældende betaling eller godskrivning er hjemmehørende, i overensstemmelse med direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller til myndighederne i stater og områder uden for EU efter aftaler eller andre ordninger vedrørende dette direktiv. Hvis ejeren er hjemmehørende i en anden stat, kan myndighederne videresende oplysningerne til myndighederne i denne stat i overensstemmelse med aftale med denne stat.

Stk. 6. § 8 H, stk. 3 og 4, gælder tilsvarende for indberetningspligt efter stk. 1-4.

§ 8 Å. - - -

Stk. 1-6. - - -

4. Efter § 8 Å, *stk. 6*, indsættes som *stk. 7* og 8:

»*Stk. 7.* En person, som der skal indberettes oplysninger om efter regler udstedt i medfør af stk. 1-2, underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er

sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

Stk. 8. Finansielle institutter, der er indberetningspligtige, skal underrette hver enkelt person, hvorom der skal indberettes efter regler udstedt i medfør af stk. 1 og 2, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 1, 3, 5 og 6, og skal give disse personer alle de oplysninger, som vedkommende har ret til i henhold til persondatalovens § 28 og § 29, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til Told- og Skatteforvaltningen.«

§ 9. Vægrer nogen sig ved at efterkomme bestemmelserne i § 3 A, stk. 1-4 og 6 og 7, § 6, stk. 1-3, § 6 A, stk. 2, § 6 B, §§ 7 F-7 H, § 7 K, §§ 8 A-8 G, § 8 H, stk. 1-3, § 8 L, § 8 O, stk. 1, § 8 P, stk. 1, § 8 Q, stk. 1, § 8 S, § 8 T, stk. 1 og 3, § 8 U, stk. 1 og 3, § 8 X, stk. 1, regler udstedt i medfør af § 8 Å, stk. 1-3, § 10, § 10 A, stk. 1-3, § 10 B, stk. 1 og 2, § 10 E, stk. 1, § 11 A, stk. 4-6, § 11 B, stk. 4, 5 og 8, § 11 C, stk. 3-5, og § 11 D afgør told- og skatteforvaltningen, hvorvidt vedkommende er pligtig dertil, og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde.

§ 9 A. Indberetning til told- og skatteforvaltningen efter § 7 F, § 7 G, § 7 K, § 8 A, § 8 B, § 8 E, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 T, § 8 U, § 8 V, 8 X, stk. 1, § 8 Ø, § 9 B, § 10, § 10 A, § 10 B, § 10 E eller § 11 G skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Har den indberetningspligtige efter §§ 7 F, 7 G, 7 K, 8 A, 8 B, 8 E, 8 F, 8 H, 8 P, 8 Q, 8 T, 8 U, 8 V, 8 X, stk. 1, 8 Æ, 8 Ø, regler udstedt i medfør af § 8 Å, stk. 1 eller 2, 9 B, 10, 10 A, § 10 B, § 10 E eller § 11 G forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl el.lign., skal den indberet-

5. I § 9, *stk. 1*, og § 9 A, *stk. 1* og *3*, udgår »8 X, stk. 1,«.

ningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.

§ 10 E. Administratorer af værdipapirfonde skal årligt indberette oplysninger, som skal indberettes efter §§ 8 H, 8 Q, 8 X, 9 B, 10 og 10 A, og oplysninger, som i medfør af § 10 B, stk. 1-4, er gjort indberetningspligtige, om de enkelte deltagers andele af værdipapirfondens aktiver og afkast heraf.

§ 11. Told- og skatteforvaltningen afgiver oplysninger til og modtager oplysninger fra de kompetente myndigheder på Færøerne, i Grønland og i fremmede stater og områder i overensstemmelse med bestemmelserne i:

1) Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller andre ordninger vedrørende dette direktiv.

2) Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF.

3) En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Færøerne, Grønland, den pågældende fremmede stat eller det pågældende fremmede område.

4) En administrativt indgået aftale om administrativ bistand i skattesager mellem Danmark og Færøerne, Grønland, den pågældende fremmede stat eller det pågældende fremmede område.

5) Enhver anden international overenskomst eller konvention tiltrådt af Danmark, som omhandler administrativ bistand i skattesager.

§11. - - -

Stk. 1. - - -

Stk. 2. Når told- og skatteforvaltningen afgiver oplysninger efter Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller andre ordninger vedrørende dette direktiv, finder § 8 X, stk. 5, anvendelse.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter regler om behandlingen af sager, hvori told- og skatteforvaltningen modtager en anmodning om oplysninger

6. I § 10 E, stk. 1, udgår »8 X,«

7. I § 11, stk. 1, ophæves nr. 1. Nr. 2-5 bliver herefter nr. 1-4.

8. I § 11, stk. 1, nr. 2, der bliver til stk. 1, nr. 1, indsættes efter »direktiv 77/799/EØF«: »som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet«.

9. § 11, stk. 2, ophæves. Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

10. I § 11, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 2-5« til: »nr. 1-4«.

fra en kompetent myndighed på Færøerne, i Grønland, i en fremmed stat eller et fremmed område eller sender oplysninger til en sådan kompetent myndighed på et grundlag som nævnt i stk. 1, nr. 2-5.

§ 14. - - -

Stk. 1. - - -

Stk. 2. Den, der, uden at forholdet omfattes af stk. 1, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af § 3 A, stk. 1-4 og 6 og 7, § 6, stk. 1-3, § 6 A, § 6 B, § 7, § 7 A, § 7 B, § 7 C, § 7 G, § 7 H, § 7 J, §§ 8 A-8 H, stk. 1-4, § 8 J, stk. 3, § 8 L, § 8 P, stk. 1, 2, 4 og 5, § 8 Q, stk. 1-3, § 8 R, stk. 3, § 8 S, § 8 T, stk. 1 og 3, § 8 U, stk. 1 og 3, § 8 X, § 9 A, § 9 B, § 10, § 10 A, stk. 1-3, § 10 B, stk. 1 og 2, § 10 E, stk. 1, eller § 11 straffes med bøde.

§ 17. - - -

Stk. 1. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Med bøde straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at indsende den skriftlige dokumentation, som der er pligt til at udarbejde efter § 3 B, stk. 5 og 6, eller indhente revisorerklæring efter § 3 B, stk. 8.

§ 6. - - -

Stk. 1. - - -

Stk. 2. Godtgørelsen ydes i det indkomstår, hvor biblioteksafgiften modtages. Godtgørelsen indgår i bidragsgrundlaget efter denne lov og medregnes i modtagerens skattepligtige indkomst i det pågældende indkomstår. Godtgørelsen betragtes som indbetalt foreløbig skat og modregnes i modtagerens slutskat for det pågældende indkomstår, jf. kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra j.

11. I § 14, stk. 2, udgår » 8 X,«.

12. I § 17, stk. 3 ændres »§ 3 B, stk. 5 og 6« til »§ 3 B, stk 5, 6, 10 og 13,«.

§ 2

I arbejdsmarkedsbidragsloven, lov nr. 471 af 12. juni 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, § 4 i lov nr. 1382 af 28. december 2011 og § 4 i lov nr. 1500 af 18. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 6, stk. 2, 3. pkt., ændres »kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra j« til: »kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra i«.

§ 3

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 118 af 7. februar 2012, § 3 i lov nr. 922 af 18. september 2012, § 2 lov nr. 1354 af 21. december 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 202 af 27. februar 2015, foretages følgende ændringer:

Fodnoten til lovens titel. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 2003/48/EF, EF-Tidende 2003, L 157/38.

§ 60. I den slutskat, der for et år udskrives for den skattepligtige, med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., medregnes nedennævnte beløb vedrørende samme år:

a) Foreløbige skattebeløb, som er indeholdt i A-indkomst og arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, der skal medregnes ved den skattepligtiges ansættelse til slutskat. 2)

b) Foreløbige skattebeløb, som har skullet indbetales efter § 68.

c) Foreløbige skattebeløb, som har skullet betales i henhold til skattebillet.

d) De i § 67, stk. 1, 1. pkt., nævnte beløb.

e) Beløb, som den skattepligtige har indbetalt i henhold til § 59.

f) Beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, 2. pkt., § 13, stk. 1, 3. pkt., og § 22 b, stk. 5.

g) Beløb efter personskattelovens § 8 a, stk. 5.

h) Foreløbige skattebeløb, som Belgien, Luxembourg eller Østrig har indeholdt efter artikel 11 i direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, eller som lande, der ikke er medlem af EU, eller områder uden for EU, der er tilknyttet Holland eller Det Forenede Kongerige, har indeholdt efter aftaler eller andre ordninger vedrørende dette direktiv.

i) Beløb, der er indbetalt som acontoskat efter afskrivningslovens § 40 C, stk. 8-10.

j) Beløb efter § 6 i lov om arbejdsmarkedsbidrag. 2)

k) Nedslag efter lov om skattnedslag for seniorer.

1. Fodnoten til lovens titel ophæves.

2. § 60, stk. 1, litra h, ophæves. Litra i-l bliver herefter til h-k.

l) Beløb efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

§ 62 D. - - -

Stk. 1 – 2. - - -

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 skal kun anvendes ved personligt arbejde i en fremmed stat, som er omfattet af EF's bistandsdirektiv (Rådets direktiv nr. 77/799/EØF af 19. december 1977) eller OECD's og Europarådets bistandskonvention (af 25. januar 1988), og som har indgået en aftale med Danmark om gensidig administrativ bistand med inddrivelse af skattekrav.

§ 88. - - -

Stk. 1. - - -

Stk. 2. Skatteministeren bemyndiges til under forbehold af gensidighed at indgå aftaler med fremmede stater, som er omfattet af EF's bistandsdirektiv (Rådets direktiv nr. 77/799/EØF af 19. december 1977) eller OECD's og Europarådets bistandskonvention (af 25. januar 1988), om, at foreløbige skatter, der i den ene stat er indeholdt i en indkomst, kan overføres til dækning af den anden stats skattekrav i samme indkomst.

§ 16 H. - - -

Stk. 1. - - -

Stk. 2. Den skattepligtige kan efter anmodning fritages for beskatning efter stk. 1, for så vidt angår selskaber, som er hjemmehørende i en fremmed stat inden for EU eller EØS, hvis den skattepligtige kan dokumentere, at selskabet reelt er etableret i den pågældende stat og dér udøver reel økonomisk virksomhed vedrørende CFC-indkomsten. Det er en forudsætning for fritagelse, at det er muligt via en dobbeltbeskatningsoverenskomst, bistandsdirektivet eller anden aftale om udveksling af oplysninger at verificere den skattepligtiges dokumentation vedrørende CFC-indkomsten. Den skattepligtige beskattes ikke af indkomsten i uden-

3. I § 62 D, *stk. 3*, og § 88, *stk. 2*, ændres »EF's bistandsdirektiv (Rådets direktiv nr. 2011/16/EU af 15. februar 2011)« til: »Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet,«.

§ 4

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1081 af 7. september 2015, som ændret senest ved lov nr. 997 af 30. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 16 H, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »bistandsdirektivet« til: »Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved Rådets direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet,«.

landske selskaber som nævnt i stk. 1, i det omfang indkomsten skal medregnes til et selskabs eller en fonds skattepligtige indkomst efter selskabsskatte- lovens § 31 A eller § 32 eller fondsbeskatningslo- vens § 12.

§ 5

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørel- se nr. 1088 af 3. september 2015, foretages følgen- de ændring:

§ 15 C, stk. 1. Personer, som har oprettet en pen- sionsordning i et livsforsikringselskab, en pensi- onskasse eller et kreditinstitut med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, der i sit hjemland har tilladelse til at drive livsforsik- ringsvirksomhed, pensionskassevirksomhed eller kreditinstitutvirksomhed, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at godkende pensionsord- ningen som omfattet af kapitel 1. Godkendelse sker, når følgende betingelser er opfyldt

1-5. - - -

6) Det skal være muligt via direktivet om gensi- dig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsik- ringspræmier, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale om udveksling af oplysninger at verificere livsforsikringselskabets, pensionskas- sens eller kreditinstitutets dokumentation vedrø- rende forpligtelserne m.v. som nævnt i nr. 4.

1. I § 15 C, stk. 1, nr. 6, ændres »direktivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompe- tente myndigheder inden for området direkte skat- ter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af for- sikringspræmier« til: »Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskat- ningsområdet, Rådets forordning 389/2012 om det administrative samarbejde på punktafgiftsområdet af 2. maj 2012.«

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 2 og 12, træder i kraft den 1. juli 2016 og har virkning for indkomstår, der på- begyndes den 1. januar 2016 eller senere. Skatte- kontrollovens § 3B, stk. 11, som affattet i denne lovs § 1, nr. 2, har dog først virkning for indkomst- år, der påbegyndes den 1. januar 2017 eller senere.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 3, for så vidt angår ophæ- velsen af skattekontrollovens § 8 X, stk. 1-3, 5 og 6, og lovens § 1, nr. 5-11, træder i kraft den 1. juli

2016 og har virkning for indberetning og udveksling af oplysninger for 2016 og senere.

Stk. 4. Lovens § 2, nr. 1, og § 3, nr. 1 og 2, træder i kraft den 1. januar 2017. Kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra h, som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, finder anvendelse på skatteansættelser, der vedrører perioden til og med den 31. december 2016.